

MEDEEA IANCU

ȚESĂTOAREA.
OPERA INSTRUMENTALĂ

Redactare: Iulia Militaru
Tehnoredactare: Cătălin Furtună
Copertă: Alex Horghidan (@cumsecade)

Tipărit la tipografia editurii frACTalia.

Medeea Iancu
Țesătoarea. Opera instrumentală
© frACTalia, 2023
pentru prezenta ediție

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
IANCU, MEDEEA

Țesătoarea : opera instrumentală / Medeea Iancu. –
București : frACTalia, 2023
ISBN 978-606-9028-71-1

821.135.1

Editura frACTalia
București, România
www.fractalia.ro

MEDEEA IANCU

ȚESĂTOAREA.
OPERA INSTRUMENTALĂ

DE ACEEAȘI AUTOARE

divina tragedie

*Cântarea care a biruit toate cântările
Delacroix este tabu: Suita românească
Delacroix este tabu: Amendamentele lirice*

TABLĂ DE MATERII

*Uvertură autobiografică
pentru coarde, elegie & eseu*

SONET EMOTIV. ÎN PROPRIUL STIL / 13
SONET DE REFRACTIE / 31
SONET DE INTERVAL / 55
SONET FEMEIESC. INFERNUL / 69
SONET AUTOBIOGRAFIC. ÎN STIL CONFESIV / 89
SONET VITAL. CONSOLIDAREA OPEREI / 107
SONET LIBER. FEMEIE, VIAȚĂ, LIBERTATE / 145

libretto

CAPITOLUL 1. PRIMELE PAGINI / 159
CAPITOLUL 1. ULTIMELE PAGINI / 160
SONET PREMERGĂTOR ÎNCEPUTULUI / 161
PERSONAJE HIPERSECUNDARE ÎN ROMANUL
POLITIC, NON-UNIVERSAL, DISCONTINUU,
REPETITIV & FRAGMENTAR / 171
SONET ECONOMIC. ÎN CHEIE MINORĂ.
COSTUL EXISTENȚEI / 177
SONET VIVACE. SONET PREMERGĂTOR ÎNCHEIERII / 233
SONET SIMFONIC. AL DOILEA SONET
PREMERGĂTOR ÎNCHEIERII / 237

SUITĂ FOLCLORICĂ. AL TREILEA SONET
PREMERGĂTOR ÎNCHEIERII / 241

SONET CARE ELIBEREAZĂ SFÎRȘITUL. AL PATRULEA
SONET PREMERGĂTOR ÎNCHEIERII / 247

SONET CARE ELIBEREAZĂ VIAȚA. AL CINCILEA
SONET PREMERGĂTOR ÎNCHEIERII / 253

SFÎRȘIT LIRIC PATRIARHATULUI & SUPREMAȚIEI.
AL ȘASELEA SONET PREMERGĂTOR ÎNCHEIERII / 257

SONET DE FORȚĂ LIRICĂ. SONET DIN LIRICA
FEMINISTĂ A NOULUI SECOL. AL ȘAPTELEA
SONET PREMERGĂTOR ÎNCHEIERII / 261

METAMORFOZA. SONET DIN LIRICA
FEMINISTĂ A NOULUI SECOL / 265

INDEXUL MUNCII INVIZIBILE / 271

NOTE DESPRE APARIȚIA
ȘI PUBLICAREA SONETELOR / 283

NOTE / 285

COPERTA IV / 288

NOTA AUTOAREI

Această carte a putut fi scrisă și cu ajutorul bursei JEAN
JACQUES ROUSSEAU, Akademie Schloss Solitude.

NOTĂ ASUPRA TEXTULUI

**MĂRIMEA CORPULUI DE LITERĂ ÎN MANUSCRIS
A FOST SETATĂ LA 14 PUNCTE.**

„[...] Even in
prose, I am a real poet.”

— **Frank O’Hara,**
Why I Am Not a Painter

„In short my attention was always on the periphery. [...] All I knew then was what I couldn’t do. All I knew then was what I wasn’t, and it took me some years to discover what I was. Which was a writer.”

— **Joan Didion,**
Why I write

„It took many years of vomiting up all the filth I’d been taught about myself, and half-believed, before I was able to walk on the earth as though I had a right to be here.”

— **James Baldwin,**
They can’t turn back

„For the dead and the living, we must bear witness.”

— **Elie Wiesel,**
*Remarks at the Dedication Ceremonies for the United
States Holocaust Memorial Museum, April, 22, 1993*

*[Uvertură
autobiografică
pentru coarde,
elegie & eseu]*

SONET EMOTIV. - - - - În propriul stil - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - - **SONET**
EMOTIV - - - - -
- - - - -
- - - - - În propriul stil - - - - -
- - - - -
- - - - - **SONET EMOTIV** - - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - - În propriul stil - - - - -
- - - - -
- - - - -

Eu sînt poeta care mi-a salvat viața. Un suflet „ordinar” de femeie. Floarea-de-coliț răsărită printre igrasie, sărăcie & gu-
noaie. Floarea-de-coliț crescută între croșete & iglițe, între un
pericol & un altul, între lacrimile mamei & lacrimile bunicii,
udată am fost mereu de suferință,

Un sonet emotiv, un sonet emotiv.

Eu sînt poeta care mi-a salvat viața. Un suflet „neputincios”
de femeie. „Lumina ochilor” unora care au spus

—„Nu se va alege nimic de viața ta.”

Eu, „incapabila,” „idioata” născută la periferia peisajelor de
cîmpie & a celor stîncos-frumoase descrise de poeți în poezi-
ile despre supremație & elogiul masculinității.

Toată viața am fost pe muchia vieții.

Toată viața am fost pe buza prăpastiei. Toată viața am fost
floarea-de-coliț îmbrățișată de primejdie & frumusețe toxică.

Toată viața am fost la limita vieții. Toată viața am fost floa-
rea-de-coliț expusă experimentului & disecției.

Toată viața am fost la limita puterilor. Toată viața am fost la limita puterilor & existenței.

Toată viața am fost potrivnică. Rătăcitoarea. „Crucișă.” Vîntul potrivnic care spulberă tot ce-a fost semănat cu ură. Toată viața a fost o furtună emotivă, o furtună emotivă.

Stropită am fost mereu de suferință.
Stropită am fost mereu de suferință.

Toată viața am fost buruiana care trebuia plivită și floarea excepțională care trebuia strivită între cărțile altora.

Stropită am fost mereu de suferință.
Stropită am fost mereu de suferință.

Toată viața am fost pe muchia vieții. Toată viața am fost la limita vieții. Toată viața am fost la limita puterilor. Toată viața am fost la limita peisajului pătat de sărăcie & violență. Toată viața am fost la limita orizontului, un sonet emotiv, un sonet emotiv.

Toată viața am fost un „caz-limită.” Toată viața am fost „cazul pierdut.” Toată viața am fost „fără leac.” Toată viața am fost „cazul social” care nu mai are „nicio salvare.” Nicio salvare. Nicio salvare.

Stropită am fost mereu de suferință.
Stropită am fost mereu de suferință.

Toată viața am fost „cazul social” care a creat dezgust. Toată viața am fost un „caz aparte, un caz excepțional,” precoce am fost mereu în suferință.

Toată viața am fost potrivnică. Rătăcitoarea. Reziliența. Toată viața am fost o furtună emotivă, o furtună emotivă.

Toată viața am fost pe muchia vieții. Toată viața am fost pe buza prăpastiei. Toată viața am fost floarea-de-coltț îmbrățișată de primejdie & frumusețe toxică. Toată viața am fost la limita vieții.

Toată viața am fost floarea-de-coltț expusă experimentului & disecției. Toată viața am fost la limita puterilor. Toată viața am fost la limita puterilor & existenței.

Precoce am fost mereu în suferință.

Repetiție de gest:

ACEASTA ESTE O SCURTĂ DESCRIERE A VIEȚII MELE. O SCURTĂ DESCRIERE A DRUMURILOR PE CARE AM FOST PUSĂ. O SCURTĂ DESCRIERE A PIEDICILOR CARE MI-AU FOST PUSE.

O SCURTĂ DESCRIERE A TIMPULUI PE CARE NU ÎL AM. O SCURTĂ DESCRIERE A MUNCILOR & GRIJILOR PE CARE LE DUC. O SCURTĂ DESCRIERE A TERORII PE CARE AM TRĂIT-O.

O SCURTĂ DESCRIERE A VIEȚII MELE INTERIOARE. O SCURTĂ DESCRIERE A CURSULUI VIEȚII MELE. O SCURTĂ DESCRIERE A SINELUI DISTRUS ÎN ISTORIE:

Repetiție în lanț:

Cine sînt eu nu va fi determinat de nimeni. Cine sînt eu nu va fi citit printre rînduri. Cine sînt eu — sînt un sonet emotiv, un sonet emotiv — cerul înstelat al verii. Cine sînt eu — voi fi și poezii triste, și poezii triste.

Cine sînt eu să scriu în propriul stil. Cine sînt eu să studiez poezia de una singură. Am studiat poezia de una singură.

Cine sînt eu să fiu mereu în răspăr. În sărăcie & segregare de una singură, de una singură.

Eu sînt poeta care a plîns pentru mine. În violență & segregare de una singură, de una singură.

Cine sînt eu nu va fi determinat de nimeni.

Eu sînt poeta căreia i-a fost frică pentru mine. În sărăcie & violență de una singură, de una singură.

Cine sînt eu nu va fi determinat de nimeni.

Cine sînt eu să fiu mereu în răspăr. Cine sînt eu să nu urmez exemplul colectiv. Cine sînt eu să fiu mereu împotriva direcției „firești.”

Repetiție emotivă:

De ce țin la repetiții,
De ce țin la repetiții,
De ce țin la repetiții,

Cine sînt eu să fiu copilul ascuns, oaia scufundată în tix & respectabilitate.

„Sălbatica” părăsită în beciul casei parohiale. „Sălbatica” jucîndu-se printre narcise & moloz.

„Sălbatica” așteptînd apusul de soare.

Cine sînt eu să fiu singuratica hălăduind în mintea ei. Cine sînt eu să vorbesc despre minte. Cine sînt eu de nu urmez exemplul „firesc.” Cine sînt eu să vorbesc despre mine.

Cine sînt eu de nu urmez exemplul „firesc.” Cine sînt eu să fiu copilul răătăcit, singuratica hălăduind în mintea ei. Cine sînt eu ca să scap cu viață. Cine sînt eu să îmi acord importanță. Cine sînt eu ca să scap cu viață.

Cine sînt eu ca să nu fiu citită printre rînduri. Cine sînt eu să fiu citită printre rînduri. Cine sînt eu să vorbesc despre rînduri. Cine sînt eu să vorbesc despre autobiografie. Cine sînt eu să vorbesc despre primele versuri.

Cine sînt eu să vorbesc despre PROPRIUL STIL. Cine sînt eu să vorbesc despre STIL. Cine sînt eu să vorbesc despre versuri. Cine sînt eu să vorbesc despre

CONSOLIDAREA OPEREI.

Cine sînt eu ca să scriu

NOTE DESPRE CÎT POT SĂ DUC.

Cine sînt eu ca să vorbesc despre rînduri. Cine sînt eu ca să vorbesc despre elegie. Cine sînt eu ca să vorbesc despre

CÎT POT SĂ DUC.

Repetiție de gest:

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE STANDARDELE ȘI PRACTICILE LITERARE PATRIARHAL-SUPREMATISTE.

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE CONTEXTUL SOCIAL, LITERAR, POLITIC, PSIHIC-EMOȚIONAL ȘI SUPREMATIST-CAPITALIST ÎN CARE TRĂIESC.

Cine sînt eu să plîng și să fiu crezută. Cine sînt eu să nu mă consider eșecul. Cine sînt eu să scriu „Și ce face primăvara cu cireșii.” Cine sînt eu să scriu „Dacă sufletul meu e în toate.” Cine sînt eu să nu privesc înapoi. Cine sînt eu să am tinerețe. Cine sînt eu să am tinerețe.

Cine sînt eu să am copilărie.

Cine sînt eu să scriu AUTOBIOGRAFIE. Cine sînt eu să scriu Tot ce am scris este scris chiar de mîna mea.

Cine sînt eu ca să scriu — Cît despre mine prefer. Mirosul ierbii cosite. Crizantemele. Daliile. Narcisele. Liliacul de vară. Sălciile. Regina Noptii. Bujorii. Tufănelele. Florile de tei.

Miezul noptii. Apa de fîntînă. Roșul intens al cireșelor. Stropii de apă de pe chita de cireșe.

Familia mea a făcut tot ce a putut pentru ochii mei.

Ochii mei sînt castanii. Mîinile mele și urechile sînt mici. Cine sînt eu ca să scriu „Nu sînt un tonomat de poezie.” Nu sînt un tonomat de poezie. Cine sînt eu ca să vorbesc despre repetiție.

Cine sînt eu ca să scriu.

Familia mea a făcut tot ce a putut pentru ochii mei.

Legato:

De ce țin la repetiții,
De ce țin la repetiții,
De ce țin la repetiții,

Cine sînt eu să nu fiu capabilă să îi fac pe alții bine. Cine sînt eu să nu fiu capabilă să fiu mereu disponibilă. Cine sînt eu să nu aduc un pahar cu apă la bătrînețe. Cine sînt eu să nu port de grijă. Cine sînt eu de am sărit departe, departe de trunchiul familiei. Cine sînt eu să vorbesc despre trunchiul familiei. Cine sînt eu să vorbesc despre familie. Cine sînt eu să scriu poezie.

Familia mea a făcut tot ce a putut pentru ochii mei.

Ochii mei sînt castanii. E un apus ca în romanele Jamaicaî Kincaid. Ochii mei se schimbă mereu. Ceea ce este fix nu mă reprezintă.

Staccato. Staccato.

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE CON-
TEXTUL SOCIAL, LITERAR, POLITIC, PSIHIC-EMOȚIONAL ȘI
SUPREMATIST-CAPITALIST ÎN CARE TRĂIESC.

Cine sînt eu de nu sînt veselă pentru alții. Cine sînt eu să scriu poezie. Cine sînt eu o anonimă, o anonimă. Cine sînt eu să fiu destabilizarea. Cine sînt eu de nu aduc soarele pe cer. Cine sînt eu de nu aduc albastrul senin & răcoarea. Cine sînt eu de nu aduc albastrul senin & răcoarea.

Staccato.

Staccato.

Cine sînt eu să scriu poezii așa de triste, așa de triste. Între altele, un sonet emotiv, un sonet emotiv. Cine sînt eu să plîng și să fiu crezută. Cine sînt eu să plîng și să fiu crezută.

Repetiție emotivă:

De ce țin la repetiții,
De ce țin la repetiții,
De ce țin la repetiții,

Cine sînt eu să spun

— Nu o să ai o viață ca a mea. Nu o să ai o viață ca a mea.
Cine sînt eu să scap din viață cu viață. Cine sînt eu să scap din
viață cu viață.

Legato:

De ce țin la repetiții.
De ce țin la repetiții.

De ce țin la repetiții.
De ce țin la

Repetiții.

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE CON-
TEXTUL EMOȚIONAL, SOCIAL, LITERAR, POLITIC ȘI SUPRE-
MATIST-CAPITALIST ÎN CARE TRĂIESC.

Staccato.

Staccato.

Cînd s-a născut Kate Tempest.

Cînd a murit Italo Calvino.

Cînd a murit Robert Graves.

Cînd au murit Heinrich Boll, Philip Larkin,

Cînd a murit Fran Ross.

Cînd Sonia Sanchez cîștiga THE AMERICAN BOOK AWARD pentru *homegirls & handgrenades*.

— „Nu sînt orfană,” a spus Marilyn Monroe.
„Am fost abandonată.”

Cine sînt eu să fiu copilul ascuns, oaia scufundată în tix & respectabilitate. Cine sînt eu să fiu singuratica hălăduind în mintea ei. Cine sînt eu să fiu oaia singuratică mutată din casă în casă în altă casă nicăieri.

Cine sînt eu de nu urmez exemplul „firesc.”

Cine sînt eu ca să scap cu viață. Cine sînt eu să îmi acord importanță. Cine sînt eu ca să scap cu viață din viață.

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE CON-
TEXTUL EMOȚIONAL, SOCIAL, LITERAR, POLITIC ȘI SUPRE-
MATIST-CAPITALIST ÎN CARE TRĂIESC.

Staccato.

Staccato.

Cînd moare Pauli Murray.

Pauli Murray.

Precious Lord, Take My Hand.

Bessie Smith. Bessie Smith.

Documentarul *L'histoire oubliée des femmes au foyer* de Michèle Dominici.

Vocea lui Rachel Carson. Vocea lui James Baldwin.

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE CON-
TEXTUL EMOȚIONAL, SOCIAL, LITERAR, POLITIC ȘI SUPRE-
MATIST-CAPITALIST ÎN CARE TRĂIESC.

Staccato.

Staccato.

Cînd apare romanul *Portocalele nu sînt singurele fructe*.

Povestea slujitoarei.

White Noise.

Dragoste în vremea holerei.

Cînd apare romanul *Always Coming Home*.

Ucenicul cel bun. Standing Female Nude.

Cînd apare *Blood, Bread and Poetry* de Adrienne Rich.

Cînd negarea Holocaustului devine ilegală.

Cînd Patricia Bath dezvoltă tehnica operării cataractei prin laser.

Cînd se stinge din viață Simone de Beauvoir.

Jorge Luis Borges.

James Baldwin. Primo Levi. Marguerite Yourcenar.

Cînd se naște Ocean Vuong.

O repetiție eliptică! O repetiție confesivă! O repetiție de
Gest:

Un sonet emotiv, un sonet emotiv,

„Mărunte aspecte” ale vieții de femeie: a coase, a spăla, a găti, a duce grija, a se ocupa, a fi ocupată cu:

spălatul, storsul, uscatul, apretatul, cusutul, gătitul, frământatul, spălatul, storsul, uscatul, apretatul, limpezirea apei, limpezirea apei, cusutul, gătitul, frământatul, spălatul și crescutul copiilor, curățarea și îngrijirea vieților altora. Limpezirea vieților altora.

Limpezirea vieților altora.

Limpezirea vieților altora.

Limpezirea vieților altora.

A fi ocupată cu: a duce grija, a duce grija, a duce grija, a duce greul, a duce imposibilul, a metaboliza imposibilul, a suporta imposibilul.

„Mărunte aspecte” ale vieții de

Femeie: a suporta imposibilul, a suporta grija, a suporta frica, a suporta violența, a suporta decesul & carența, a suporta sărăcia, a suporta sărăcia, a ascunde sărăcia, a suporta segregarea & stigma, a ascunde segregarea & stigma:

A nu pierde din vedere viețile altora, a nu pierde din vedere viețile altora, a nu pierde din vedere pericolul, a pierde din vedere propria viață.

A-ți pierde vederea.

Viața proprie, „mărunte aspecte” ale vieții de femeie:

A fi hipervigilentă, a se feri de violență, a se feri de violență, a se feri de violență consumată de grijă & teroare, consumată

de grijă & teroare, consumată de grijă & violență, consumată
de grijă & sărăcie, consumată de grijă & teroare.

Aspecte „mărunte,”

„Maladive”

Ale unui suflet „ordinar” de
Femeie:

a se apăra,
a se feri,
a supraviețui.

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE CON-
TEXTUL EMOȚIONAL, SOCIAL, LITERAR, POLITIC, SUPRE-
MATIST ȘI CAPITALIST ÎN CARE TRĂIESC.

Staccato.

Staccato.

Cînd Neves este ales președinte. Cînd Reagan este reales.

Francisco Franco, 1969.

Cría cuervos. Cría cuervos.

Cînd Sanguinetti este ales.

Un milion de persoane fără case.

177 de morți. 2.575 de răniți.

142. 489 de case distruse.

44 de tornade.

Francisco Franco, 1969.

Cría cuervos. Cría cuervos.

„Mărunte aspecte” ale vieții de

Femeie:

A se feri de violență, a se feri de violență, a se feri de violență
consumată de grijă & teroare, consumată de grijă & teroare,
consumată de grijă & violență.

O repetiție eliptică! O repetiție confesivă! O repetiție de
Gest:

Scrisul meu este înclinat înspre dreapta. Copilăria când
mi-o amintesc se năruie. Părul meu este fin. Am multe caie-
te scrise din copilărie. Caietele sînt scrise chiar de mine. Am
multe caiete scrise chiar de mîna mea. Pe degetul mijlociu al
mîinii stîngi am un semn din naștere sub forma unei lacrimi.
Am două alunițe pe coapsa dreaptă. Am o cicatrice pe tîmplă,
una pe gît, alta pe piept.

— „Nu sînt orfană,” a spus Marilyn Monroe.
„Am fost abandonată.”

Tata a abandonat familia prin moarte.

Cînd a murit Gilles Deleuze.

Cînd a murit Toni Cade Bambara.

Heiner Müller.

Cînd apare romanul *Orbire* de José Saramago.

Melancolia de Jon Fosse.

Lungul drum spre libertate de Nelson Mandela.

O repetiție eliptică! O repetiție confesivă! O repetiție de
Gest:

Am avut totul:

Drumuri pe care să dorm și drumuri pe care să fug.
Soare să mă încălzească și drumuri pe care să dorm.

Răcoarea nopții și noaptea prin care să fug.
Drumul pe care am fost abandonată și drumul pe care să plîng.
Răcoarea nopții prin care am fugit și noaptea prin care am
continuat să fug.

Repetiție emotivă:

De ce țin la repetiții,
De ce țin la repetiții,
De ce țin la repetiții,

Am avut totul:

Drumuri pe care să dorm și drumuri pe care să fug.
Soare să mă încălzească și drumuri pe care să dorm.

Răcoarea nopții și noaptea prin care să fug.
Drumul pe care am fost abandonată și drumul pe care să plîng.
Răcoarea nopții prin care am fugit și noaptea prin care am
continuat să fug.

Am avut totul:

Am fost precope în suferință, consumată de grijă & teroare,
consumată de grijă & teroare, consumată de grijă & violență,
consumată de grijă & sărăcie, consumată de grijă & teroare,

O repetiție eliptică! O repetiție confesivă! O repetiție de
Gest:

Eu sînt poeta care mi-a salvat viața. „Lumina ochilor” una care au spus

— „Nu se va alege nimic de viața ta.”

Toată viața am fost pe muchia vieții. Toată viața am fost la limita vieții. Toată viața am fost la limita puterilor.

Toată viața am fost pe buza prăpastiei. Toată viața am fost floarea-de-coliț îmbrățișată de primejdie & frumusețe toxică.

Toată viața am fost la limita vieții. Toată viața am fost floarea-de-coliț expusă experimentului & disecției.

Toată viața am fost la limita puterilor. Toată viața am fost la limita puterilor & existenței.

Toată viața am fost împotriva direcției „firești.”

Sonet emotiv, sonet emotiv, precoce am fost mereu în suferință.

Laitmotivul meu este durerea.

Laitmotivul meu este sinele distrus.

Laitmotivul meu este durerea.

Laitmotivul meu este sinele distrus în istorie.

Laitmotivul meu este sinele distrus în istorie.

SONET DE REFRAȚIE - - - - -

- - - - - [Pentru
că social,- - - - -

- - - - - literar și politic - - - - -

- - - - - sînt muza sfertului de persoană, - - - - -

- - - - - Doliul și cenușa, Turbarea & „flagelul,” - - - - -

- - - - - Muza închisă în sanatoriile liceelor și leagănele Statului. -

- - - - - Lucrătoarea eficientă incapabilă să
înțeleagă abstracția, - - - - -

- - - - - „handicapata,”

Muza aberantă, dar Bănoasă] - - - - -

Fugă sacadată

Eu sînt cea care nu trebuie să-i deranjeze pe copii de la joacă. Eu sînt cea care nu trebuie să fac clasa și cancelaria să se simtă inconfortabil. Eu sînt cea care trebuie „să fac bine și să văd mai bine,” cea care nu trebuie să stea în calea mingii și a jocului, în calea învățaturii și a educației; în calea literelor și a dicției. În calea recitării și a mecanicii poetice, în calea memorării și a coordonării mișcării. În calea orientării în spațiu, în calea luminii soarelui sau în calea luminii artificiale. În calea distanței dintre bancă și tablă, dintre picior și treapta scării, dintre penița stiloului și rîndul caietului de caligrafie.

Nu trebuie să stau în calea normalității, în calea perfecțiunii și a performanței, în calea productivității clasei, în calea părinților importanți de care școala și clasa au nevoie.

Nu trebuie să stau în calea sticlutei cu cerneală, în calea asfaltului spart din curtea școlii, în calea bulgărilor de zăpadă; în calea băieților; în calea apusului de soare; în calea cerului înstelat; în calea sănătății mintale a clasei; în calea dinamicii de grup a clasei; în calea regulilor și ordinelor; în calea legii educației naționale. În calea progresului celorlalți copii; în calea autorilor de manuale; în calea condițiilor de învățare; în calea ilustrațiilor din manuale; în calea mărimii fontului din manual sau carte; în calea ultraconservatorilor și a preoților; în calea obedienței; în calea docilității și a loialității; în calea

sacrificiului celorlalți părinți; în calea talentului profesorilor; în calea devotamentului directorului; în calea performanței sportive a celorlalți copii; în calea spontaneității și inteligenței celorlalți copii; în calea bucuriei și energiei celorlalți copii.

Nu trebuie să stau în calea vederii celorlalți copii; în calea vederii profesorilor; în calea câmpului vizual; în calea câmpului didactic; în calea câmpului literar; în calea alfabetizării; în calea pronosticului vizual; în calea barei cu prismă; în calea unghiului, triunghiului, dreptunghiului, în calea fizicii și a medicinei, în calea geografiei școlii și a cartierului, în calea geografiei naționale, în calea copilăriei celorlalți copii; în calea fericirii celorlalți copii, profesori și părinți.

Nu trebuie să stau în calea performanței politicii românești; nu trebuie să stau în calea performanței școlare, în calea politicii românești. În calea baremelor, a Asistenței sociale, în calea performanței în arest.

În calea REGULAMENTULUI DE ORDINE ȘI DISCIPLINĂ PENTRU LICEE ȘI GIMNAZII, în calea recitării în arest, în calea bunei purtări în arest. În calea guvernului și a grijii pseudo-egale; în calea „șanselor egale”; în calea accesului; în calea accesului la învățătură; în calea ușii; în calea admiterii; în calea persoanelor apte.

Nu trebuie să stau în calea abilității celorlalte persoane; în calea prestigiului școlii și națiunii; în calea diplomei și a calității educației; în calea accesului la sănătate; în calea străzilor orașului și în calea parcurilor; în calea ecleraajului stradal; în calea ecleraajului stradal nocturn; în calea tradiției educației și a discriminării; în calea ignoranței și a indiferenței; în calea segregării și a învățământului național; în calea inocenței școlii.

În calea purității și perfecțiunii școlii naționale; în calea confortului național; în calea bugetului național; în calea dotării spitalelor cu aparatură de specialitate; în calea LIMBII ROMÎNE; în calea normelor de CIRCULAȚIE RUTIERĂ; în calea POLIȚIEI; în calea mîndriei naționale; în calea memoriei; în calea îndreptăririi naționale; în calea poeziei; în calea ființelor umane.

Nu trebuie să stau în calea vieții; nu trebuie să stau în calea istoriei:

Nu sînt o ființă umană pentru că sînt fată.

Pentru că sînt văzută ca fată.

Pentru că nu sînt văzută ca fată.

Nu sînt o ființă umană pentru că sînt reprezentată monstruos.

Pentru că lumea mă caută în chiloți.

Pentru că arta mă caută în chiloți.

Pentru că nasul meu devine o problemă națională.

Pentru că nasul meu și buzele mele și ochii mei și creierul meu sînt problema legionarilor, antisemiților, neo-naziștilor, bigoților.

Pentru că nasul meu și buzele mele și ochii mei și creierul meu sînt o problemă istorică.

Pentru că nasul și buzele mele și ochii mei și creierul meu sînt o problemă morală.

Pentru că studiul moralei este frenologia.

Pentru că studiul moralei sînt ochii mei.

Pentru că studiul moralității este devierea ochilor mei.

Pentru că studiul moralității este „strabismul nu este un atribut al feminității.”

Pentru că studiul moralității este „strabismul este demonic.”

Pentru că studiul moralității este „handicapul.”

Pentru că studiul moralității este sinoptoforul.

Pentru că studiul moralității este sinoptoforul.

Pentru că studiul moralității este unghiul de fugă al ochilor mei.

Pentru că studiul moralității este micrometrul. Pentru că studiul moralității este castitatea ochilor mei. Pentru că studiul moralității este „valoarea tradițională” a ochilor mei. Pentru că studiul moralității este igiena rasială.

Pentru că ochii femeii sau ochii persoanei percepute sau identificate ca femeie sînt studiul Sfinților Părinți.

Pentru că ochii mei nu trebuie să perturbe legea divină, pentru că ochii mei sînt problema Bisericii,

Problema legionarilor și neo-naziștilor; pentru că ochii mei sînt experimentul eugeniștilor.

Pentru că ochii mei sînt problema și nu grija pentru sănătate publică. Pentru că ochii mei sînt Demonul și nu grija pentru sănătate vizuală. Pentru că ochii femeii nu trebuie să citească, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că ochii femeii nu trebuie să citească, ochii femeii nu trebuie să ispitească, ochii femeii trebuie să privească bărbatul, nu pe sine.

Pentru că ochii femeii nu trebuie să citească, ci să stea pe farfuria aurită a Sfintei Lucia.

Pentru că Sfînta Medana, pentru că Sfînta Triduana,

Pentru că ochii femeii sînt ochii bărbatului, pentru că Sfînta Odilia, pentru că Margaret of Castello, pentru că Sfînta Adelaide, pentru că ochii femeii aparțin bărbatului. Pentru că ochii femeii trebuie să fie umili, luminoși și albaștri, pentru că bărbatul nu poate trăi fără ochii femeii, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că ochii femeii sînt lumina vieții lui, pentru că bărbatul nu poate trăi cu ochii femeii, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că ochii femeii trebuie scoși.

Pentru ca femeia să fie lăsată în pace, și-a scos ochii și i-a aruncat la picioarele peștorului.

Pentru că femeia și-a scos ochii cu un ghimpe și i-a trimis pe o țepușă peștorului.

Pentru că femeia trebuie să se mutileze pentru a fi lăsată în pace.

Pentru că femeii trebuie să i se amputeze părți ale corpului pentru a nu mai fi dezirabilă.

Pentru că femeii trebuie să i se amputeze părți ale corpului pentru a fi dezirabilă.

Pentru că femeii căreia i-a fost luată complet vederea este considerată indezirabilă.

Pentru că femeii căreia i-a fost luată parțial sau complet vederea este considerată imorală.

Pentru că ochii femeii trebuie să fie fideli bărbatului. Pentru că ochii femeii trebuie să fie obedienți. Pentru că ochii

femeii nu trebuie să vadă ceea ce ochii bărbatului văd. Pentru că ochii femeii nu trebuie să cunoască.

Pentru că ochii sînt oglinda sufletului, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că femeia nu are suflet, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că ochii femeii nu trebuie să privească către lume, ochii femeii trebuie să privească în mormînt.

Pentru că ochii femeii sînt rădăcina răului, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că *the female gaze* este un concept, pe cînd *the male gaze* este divinitate.

Pentru că *the female gaze* este infatuare, pe cînd *the male gaze* este creație.

Pentru că femeia a creat, ochii femeii trebuie scoși. Pentru că Sfînta Lucia, pentru că Sfînta Medana, pentru că Sfînta Tri-duana, pentru că Sfînta Adelaide,

Pentru că ochii sînt oglinda sufletului, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că femeia nu are suflet, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că ochii femeii trebuie scoși,

Pentru că scriu poezie,

Pentru că m-am întors la poezie,

Nu sînt o ființă umană pentru că scriu poezie.

Nu sînt o ființă umană pentru că mă întorc la poezie.

Nu sînt o ființă umană pentru că mă gîndesc mereu la poezie.

Pentru că ochii femeii trebuie scoși,

Pentru că scriu poezie,

Pentru că m-am întors la poezie,

Pentru că privesc altfel în poezie.
Pentru că privesc altfel către poezie.

Pentru că nu am memorie; pentru că memoria mea nu se ridică la nivelul nobil al Memoriei.

Pentru că memoria mea nu se ridică la nivelul Masculin, Absolut, Universal al Memoriei.

Pentru că memoria mea nu este nobilă, ci „degradată.”

Pentru că memoria mea nu este perfectă, ci „handicapată”; pentru că memoria mea este „inferioară,” pentru că Sfânta Lucia, pentru că Sfânta Medana, pentru că Sfânta Triduana, pentru că Sfânta Adelaide, pentru că Alice Walker,

Pentru că femeia a creat, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că Alice Walker, pentru că Harriet Tubman,
Pentru că femeia s-a revoltat, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că privirea mea nu este perfectă, ci „handicapată.”
Pentru că privirea mea nu este normală, ci „oligofrenă.”
Pentru că privirea mea nu este normală, ci „retardată.”
Pentru că privirea mea nu este centrată.

Pentru că privirea mea nu este centrată.
Pentru că privirea mea nu este centrată.

Pentru că privirea mea nu este centrată, ci „debilă.”
Pentru că privirea mea nu este normală, ci pierdută.
Pentru că privirea mea nu este normală, ci rătăcită.
Pentru că privirea mea nu este aptă.

Pentru că privirea mea nu este aptă.
Pentru că privirea mea este drumul pierzaniei.

Pentru că nu am avut suflet să-l pun pe tavă.
Pentru că nu am avut ochi să-i pun pe farfuriile aurite.
Pentru că nu am avut ochi pentru patriarh.
Pentru că nu am avut ochi pentru a se supune.

Pentru că privirea mea este goală.
Pentru că privirea goală este păcat.

Pentru că privirea mea este „insuficientă.”
Pentru că privirea mea este rîsul celorlalți.
Pentru că privirea mea este „pe jumătate.”

Pentru că privirea mea este batjocura celorlalți.
Pentru că privirea mea este străină.
Pentru că privirea mea este „deficientă.”

Pentru că privirea mea este străină, privirea mea trebuie eliminată.

Pentru că privirea mea este „debilă,” privirea mea trebuie eliminată.

Pentru că privirea mea este „patologie,” privirea mea trebuie eliminată.

Pentru că „doar sînt chioară.” Pentru că privirea mea este „inferioritate.” Pentru că privirea mea nu este normală, privirea mea este fără valoare.

Pentru că sînt văzută ca fată.
Pentru că nu sînt văzută ca fată.

Pentru că sînt „drumul pierzaniei.”

Pentru că saliva din gura bărbatului mă va face să văd bărbatul.

Pentru că privirea mea este copilul din flori.

Pentru că privirea mea îți creează repulsie, ea este judecată ca fiind lipsită de judecată.

Pentru că privirea mea este „drumul pierzaniei,” privirea mea este numită „deficiența mintală.”

Pentru că privirea mea nu este judecată drept aptă, cuvintele mele sînt judecate ca fiind lipsite de valoare.

Pentru că privirea mea nu este judecată drept aptă, cuvintele mele sînt judecate ca fiind lipsite de rațiune.

Pentru că scriu poezie.

Pentru că m-am întors la poezie.

Pentru că văd ceea ce nu este încă scris.

Pentru că trebuie să privesc cu ochii bărbatului.

Pentru că ochii mi-au fost scoși.

Pentru că poezia este acuitate vizuală.

Pentru că ochii mei nu știu unde merg. Pentru că ochii mei au vedere scurtă,

Pentru că ochii mei au vedere sacadată. Pentru că ochii mei nu au valoare economică.

Pentru că ochii femeii trebuie cusuți pentru a nu-i lua mințile.

Pentru că poezia mi-a luat mințile, ochii mei trebuie scoși.

Pentru că ochii femeii trebuie să fie frumoși. Pentru că ochii femeii trebuie să fie reprezentarea fanteziei și supremației bărbatului.

Pentru că ochii femeii sînt tatuaje. Pentru că ochii femeii trebuie să fie puri.

Pentru că ochii care nu se văd se uită. Pentru că frumusețea femeii sînt ochii.

Pentru că în propaganda patriarhilor m-am născut. Pentru că datoria femeii este să nu privească.

Pentru că datoria femeii este să privească în mormînt. Pentru că ochii mei trebuie să stea sub ascultare. Pentru că privirea mea este desfigurată. Pentru că ochii mei nu au forță de

Muncă.

Pentru că nu am dreptul de a privi. Pentru că nu am dreptul de a nu vedea.

Pentru că privirea mea trebuie să creeze confort; pentru că viciul de refracție este al femeii.

Pentru că datoria femeii este estetica. Pentru că ochii femeii nu există. Pentru că trebuie să fiu pedepsită. Pentru că am îndrăznit să nu văd. Pentru că am îndrăznit să nu-mi țin echilibrul. Pentru că nu văd literele. Pentru că nu văd literele.

Pentru că ochiul refuză să vadă precum mîna fetei care continuă să se ridice din mormînt.

Pentru că mîna fetei continuă să fie dezobedientă și din mormînt, mîna fetei va fi disciplinată.

Pentru că vorbele bărbatului orbesc, iar lacrimile femeii mută munții.

Pentru că nu trebuie să știu ce se întîmplă cu mine. Pentru că trebuie să-mi reneg ochii.

Pentru că moștenirea națională sînt orfelinatele și eugenismul.

Pentru că ochii mei sînt slăbiciune. Pentru că ochii mei sînt rușine & vină.

Pentru că pierderea parțială sau totală a vederii este o problemă minoră.

Pentru că femeia este o problemă minoră.

Pentru că ochii femeii sînt sub tutelă. Pentru că ochii femeii trebuie supravegheați.

Pentru că vederea mea e dublă. Pentru că femeia este o problemă majoră.

Pentru că pierderea parțială sau totală a vederii este un moft, nu o realitate.

Pentru că pierderea parțială sau totală a vederii este un moft, nu o traumă.

Pentru că femeia e leneșă, ochiul ei este leneș. Pentru că femeia este leneșă, ochii ei trebuie scoși.

Pentru că femeia vorbește, ochiul ei este vînat. Pentru că femeia vorbește, ochii ei trebuie scoși.

Pentru că vocea mea trebuie corectată.

Pentru că vocea este „retardată,” vocea mea trebuie eliminată.

Pentru că social și politic nu exist.

Pentru că sînt studiul de caz.

Pentru că sînt evoluția medicinei.

Pentru că religia, pentru că experimentul, pentru că nazismul, pentru că

Eugenismul, segregarea și rasismul.

Pentru că social și politic sînt cantitate neglijabilă. Pentru că social și politic sînt un moft.

Pentru că social, politic și literar sînt „chioara.”

Pentru că social, politic și literar sînt personajul exotic care „creează diversitate,” motivul literar al poetului,

Pentru că social, politic și literar sînt fantezia bărbaților.

Pentru că social, politic și literar sînt „handicapata”; „oligofrena”; desfrîul & carența. Pentru că social, literar și politic sînt cea al cărei nume este pierderea

Vederii. Pentru că social, politic și literar identitatea mea este diagnosticul.

Pentru că social, literar și politic trebuie să creez confortul.

Pentru că ochii mei trebuie să rămînă o parte separată a corpului meu.

Pentru că ochii mei nu fac eforturi pentru a se integra. Pentru că ochii mei nu se lasă integrați.

Pentru că ochii mei nu au viitor. Pentru că social, literar și politic sînt muza sfertului de persoană,

Doliul și cenușa,

Turbarea & „flagelul,”

Muza închisă în sanatoriile liceelor și leagănele

Statului.

Lucrătoarea eficientă incapabilă să înțeleagă abstracția,

Muza aberantă, dar

Bănoasă,

Muza non-privirii și a non-persoanei, a metaforei, din

Greaca veche: cea care merge pe apă, purtătoarea —

REPRIZĂ:

Pentru că literar, social și politic sînt „problema inexistentă, dar bănoasă.”

Pentru că literar, social și politic sînt „un concept aberant.”

Pentru că social, literar și politic sînt citatul despre „dezinteresul pentru învățatură,” citatul despre lene, prostie, anomalie & repulsie, citatul despre sărăcie și tinerii care nu citesc.

Pentru că social, literar și politic sînt citatul despre „ajutorul statului,” citatul despre abandonul școlar, citatul despre degenerare & „ideologia de gen,” citatul despre progresul învățămîntului, despre media internațională, despre testele de inteligență, citatul despre „copiii foarte-foarte slabi care trag media în

Jos,” citatul despre „inferioritate și exterminarea retardului.” Citatul despre periferie și incapacitatea de a memora

Poezie. O, poezie, ochi ai ochilor mei!

Pentru că poezia înseamnă ratare și somaj. Pentru că poezia înseamnă sufletul național al fasciștilor.

Pentru că bătaia și poezia sînt rupte din

Rai. Pentru că poezia este „meserie necalificabilă.”

Pentru că a scrie poezie înseamnă să produci „valoare scăzută pentru națiune.”

Pentru că matematica este critică și fundamentală pentru dezvoltarea cognitivă a copilului!

Pentru că poezia nu este necesară pentru dezvoltarea cognitivă a națiunii.

Pentru că sărăcia este critică și fundamentală pentru dezvoltarea cognitivă a națiunii.

Pentru că discriminarea este critică și elementară pentru dezvoltarea cognitivă a națiunii

Mai mult decît orice materie! Mai mult,

Pentru că sufletul bărbatului are „un prapors formator.”

Pentru că sufletul femeii este „borna bărbatului.”

Pentru că bătaile inimii mele sînt și nu sînt asemenea a ceea ce vād și nu vād,

Asemenea a ceea ce sînt și nu sînt.

Pentru că mi se spune că sînt jumătatea bărbatului, sfertul lunii și plata sfertului,

Pentru că în trifoi se naște bărbatul și între ghimpi și stînci, femeia.

Pentru că în trifoi se naște bărbatul cu pielea ca spuma mării, ca supremația,

Pentru că în bucurie se naște bărbatul cu pielea ca spuma mării,

Pentru că în jale și ură se naște femeia,

Pentru că sufletul femeii dispore ca roua în căldura zilei,

Pentru că sufletul bărbatului e trainic, sufletul bărbatului e granit,

Pentru că sufletul bărbatului e trainic ca supremația.

Pentru că sufletul bărbatului este o carieră, sufletul femeii e ca lucerna.

Pentru că sufletul bărbatului nu se oprește niciodată, sufletul femeii trebuie strunit.

Cuvintele mele sînt puține — ca în depresie.

Cuvintele mele sînt puține — ca în traumă și patriarhat.

Visez că sînt vîndută.

Visez că doi bănuți cocliți se cer pentru mine.

Cuvintele mele există o clipă, ca vederea.
Cuvintele mele sînt puține, propozițiile mele sînt simple.

Nu am trifoii, tobe și trompete.
Ce e rău e și bun în mine.

Nu am lauri și pătlagină,
Nu am flori de tei și arme,

Condiția umană nu este condiția mea, mi se spune.

Lumea mă disprețuiește așa cum aruncă cu piciorul într-un cățeluș.

Lumea mă disprețuiește așa cum bate cu nuiuaua copilul, femeia și vita din curte.

A, B, C, D,

B, D, Q, P,

M, N, U, T,

A, B, C, D,

E, E, E, E,

Q, P, D, B.

Nu văd litere, văd doctori.

Nu văd litere, văd pastile.

Văd pastile, nu văd chipuri.

Nu văd versuri, văd doctori.

Nu văd versuri, văd pedeapsă.
Nu văd litere, văd experimente.
Nu văd versuri, văd pastile.

Nu văd versuri, văd efecte secundare.
Văd efecte secundare pe care le văd pentru binele meu.

Binele meu sînt doctorii.
Binele meu este „educația

Înaltă.”

Binele meu este să fiu jertfa „societății înalte,”
Binele meu este să stau în afara educației, să stau între ca-
librator și
Bisturiu,

Binele meu este studiul de caz.

Nu văd versuri, văd rușine.
Nu văd versuri, văd vină.
Nu văd versuri, văd umilința.

Sînt studiul poeziei. Problema în compoziția
Poetică.

O poetă nu este o poetă, ci un studiu de caz.
Nu văd versuri, văd izolare.

Nu văd versuri, văd elite.
O poetă nu este poetă dacă este „degenerată.”
O poetă nu este o poetă în afara abilității.

DUBLET:

Este cineva ca mine în fiecare școală.
Este cineva ca mine în fiecare magazin.

Este cineva ca mine la fiecare lectură publică.
Este cineva ca mine în fiecare bar & parc.

Este cineva ca mine în fiecare seară mergînd pe stradă.
Este cineva ca mine în fiecare orfelinat & sat.

Este cineva ca mine în fiecare stație & gară.
Este cineva ca mine în fiecare comentariu care-mi folosește
ochii.

Ochii mei sînt pe buzele tuturor. Creierul meu este intere-
sul tuturor.

Ochii mei și creierul meu sînt grija neolegionarilor pentru
pura
Limbă romînă!

Este cineva ca mine în fiecare școală de țară & de oraș.
Este cineva ca mine în fiecare magazin.

Este cineva ca mine în fiecare casă, dar îi este rușine să
spună.

Este cineva ca mine în fiecare clasă, dar crede că este de
vină.

Este cineva ca mine pe fiecare stradă, dar nu are cui să
spună.

Este cineva ca mine în fiecare stație, dar nu înțelege ce i se
întîmplă.

Este cineva ca mine în fiecare cartier, dar i se spune că este nebună.

„Viii cu viii, nevăzătorii cu nevăzătorii,” spune un politician.

„Viii cu viii, handicapatii cu handicapatii,” spune un politician.

Ochii noștri sînt pe buzele tuturor, ale celor „egali cu egalii.”

Ale celor prieteni cu fasciștii; ale celor europeni-nostalgici.

Ceea ce spun este din ghimpi și mică,
Din gheață și foc, din vînt și rafală,

Din cenușă și furie,
Din ultimul pătrar al Lunii.

Din ferocitate și iubire.
Din carne și oase și descîntec.

Din rană istorică în rană istorică.

Din jale și din luptă.
Din ceea ce nu văd și din ceea ce nu are glas.

Din ceea ce se cațără și din ceea ce se tîrăște.
Din pierdere în pierdere în pierdere:

O, poezie, unghi de fugă al ochilor mei!

Pentru că este noapte.

Pentru că filmul începe cu fata alergînd prin pădure.
Filmul începe cu fata zăcînd în balta de sînge.

Pentru că ochii îi sînt scoși. Pentru că acesta este numit
Progres. Pentru că fata aleargă ca să-și salveze viața.

Fata aleargă și viteza ei sînt ochii mei.
Copacii se dublează iar și iar și apoi

Copacii sprintează în multitudini,
O, poezie, unghi de fugă al ochilor mei!

REPRIZĂ:

Pentru că poezia este „reușita școlară”; pentru că poezia
afectează PIB,

Pentru că poezia este testarea și diagnosticul
Științific.

Pentru că poezia este aptitudinea școlară și scala metrică,

Accelerare–retardare,
Continuu–non–continuu,
Abilitate–dizabilitate,

Pentru că Alfred Bidet, Galton, Mendel, printre alții alții,

Pentru media literaturii romîne.

Pentru lipsa poemelor despre vedere.

Pentru gurile poetice sătule.

Pentru cei care pot citi și pentru cei care pot scrie.

O, poezie, raiul tău este supremația!

Pentru modul meu de a scrie poezie. Pentru lipsa vederii.

Pentru „nefericitele fete,” pentru orfeline & centrele de
deficiență mintală,

Pentru „subnormalii” copii, pentru că nu te slujesc,

Oprimare,

Pentru că la margine ne aflam noi, o, vedere periferică, îmbrăcate băiețește și exmatriculate. Pentru că sîntem în valea umbrei, violenței & stăpînirii. Pentru că nu alergăm pe cîmpia înflorită, ci sîntem în lanul de păpădii îngropate. Ci sîntem întinse pe sfințitele mese.

Ci sîntem examinate pe sfințitele catedre. Ci sîntem legate & sterilizate. Ci sîntem îngropate.

Ci sîntem
Îngropate.

Ci sîntem mutilate.

Pentru că trebuie să fiu la pămînt pentru a fi băgată în pămînt.
Pentru că trebuie să fiu la pămînt pentru a fi băgată în pămînt.

Pentru că vor spune de la pupitre: „aceasta nu este poezie.”
Pentru că vor veni și femeii care vor striga:

„Aceasta nu este literatură, ci propagandă.” Pentru că „rolul subiectelor la un astfel de examen nu este să lupte contra stereotipurilor,” spune o altă femeie. O, lupta pentru creșterea

Natalității!, O, lupta pentru vivacitatea & virilitatea bărbatului! O, lupta pentru răstignirea femeii! O, lupta pentru evoluția grandorii bărbatului! O, închisoare a metaforelor și instrucțiunii publice! O, sonet al incriminării femeii!, al muncii casnice, al segregării, sechestrării & îndoctrinării suprematiste!

Pentru că poezia are „costuri reduse,” pentru că este deficit sau doliu sau rătăcire,

O, sonet al vieții reduse, al pierderii vederii, siguranței & terorii! Pentru că poezia este granița deschisă bărbaților „de centru,” păzită și controlată de bărbații „de centru.”

Pentru că sînt tema marginală a literaturii.

Pentru că sînt „dezbaterea despre ameliorarea condiției feminine în UE.”

Pentru că sînt lipsită de motivație conservatoare.

Pentru că sînt „problema de substitut, minoră.”

Pentru că sînt pericolul & deficitul sistemului de

Învățămînt. Pentru că sînt lirica „patogenă,”

Coșmarul normalității & autonomiei esteticului.

Pentru că ochii mei sînt rafală,

O, descărcare electrică & calitate a refracției!

Pentru primul poem al literaturii romîne.

Pentru toate poemele pe care le-am scris „handicapată & patologizată.”

Pentru demnitatea umană,

Pentru toate poemele „subnormale” pe care le-am scris,

Pentru ceea ce veți învăța de la mine,

Pentru toate poemele pe care le-am scris nebună și condamnată,

Pentru toate poemele pe care le-am scris în vedere sacadată,

Pentru toate poemele pe care le-am scris, pe care le-ați numit „viciu, devianță, degenerare & propagandă,”

Pentru toate poemele pe care le-am scris, pe care le-ați numit „diagnostic științific al stărilor inferioare ale inteligenței.”

Pentru speranță, pentru cuvîntul persoană.

Pentru toate poemele pe care le-am scris fiind fantezia & divertismentul unor bărbați.

Pentru toate poemele pe care le-am scris în teroare & traumă.

Pentru toate poemele pe care le-am scris în timp ce-mi spuneai „fă bine și vezi mai bine.” Pentru rușinea & vina pe care mi le-ați inoculat.

Pentru persoanele care vor plînge și pentru cele care mă vor urî.

Pentru persoanele care vor citi și pentru persoanele care vor auzi.

Pentru persoanele care vor scrie și pentru cele care vor citi,
Pentru poemele pe care le-am scris „handicapată & patologizată.”

Pentru toate poemele pe care le scriu cu vederea „subnormală,”

Sacadată,

Pentru toate poemele „subnormale” pe care le-am scris și scriu,

Vă celebrez & cînt.

Vă celebrez &
Cînt.

SONET DE INTERVAL - - - - -

- - - - -
- - - - -
- - - - -

[Și ce face primăvara cu cireșii. - - - - -

- - - - -
- - - - -
- - - - -

Dacă versurile au fost rătăcite sau au fost curmate. - - - - -

- - - - -
- - - - -
- - - - -

- - - - - Dacă sufletul meu e în toate.] - - - - -

- - - - -
- - - - -
- - - - -

- - - - -

Scriu pe scurt și pe fugă pentru că sînt femeie. Mă gîndesc la timp pentru că sînt femeie. Mă gîndesc la timp pentru că timpul are o istorie. Mă gîndesc la timp pentru că scriu pe scurt și pe fugă. Scriu pe scurt și pe fugă și mă emoționez repede pentru că sînt femeie.

Nu cred în faptul că proza este proză și poezia este poezie și așa mai departe. Nu am timp să dezvolt ce înseamnă și așa mai departe pentru că sînt femeie. Mă gîndesc la timp pentru că tot ce fac este să fac tot. Mă gîndesc la timp pentru că tot ce fac este să fac tot la timp. Mă gîndesc la timp pentru că trebuie să explic ce înseamnă tot ce fac este să fac tot. Mă gîndesc la timp pentru că mi se cere timp pentru că sînt femeie.

Mă gîndesc la timp pentru că între timp poetul îmi cere să fac muncă emoțională pentru bărbați. Mă gîndesc la timp pentru că tot ce fac este să fac tot. Mă gîndesc la timp pentru că trebuie să explic ce înseamnă muncă emoțională, boală, traumă, fragilitate masculină, supremație. Mă gîndesc la timp pentru că mi se cere timp pentru că sînt femeie.

„În viață” înseamnă atîtea lucruri diferite pentru oameni. În timpul vieții, pe timpul verii sau noapții. Cu timpul devine *mai ușor*. De-a lungul timpului. În timpul cutremurului, în timpul președintelui, în timpul războiului, în timpul domniei

lui. În timpul orei sau în timpul slujbei, în slujba omului și împotriva omului. În timpul căutării și în timp ce te rătăceai.

Scriu pe scurt și pe fugă și în „voia sorții” pentru că sînt femeie. Scriu despre rîuri pentru că vreau să scriu despre pierdere. Scriu despre pierdere pentru că sînt femeie, pentru că sînt „exagerată, inconsolabilă & irațională.” Scriu pe scurt și pe fugă pentru că scriu împotriva anihilării.

Gardul e din lemn, cărămiziu. Tuia e în dreptul camerei de la deal. Mă ridic pe vîrfuri și ating frunzele viței-de-vie. Mă ridic pe vîrfuri și văd razele soarelui printre umbre și frunze. Mă ridic pe vîrfuri și văd peste gard termocentrala. În stînga mea sînt brazii și prunii și zmeura și leagănul și fluturii. „În viață” înseamnă atîtea lucruri diferite pentru oameni, plante, animale, roci, rîuri. Scriu despre rîuri pentru că vreau să scriu despre pierdere. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că scriu împotriva anihilării.

Deseori durerea și teroarea sînt același lucru. Adesea oamenii cred ce a spus T.S. Eliot pentru că este T.S. Eliot. Adesea oamenii folosesc poezia pentru a fugi de realitate. Adesea experiența unei scriitoare nu este văzută ca fiind importantă sau relevantă. Adesea în numele femeii vorbește mereu bărbatul. Adesea femeii i se spune „taci și răbdă!, taci și răbdă!” Adesea femeia există doar dacă este numită sau amintită de bărbat. Adesea umilința este numită recunoaștere. Adesea numele și corpul femeii sînt tîrîte în țărîină.

Adesea discriminarea și violența sînt considerate educație. Adesea eseul este considerat un eșec. Adesea despre femeie se vorbește ca despre eșec. Adesea eseul este considerat un gen minor. Adesea femeia este sub tutelă. Adesea atenția este virtutea bărbatului. Adesea *slut-shaming*-ul este considerat epifanie. Adesea atenția este păcatul femeii. Adesea eseul este

considerat „stilul” bărbatului. Adesea femeia repetă batjocura pe care a auzit-o spusă din gura bărbatului. Adesea eseul este considerat natura bărbatului. Adesea limbajul aparține urii și distrugerii. Adesea eseul este considerat o „curvă care caută atenție.” Adesea *slut-shaming*-ul este considerat poezie.

Adesea durerea și teroarea sînt același lucru. Adesea se gîndește despre artă ca despre familie. Adesea ura față de eseul este un simptom. Adesea poezia este comparată cu femeia. Adesea ura față de femeie este un simptom. Adesea nostalgia se referă la plăcerea și confortul ignoranței. Adesea nostalgia se referă la anxietatea schimbării. Adesea schimbarea este echivalată cu terorismul. Adesea omul se rătăcește fără a ști că este rătăcit. Adesea oamenii numesc poezia Cenușăreasă sau tîrfă. Adesea cenușa este numită curvă. Adesea în pămînt se întoarce doar femeia. Adesea cenușa este numită o „curvă care caută atenție.” Adesea se spune că se scrie „o poezie nepermis de bună.” Adesea cenușii nu îi este permis să existe. Adesea cenușa este numită curvă. Adesea în pămînt se întoarce doar femeia.

Adesea definițiile despre poezie aparțin bărbaților. Adesea disprețul față de poezie se regăsește în definițiile bărbaților. Adesea disprețul este considerat poezie. Adesea reducerea la tăcere este considerată virtute. Adesea fascismul este considerat poezie. Adesea bocetul nu este considerat elegie. Adesea rolul artei se confundă cu supremația. Adesea supremația este cîntată drept elegie. Adesea fragilitatea masculină este privită drept elegie. Adesea munca femeilor este o elegie. Adesea cîntecul morții este politic. Adesea tăcerea este elegie. Adesea a vorbi este elegie. Adesea cenușa este numită curvă. Adesea în pămînt se întoarce doar femeia. Adesea bocetul nu este considerat elegie. Adesea a șopti este elegie.

victoriene și arhitectura gotică. Am ascultat conversații despre case. Casă și acasă nu este același lucru. Casă, cămin, cămin, casă, casă fără cămin, cămin fără casă. În Evul Mediu cămin însemna focul aprins în mijlocul unui spațiu colectiv. Colectiv este echivalat deseori cu familie. Cămin este echivalat deseori cu familie. Casa, specia și genul sînt deseori numite familie.

Cînd scriu, mă gîndesc mereu la poezie. Cum a ajuns periferia să fie periferie și castelul, castel. Cum a ajuns strada să fie casă și poezia, Cenușăreasă. Imaginația mea nu este adjuvantul poetului. Imaginația mea este a femeilor ale căror povești au fost destrămate. Adesea a șopti este elegie. Imaginația mea este a femeilor cărora le ceri timp și cvasiabsență. Adesea a vorbi este elegie. Adesea cenușa este numită curvă. Adesea în pămînt se întoarce doar femeia. Adesea poezia înseamnă genealogie. Imaginația mea este a femeilor cărora le ceri timp și cvasiabsență. Adesea cvasiabsența este elegie. Adesea cenușa este numită curvă. Adesea cenușa este aruncată în vînt. Adesea cenușa este folosită în gospodărie. Adesea gospodăria nu există fără cenușă. Adesea în cenușă se întoarce doar femeia.

Scriu pe scurt și pe fugă pentru că cicatricea este o cicatrice este o elegie. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că furtuna este o revoluție este o elegie. Scriu pe scurt, tremurat și deseori apăsător pentru că ceea ce știi despre furtună știi din propriul meu corp. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că cenușa este considerată isterie. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că cenușa este numită curvă pentru că sînt femeie. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că isterică este privită doar femeia. Scriu pe scurt și pe fugă și cînd scriu mă gîndesc la poezie pentru că poezia este considerată curvă pentru că sînt femeie.

Scriu pe scurt și pe fugă pentru că am și nu am noțiunea timpului. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că la cenușă se întoarce doar femeia. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că timpul fetiței este să crească gândindu-se că este considerată o povară.

Timpul fetiței este să crească gândindu-se cât timp o să fie în viață. Timpul fetiței este să crească gândindu-se cum să se apere. Timpul fetiței este să crească gândindu-se cum să scape. Timpul fetiței este să crească gândindu-se cum să nu fie izolată. Timpul fetiței este să crească gândindu-se cum va reuși să rămână în viață.

Scriu pe scurt și pe fugă pentru că am și nu am noțiunea timpului. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că la cenușă se întoarce doar femeia. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că timpul fetiței este să crească gândindu-se că i-a expirat deja timpul.

Timpul fetiței este să crească gândindu-se cum să facă să facă tot ceea ce poate. Timpul fetiței este să crească gândindu-se cum să facă să aibă parte de un pic de odihnă. Timpul fetiței este să crească gândindu-se cum să facă să rămână în viață. Timpul fetiței este să crească gândindu-se cum să oprească timpul în loc.

Scriu pe scurt și pe fugă pentru că nu pot opri timpul în loc. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că sînt femeie și nu pot opri timpul în loc. Scriu pe scurt și pe fugă și mă emoționez repede pentru că sînt femeie. Scriu pe scurt și pe fugă și obosesc repede pentru că sînt femeie. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că nu am timp să fac tot ce pot.

Și așa mai departe sînt oroarea și teroarea. Și așa mai departe este o elegie. Scriu pe scurt și pe fugă și trebuie să rămîn mereu puternică. Scriu pe scurt și pe fugă și nu trebuie să mă

clintesc. Scriu pe scurt și pe fugă și trebuie să fac tot ce pot să fac singură. Scriu pe scurt și pe fugă și nu am zîmbetul pe buze. Scriu pe scurt și pe fugă și nu cred că poezia începe aici și se sfîrșește acolo.

„Adesea ceea ce scrie o femeie este hulit.” Adesea ceea ce creează o femeie este apropiat de bărbat. Adesea femeii i se cere să fie Penelopa. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că mi se cere să dau timp războiului să fie război. În 1962, cînd a apărut *Silent Spring*, Rachel Carson a fost numită „isterică, fată bătrînă, probabil o comunistă.” Scriu pe scurt și pe fugă pentru că îmi plac florile pentru că sînt femeie. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că îmi plac natura și „echilibrul naturii” pentru că sînt femeie. Scriu pe scurt și pe fugă și îmi plac florile pentru că sînt isterică pentru că sînt femeie.

Odată am văzut o bandă desenată în care libelule, greieri, gărgărițe, fluturi, rîndunele, albine aduc flori în fața unei pietre funerare pe care stă scris numele RACHEL CARSON. Scriu pe scurt și pe fugă și îmi plac florile pentru că sînt isterică pentru că sînt femeie.

Scriu pe scurt și pe fugă și scriu frînturi, muguri, și așa mai departe sînt alte femei ucise. Și așa mai departe sînt libelule, greieri, gărgărițe, fluturi, albine, rîndunele ucise. Scriu pe scurt și pe fugă și îmi plac florile pentru că sînt „isterică, nebună, imprevizibilă” pentru că sînt femeie. Scriu pe scurt și pe fugă și în „voia sorții” pentru că sînt femeie.

Scriu pe scurt și pe fugă și cînd scriu mă gîndesc mereu la poezie, iar poezia devine „viciu” pentru că sînt femeie. Scriu pe scurt și pe fugă și sînt „fragilă” pentru că sînt femeie. Scriu pe scurt și pe fugă și sînt „fragilă,” iar poezia mea se bazează pe emoții pentru că sînt femeie. Scriu poezie și cînd scriu mă gîndesc la poezie pentru că sînt femeie. Scriu versuri lungi

și folosesc repetiții „specifice femeii” și scriu poezie și când scriu poezie mă gândesc la poezie pentru că sînt femeie și poezia mea se bazează pe emoții.

Scriu pe scurt și pe fugă și când scriu mă gândesc la poezie, mă gândesc la timp când scriu despre productivitate și poezie. Scriu pe scurt și pe fugă și când scriu mă gândesc la poezie, mă gândesc la timp când scriu despre singurătate și folosire. Scriu pe scurt și pe fugă și când scriu mă gândesc mereu la poezie, mă gândesc mereu la poezie, mă gândesc mereu la poezie, mereu, mereu, mereu mă gândesc la poezie, mă gândesc la timp când scriu despre durere și elegie.

Scriu pe scurt și pe fugă, tremurat și deseori apăsător. Scriu pe scurt și pe fugă ca orice femeie. Scriu pe scurt și pe fugă și când scriu mă gândesc mereu la poezie, iar poezia devine „viciu” pentru că sînt femeie.

Dacă sînt „ne bună,” nimeni nu este nevoit să mă asculte și scriu poezie pentru că sînt „ne bună, ilogică și emotivă.” Poate „de aceea” „ceasul biologic” sună doar în patriarhat și pseudoștiință. Scriu pe scurt și pe fugă și sînt „fragilă & patetică” ca orice femeie. Scriu pe scurt și pe fugă și mă gândesc mereu la poezie, iar poezia devine „viciu” pentru că sînt femeie.

Scriu pe scurt și pe fugă și sînt „patetică” pentru că sînt femeie, pentru că cenușa este considerată isterie. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că cenușa este numită curvă pentru că scriu poezie, pentru că sînt femeie. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că isterică este privită doar femeia. Scriu pe scurt și pe fugă și când scriu mă gândesc la poezie pentru că poezia este considerată curvă pentru că sînt femeie.

Dacă sînt „ne bună, ilogică și emotivă.” Dacă sînt emotivă și frivolă. Dacă poeta este „poetesa traumatizată și fragilitatea

agresată.” Dacă eseul este natură sau cultură. Dacă eseul este binaritate sau fluiditate. Dacă las dispozițiile necesare. Și nu pot cu nimeni vorbi. Și nu pot cu nimeni vorbi. Și nu pot cu nimeni vorbi.

Dacă femeia trebuie să acumuleze mituri pentru a deveni femeie. Dacă proprietatea umană este idealul. Dacă producția are valoare. Dacă lirismul și granița. Dacă armele & ancheta. Dacă pesticidele & neputința. Dacă poezia are nevoie de bunătațe. Dacă frumusețea este morală. Dacă mitul aduce războiul. Dacă libelule, greieri, gărgărițe, fluturi, rîndunele, albine, colonii, bombe.

Dacă normativitatea naște războiul. Dacă sentimentul & stigma. Dacă rolul femeii este să acumuleze roluri. Dacă mitul naște războiul. Dacă puritatea urmărește puterea. Dacă e greu să întorci privirea. Dacă sentimentală & vulnerabilă este păcatul.

Dacă lirismul este rentabil. Dacă violența construiește grădina Edenului. Dacă cenușa vinde. Dacă sîngele vărsat poate produce în masă. Dacă tăcerea face istoria literară. Dacă sîngele vărsat face Edenul. Dacă indiferența aduce bani. Dacă mărul mîncat destramă binaritatea. Dacă neutralitatea politică naște războiul. Dacă ploconul face educația. Dacă binaritatea te leagă cu limbă de moarte. Dacă captivitatea nu înseamnă educație. Dacă obediența naște crimă. Dacă captivitatea și pedeapsa nu înseamnă iubire.

Dacă sucul unei piersici. Dacă ce face primăvara cu cireșii, dacă sufletul meu e în toate, dacă refugiul păsării este refugiul femeii. Dacă poezia ți se întîmplă sau este creată. Dacă sufletul meu e în toate. Dacă vederea îmi va fi corectată. Dacă m-am născut cu limba de miere, dacă refugiul păsării este

refugiul femeii, dacă sufletul meu e în toate, dacă țipătul meu este elegie, dacă versurile se rătăcesc sau au fost curmate.

Dacă sănătatea femeii vine întotdeauna după cea a bărbatului. Dacă vorbele femeii sînt împuținate precum zilele ei. Dacă viața femeii vine întotdeauna după cea a bărbatului. Dacă zilele femeii sînt împuținate precum vorbele ei. Dacă sucul unei piersici. Dacă versurile se rătăcesc sau au fost curmate. Dacă frunza părului, dacă frunza castanului, dacă frunza teilor și prunului. Dacă trebuie să fiu resemnată, așadar moartă. Dacă sufletul meu e în toate, dacă versurile se pierd sau au fost curmate.

Dacă Beatrice este modelul. Dacă nu cred că poezia începe aici și se sfîrșește acolo. Dacă mîna mi-am băgat-o-n foc pentru mine. Dacă am lovit cu pietre în mine pentru că alții au lovit cu pietre în mine. Dacă mulți au lovit cu pietre în mine pentru că alții au lovit cu pietre în mine. Dacă am luminat viața altora, dar nu și pe a mea. Dacă sufletul meu e în toate și țipătul meu este elegie.

Și așa mai departe.
Și așa mai departe.
Și așa mai
Departe.

Să mă întorc la poezie.
Să mă întorc la poezie cu limba tăiată, cu buze tremurînde.

Să scriu pentru a nu cădea la pămînt.
Să fac din sugrumare & țărîină poezie.
Să fiu reținută, „absentă de parcă aș fi moartă.”
Să fac din umilințe, dispariții & decapitări poezie.
Să fiu împărăteasa celor înjunghiate & ucise.

Să fiu împărăteasa victimelor & victima pedepsită să țipe
perpetuu fără a fi auzită.

Să scriu poezie rece, cadaverică & delicată.

Să fiu rece, cadaverică & delicată.

Să fiu delicată & feminină, „absentă de parcă aş fi moartă.”

Și ce face primăvara cu cireșii.

Dacă versurile au fost rătăcite sau au fost curmate.

Dacă sufletul meu e în toate,

Și ce face primăvara cu cireșii

Și așa mai departe,

Și așa mai departe,

Să fiu eterna victimă urită & mutilată.

Să fiu imperiul de sânge, oseminte & vorbe curmate.

Să fiu mîlul,

Sugrumata, cea „care caută atenția” & moartea,

Cea care aprinde cenușa, scalpata,

Cea fără cap, ca orice femeie.

Și ce face primăvara cu cireșii.

Dacă versurile au fost rătăcite sau au fost curmate.

Dacă sufletul meu e în toate,

Și ce face primăvara cu cireșii

Și așa mai departe,

Și așa mai departe,

Și așa mai

Departe,

Și mă întorc la poezie. Și sufletul meu e în toate.
Și mă întorc la poezie. Și sufletul meu e în toate.

Și sufletul meu e în toate și țipătul meu este elegie.

SONET FEMEIESC. - - - - - - - - INFERNUL

- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - - - - - - - - - - - [Toată grija care m-a rupt și toate
rupturile care m-au frînt. - - - - -
- - - - -
- - - - - - - - - - - - - - Toate
versurile în care nu mai pot să duc. - - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - Toată
cenușa pe care o duc.] - - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -

Toate loviturile pe care le-am primit. Toate oile negre pe care le-am plîns. Toate loviturile care m-au rupt.

Toate vorbele care m-au înstrăinat. Toate numele pe care le-am primit. Toate numele pe care le duc. Toate numele pe care le duc.

Toate oile negre pe care le-am plîns. Toate oile negre care am fost. Toate literele pe care nu le-am văzut. Toate pietrele pe care nu le-am văzut venind.

Tot timpul pe care nu l-am avut. Toată grija pe care am dat-o. Toate rupturile care m-au rupt.

Toate oile negre din care m-am desprins. Toate oile negre de care m-am rătăcit. Toate oile negre pe care le-am plîns. Tot sîngele pe care l-am văzut. Toată grija care m-a rupt și toate rupturile care m-au frînt.

Tot timpul sfîrșit și distrus. Tot timpul pe care l-am plîns. Toate florile de care s-a rîs. Toată grija care m-a rupt. Toate emoțiile de care s-a rîs. Tot timpul care m-a rupt. Tot sîngele pe care l-am plîns. Toate oile negre de care s-a rîs. Toate numele pe care le duc. Toate numele pe care le duc.

Toate pietrele pe care nu le-am văzut venind. Toată viața în care am plîns. Tot sîngele de care s-a rîs. Toată grija pe care o duc.

Toată viața în care am plîns. Toată grija de care s-a rîs. Toate rupturile care m-au rupt. Toate bolile de care s-a rîs. Toată viața în care am plîns. Tot sîngele scurs. Toată cenușa de care s-a rîs. Toate oile negre din care m-am smuls. Toată grija pe care o duc.

Tot timpul pe care nu l-am avut. Toate grijile pe care le duc. Toate grijile pe care le duc. Toate grijile care mă rup. Toată cenușa de care s-a rîs.

Toate drumurile pe care-am rătăcit. Toate versurile în care n-am plîns. Toate versurile de care s-a rîs. Toate drumurile pe care-am fugit. Toată violența de care m-am ferit. Toată violența de care s-a rîs.

Toată violența care m-a rupt. Toată viața în care am plîns. Toate strigătele de ajutor care nu se aud. Nu se aud. Toată violența care m-a rupt. Toate versurile în care nu mai pot să duc. Tot sîngele scurs. Tot sîngele scurs.

Aceste imagini vă pot afecta emoțional. Aceste imagini vă pot afecta viața.

Imaginea „clișeică” a urii. Imaginea războiului. Imaginea războaielor este simbolul. Imaginea „clișeică” a morții. Aceste imagini vă pot afecta emoțional.

Imaginea războaielor. Imaginea zilnică a „păcii.” Imaginea „păcii” în viața femeii. Imaginea „clișeică” a morții femeii. Imaginea zilnică a „păcii” în viața copiilor. Imaginea „clișeică” a morții copiilor. Imaginea „clișeică” a non-normativității.

Imaginea zilnică a „păcii” în viața cintezei, a uliului, a mugurarului. Imaginea „clișeică” a „naturii moarte.” Imaginea „banală” a naturii moarte. Aceste imagini vă pot afecta emoțional. Aceste imagini vă pot afecta viața. Aceste imagini vă pot afecta „clișeic și banal” viața.

Imaginea zilnică a civilizației. Renault a fabricat tancuri. Imaginea „clișeică” a tancului. Imaginea „clișeică” a „păcii” & confortului. Porsche a fabricat tancuri. Imaginea „banală” a tancului. Imaginea „păcii” în viața femeii.

Imaginea abstractă a „păcii” & războiului. Imaginea ficțională a sîngelui. Imaginea ficțională a terorii. Imaginea „cinematică” a „păcii” & deșezăcinării. Imaginea metaforică a vieții. Imaginea metaforică a afectului & vieții. Imaginea metaforică a dispariției. Imaginea „ficțională” a cruzimii & urii. Imaginea cinematică a sîngelui. Imaginea „cinematică” a binarității.

Imaginea ficțională a „păcii.” Imaginea „cinematică” a măcelului. Imaginea „cinematică” a supremației. Imaginea „ficțională” a cruzimii & urii. Imaginea cinematică a sîngelui. Imaginea „cinematică” a binarității. Imaginea metaforică a sîngelui. Imaginea folosirii sîngelui pentru glorie & „pace.”

Imaginea romantizată a „păcii” & romantizarea eroului. Imaginea „cinematică” a conflictului. Imaginea „ficțională” a durerii. Imaginea „ficțională” a supremației. Imaginea „ficțională” a emoției & rănilor. Imaginea „ficțională” a dizabilității. Imaginea „ficțională” a raidurilor & bombelor. Imaginea „cinematică” a dizabilității. Imaginea „ficțională” a anihilării. Aceste imagini vă pot afecta emoțional. Aceste imagini vă pot afecta viața.

Tot sîngele despre care am scris. Toate oile negre pe care le-am plîns. Toate oile negre pe care le-ați ucis. Toate numele

pe care le duc. Toate versurile în care nu mai pot să duc. Tot sîngele scurs. Tot sîngele scurs.

Tot sîngele despre care am scris. Toate oile negre pe care le-am plîns. Toate oile negre pe care le-ați ucis. Toată „pacea” construită din jordele. Din curvă. Din „și-a meritat-o.” Toată „pacea” zilnică din Crima de la grădiniță. Toată „pacea” zilnică din Caracal. Toată „pacea” zilnică din sîrma cu care a fost sugrumată și legată. Toată „pacea” zilnică cînd „nu mai ține linia ocupată.”

Tot sîngele despre care am scris. Toate mlădițele smulse. Toate versurile în care nu mai pot să duc. Tot sîngele scurs. Tot sîngele scurs.

Toată „pacea” zilnică din „poezia este curvă.” Toată „pacea” zilnică din benzina cu care a fost incendiată. Toată „pacea” zilnică din bățiile zilnice. Toată „pacea” zilnică din „misoginia nu există.” Toată „pacea” zilnică a bății rupte din rai. Toată „pacea” zilnică din „Țară, țară vrem ostași.” Toată „pacea” zilnică a femeii ucise și abandonate pe cîmp. Toată „pacea” zilnică din crima din Roman. Toată „pacea” zilnică din cometariile ziarelor & revistelor. Toată „pacea” din „aceste imagini vă pot afecta viața.”

Aceste imagini vă pot afecta viața. Aceste imagini vă pot sfîrși viața.

Imagini „clișeice.” Imagini „banale.” Imagini ordinare. Imaginea „ordinară” a unui suflet „ordinar” de femeie. Imaginea unei sandale rămase în urmă. Imaginea unei băi plină de sînge. Imaginea curelor de odihnă. Imaginea băilor cu apă de gheață. Imaginea copilăriei între ruine, cadavre, jucării smulse. Toate mlădițele smulse. Toate mlădițele smulse.

Imaginea experimentelor unor medici. Imaginea crematoriilor. Imaginea Holocaustului. Imaginea fumului pe cerul albastru-senin din poeziile despre „pace.” Ceva albastru, ceva împrumutat; ceva trecut, ceva anihilat.

Imagini „clișeice.” Imagini „banale.” Imagini ordinare. Imaginea „ordinară” a unui suflet „ordinar” de femeie. Imaginea unor diorame cu scene de crimă construite pentru a instrui detectivi. Imagini „clișeice,” imagini „banale.” Imaginea fumului pe cerul albastru-senin din poeziile despre „pace.” Ceva albastru, ceva împrumutat; ceva trecut, ceva anihilat.

Aceste imagini vă pot afecta emoțional. Aceste imagini vă pot afecta viața.

Tot sângele despre care am scris. Toate versurile în care nu mai pot să duc. Tot sângele scurs. Tot sângele scurs.

Toată răbdarea care mi se cere. Toată „discreția virilă” despre care se scrie. Toată trauma care este luată în derîdere. Toate grijile & muncile pe care le duc. Toate grijile & muncile care mă rup. Tot sângele scurs. Tot sângele scurs.

Aceste imagini vă pot afecta emoțional. Aceste imagini vă pot afecta viața.

Dacă îmi strălucesc ochii. Dacă ceea ce spun vă sperie. Dacă a munci înseamnă nimic. Dacă nimic înseamnă femeie. Dacă nimic înseamnă și plîns. Dacă nimic înseamnă ratare & cădere. Dacă nimic înseamnă durere durere durere.

Dacă pentru ceea ce mă rugam era să nu se sfîrșească viața din alții în timp ce din mine pleca. Dacă ceea ce cade nu este sfîrșit. Dacă ceea ce cade nu este năruit. Toate grijile toate &

muncile pe care le duc. Toate grijile toate & muncile care mă rup. Tot sângele scurs. Tot sângele scurs.

Aceste imagini vă pot afecta emoțional. Aceste imagini vă pot afecta viața.

O floare de soc. O floare de fosfor alb. O floare de glet. O familie din minerale cristalizate. O familie din pulbere explozibilă. Roza și crinul din vâlcele.

Sunetul rozelor & crinilor din vâlcele. Sunetul rozelor & crinilor din vâlcele pus în slujba heteronormativității. Sunetul rozelor & crinilor din vâlcele pus în slujba obiectificării femeii. Sunetul rozelor & crinilor din vâlcele pus în serviciul patriarhatului & supremației.

Sunetul vântului într-o după-amiază de vară. Sunetul verii pus în slujba bărbatului. Sunetul apusului printre vița-de-vie. Sunetul apusului pus în serviciul heteronormativității. Sunetul viței-de-vie. Sunetul viței-de-vie.

Sunetul frunzelor de porumb. Sunetul foitei de ceapă. Sunetul cireșelor culese. „Și ce face primăvara cu cireșii, Dacă versurile au fost rătăcite sau au fost curmate. Dacă sufletul meu e în toate.”

Sunetul tămișoarelor & brîndușelor smulse. Sunetul tămișoarelor & brîndușelor pus în serviciul Poetului. Sunetul tămișoarelor & brîndușelor & confortului Poetului. Sunetul bujorilor, tufănelor, cicorii. Sunetul ierbii cosite. Sunetul vântului pe mare. Sunetul vântului pe mare & grandoarea Poetului.

Sunetul năvodului. Sunetul iazului. Sunetul expansiunii & controlului. Sunetul politic al vântului & mării. Sunetul politic

al anotimpurilor. Sunetul politic al pulberii. Sunetul politic al mugurilor & focului. Sunetul politic al lui „înainte de vreme.” Sunetul politic al apei. Sunetul politic al aerului. Sunetul politic al lui „respiră, respiră, respiră.” Sunetul pericolului. Sunetul pericolului.

Sunetul ploii pe țigla fierbinte a casei. Sunetul tărgilor. Sunetul bandajelor & sacilor. Sunetul pescărușilor. Sunetul pescărușilor. Sunetul peșcărușului desemnat „pentru pace.” Sunetul cinematic al pescărușilor așternuți peste școală & plajă în secvența viziunii masculine.

Sunetul cablului dintre avioane. Sunetul vocii pilotului. Sunetul egretelor. Sunetul egretelor. Sunetul elicei. Sunetul aripilor & cuiburilor. Sunetul politic al pescărușului. Sunetul pescărușului devenit armă & victimă. Sunetul parbrizului fragmentându-se. Sunetul peșcărușului desemnat „pentru pace.” Sunetul „păcii” în natura devenită moartă.

Sunetul elicei. Sunetul elicei. Sunetul fragmentului. Sunetul peșcărușului desemnat „pentru pace.” Sunetul „păcii” în natura devenită moartă.

O floare de soc. O floare de fosfor alb. O floare de glet. O familie din minerale cristalizate. O familie din pulbere explozibilă. O natură de fragmente, fosfor & oțel.

Sunetul sîngelui. Sunetul fugii din „natură” către „natură.” Sunetul fugii din „natura moartă” către „natura sălbatică, liberă, necucerită.” Sunetul înserării. Sunetul suflării & al pulberii. Sunetul polenului. Sunetul polenului.

Sunetul narcisei ieșind de sub bîrna unei case în poemul despre războaie. Sunetul focului izbucnind din poemul despre războaie. Sunetul prafului explozibil în poemul despre

războaie. Sunetul tancurilor & grenadelor. Sunetul greierilor în poemul despre războaie.

Sunetul greierilor. Sunetul albinelor & cărăbușilor în poemul despre „frumusețe, non-exhibare” & disecție. Sunetul licuricilor în praful explozibil. Sunetul melcilor & fluturilor arzând. Sunetul licuricilor. Sunetul licuricilor în poemul despre „frumusețe, non-exhibare” & disecție. Sunetul albinelor în poemul despre războaie. Sunetul melcilor & fluturilor arzând în poemul despre „frumusețe, non-exhibare” & „traume ascunse.”

Sunetul rozelor & crinilor din vîlcele. Sunetul rozelor & crinilor din vîlcele în poemul despre „feminitate, frumusețe, non-exhibare” & respectabilitate. Sunetul rozelor & crinilor din vîlcele în poemul despre războaie. Sunetul grădinilor botanice. Sunetul grădinilor botanice devenite tranșee în poemul despre războaie. Sunetul castanilor deveniți armă de război în poemul despre războaie. Sunetul mării. Sunetul mării.

Sunetul mării devenită armă de război în poemul despre războaie. Sunetul cerului. Sunetul cerului.

Sunetul norilor într-o după-amiază de iunie. Sunetul unei biciclete. Sunetul cerului în poemul despre războaie. Sunetul conservelor de ton & sardine devenite grenade în poemul despre războaie. O floare de soc. O floare de fosfor alb. O floare de glet. O familie din minerale cristalizate. O familie din pulbere explozibilă. O primăvară de fosfor & oțel.

În poemul despre războaie cuvintele femeii nu există. În poemul despre „pace” cuvintele femeii nu există. În poemul despre războaie femeia „așteaptă sau fuge.”

În poemul despre „pace” femeia „așteaptă sau fuge.” În poemul despre „pace” femeia este violată și ucisă. În poemul despre războaie femeia este violată și ucisă. În poemul despre războaie & „pace” este munca pentru „pace,” reconstrucție & datorie. În poemul despre „pace” este Anonima oprită la granița „păcii.” În poemul despre războaie este Muza. În poemul despre „pace” este Muza oprită la granița „păcii.” În poemul despre războaie este Muza oprită la granița „păcii.”

În poemul despre războaie este Anonima oprită la granițele „păcii.” În poemul despre „pace” & războaie este fantezia Poetului. În poemul despre războaie este iubita, „Muza gravidă” din Mariupol. Muza decapitată din Vietnam. Anonima violată din Irak. Din Palestina. Din Hiroshima. Din Nagasaki. Din Primul și Al Doilea Război Mondial. Din Birmingham. Din atacurile supremației albe. Din atacurile Ku Klux Klan. Din expansiune & colonialism. Din imperialism & nostalgie.

Dacă nimic înseamnă femeie. Dacă nimic înseamnă și plîns. Dacă nimic înseamnă ratare & cădere. Dacă nimic înseamnă durere durere durere. Dacă nimic înseamnă durere durere durere.

Note despre durere durere durere. Note despre sfîrșire. Note despre urlet, urlet, urlet. Note despre liniștire. Note despre respiră, respiră, respiră.

Note despre ora de vară. Note despre înserare. Note despre înțelegere. Note despre o să am grijă de tine. Note despre sînt copleșită de emoție. Note despre a scrie. Note despre înțelegere. Note despre emoție. Note despre autobiografie.

Note despre nu pot să plîng. Note despre regăsire. Note despre mulțumesc și scuze. Note despre lectură. Note despre a scrie. Note despre vedere. Note despre nu mai suport. Note

despre nu sînt disponibilă. Note despre sărăcie. Note despre autobiografie. Note despre nu explic ceea ce deja am explicat. Note despre a scrie. Note despre tăcere. Note despre introvertire. Note despre economie. Note despre „și mă întorc la poezie.” Note despre „nu cred că poezia începe aici și se sfîrșește acolo.” Note despre a scrie.

Note despre boală. Note despre autobiografie. Note despre „exhibare și a cere milă.” Note despre respectabilitate și suptărie. Note despre foame. Note despre traumă. Note despre metafore & repetiții. Note despre cerneală & hîrtie. Note despre imperfecțiune. Note despre spălarea & împachetarea rufelor. Note despre autobiografie.

Note despre munca neplătită. Note despre nu sînt disponibilă. Note despre mine. Note despre munca invizibilă. Note despre nu sînt disponibilă. Note despre autobiografie. Note despre năruire. Note despre sursele principale. Note despre citări & farmacie. Note despre sonet & elegie. Note despre autobiografie. Note confesive. Note despre introvertire.

Note despre Manualul Domestic. Note despre draperii & perdele. Note despre Frances Glessner Lee. Note despre butoniere & surfilare. Note despre a călători solo. Note despre autobiografie. Note despre Lamentație. Note despre arhitectură. Note despre captivitate. Note despre otrăvire. Note despre sînt sătulă, sătulă, sătulă. Note despre epuizare. Note despre frică & sisteme opresive. Note despre alienare. Note despre infern. Note despre autobiografie.

Note despre tufănele & narcise. Note despre sărăcie. Note despre autobiografie. Note despre rușine. Note despre îmi vine să plîng. Note despre a scrie. Note despre epuizare. Note despre sfîrșire. Note despre urlet, urlet, urlet. Note despre eseu & confesiune. Note despre Adrian Piper. Note despre Anne

Boyer. Note despre lirism & non-ficțiune. Note despre stigmă & frică. Note despre consemnare. Note despre liniștire.

Note despre non-normativitate. Note despre Als Hilton. Note despre rasism, rasism, rasism. Note despre infern. Note despre consemnare. Note despre floarea de soc & de tei. Note despre liniștire. Note despre „Țară, țară vrem ostași.” Note despre „fetița muncitoare.” Note despre „fetița gospodină.” Note despre te-ai maturizat înainte de vreme. Note despre durere, durere, durere. Note despre „înainte de vreme.” Note despre împotriva, împotriva, împotriva. Note despre autobiografie.

Ochii mei se schimbă mereu. Ceea ce este fix nu mă reprezintă. E un apus ca în romanele Jamaicai Kincaid. Ceea ce este fix mă distruge. Ochii mei se schimbă mereu. Ceea ce este fix mă frînge.

Note despre „ți s-a întunecat privirea.” Note despre „o minte sănătoasă într-un corp sănătos.” Note despre „locurile întunecate ale sufletului.” Note despre „îngerul casei.” Note despre mîncare & sărăcie. Note despre elegie & pulbere. Note despre așteptare. Note despre autobiografie. Note despre fragmentare. Note despre mine.

Ochii mei se schimbă mereu. Ceea ce este fix nu mă reprezintă. Nu sînt un tonomat de poezie. E un apus ca în romanul Jamaicai Kincaid. Ceea ce este fix mă frînge. Ochii mei se schimbă mereu. Nu mă interesează părerea romancierului despre repetiții. Nu mă interesează & nu accept uniforma. Ceea ce este fix mă distruge.

Nu mă interesează digestia romancierului. Nu mă interesează tabieturile și disconfortul romancierului. Nu mă interesează vidul emoțional al romancierului. Nu mă interesează să fiu disponibilă. Nu mă interesează să-i creez confortul.

Nu mă interesează km alergați de romancier. Nu mă interesează să scriu un roman pentru că mi se cere. Nu scriu un roman pentru cei care declară moarte poeziei. Nu scriu un roman despre „reabilitarea frumuseții.” Nu scriu un roman pentru cei care cred că „Frumusețea va salva lumea.”

Nu scriu un roman în care „[el] avea nevoie de cafea ca de aer” fără să înțelegem ce înseamnă cafeaua, servitudinea, munca invizibilă, plantația, biciul, sclavia, răpirea, deșrădăcinarea, exploatarea, moartea. Nu scriu un roman în care să urmez logica tehnicii literare suprematiste. Nu mă interesează eroismul romancierului pe câmpul de luptă. Nu mă interesează aforismele romancierului despre războaie & glorie.

Nu mă interesează aforismele romancierului despre sine. Nu mă interesează aforismele romancierului despre arta scrișului. Nu mă interesează regulile scornite, tiparele, piramidele.

Nu mă interesează aforismele despre cum se scrie un roman. Nu mă interesează aforismele romancierului despre război, pace, eroism & frumusețe.

Mă interesează cine curăță după romancier. Mă interesează cine duce muncile & grijile. Mă interesează cine îi gătește romancierului. Mă interesează cine îi spală romancierului. Mă interesează cine curăță după violența zilnică.

Mă interesează floarea de glet, Muza de la granițele „păcii” & războaielor. Mă interesează cine „și-a pierdut mințile” și cine nu „și-a pierdut mințile” încă. Mă interesează condițiile de lucru și de existență.

Mă interesează condițiile de muncă și protecția muncii. Mă interesează cine și cât plătește. Mă interesează cine curăță

după violența zilnică. Mă interesează cine curăță după privilegiile romancierului. Mă interesează cine curăță după violența istorică.

Mă interesează floarea de glet, Muza de la granițele „păcii” & războaielor. Mă interesează cine adună praful de pușcă. Cine adună praful de pușcă. Cine adună praful de pușcă. Mă interesează diferența dintre rodie și grenadă. Dintre grenadă și cutia cu vipere. O natură moartă, un cer senin-întunecat, ceva extins, anihilat.

Referința directă este la războaie. Ce e în sufletul lor nu e pe de-a-ntregul într-al meu. Ce e în sufletul meu nu e pe deplin în al lor. Referința evidentă este la oprinare. De exemplu, posibila întărire a tradiției. Evidenta obsesie față de normalitatea normalității & binaritate. Evidenta obsesie față de feminitate & militarizare. Evidenta obsesie față de puritate, asimilare & expansiune. Evidenta obsesie față de masculinitate & plăcerea de a distruge. Arta a descoperit arta politică. Ceea ce lucrează femeia se numește muncă.

Infernul meu, Virgiliu, este diferit de al tău! Munca mea este numită „Femeile nu au făcut nimic în istorie.” Munca mea este numită „proasta istoriei.” Munca mea este numită subcalificare. Munca mea este numită supracalificare. Munca mea este numită lamentație. Suspine, suspine. Vaiet & isterie. Munca mea este numită „a cere milă.” Munca mea este numită „mereu disponibilă.”

Munca mea este numită „retard,” alienare, datorie. Munca mea este numită „mama răniților.” Munca mea este numită Lamentația femeii către soldat. Munca mea este împotriva războaielor. Munca mea este numită „datorie maternă.” Munca mea este împotriva războaielor.

Munca mea este numită nimic. Munca mea este numită nebunie, inutilitate, lipsă-de-sens, pierdere-de-vreme, o prostie. Munca mea este numită Muza de la granițele „păcii.” Munca mea este împotriva războaielor.

Munca mea este numită „datoria maternă” de la granițele „păcii” & războaielor. Munca mea este numită „datoria maternă” din Istorie. Munca mea este împotriva războaielor. Munca mea este numită Bărbatul este capul femeii. Munca mea este numită caritate, datorie națională. Munca mea este împotriva războaielor.

Munca mea este numită „îngerul casei,” Muza motivării soldatului. Munca mea este numită Datoria Muzei față de soldat. Munca mea este numită Inspirația care va inspira poemele bărbatului. Munca mea este numită Inspirația care va inspira curaj soldatului. Munca mea este împotriva războaielor. Munca mea este împotriva măcelului. Munca mea este Lamentație politică împotriva anihilării.

Munca mea este împotriva romantizării & mistificării. Munca mea este împotriva exploatării. Munca mea este numită insuficiență, carență, rătăcire, o pasiune. Munca mea este numită Gratis & Exploatare. Munca mea este numită Anonima de la granițele „păcii” & războaielor. Munca mea este numită „Femeile nu au făcut nimic în istorie.” Munca mea este numită Anomalie.

Munca mea este numită Am luat-o razna. Munca mea este numită Am luat-o pe cărări greșite. Munca mea este numită Și-a pierdut mințile. Munca mea este Anonimă. Eu, Anonima, roza & crinul din vâlcele, cea care trebuie să aline Angoasa & Spleen-ul militantului care militează pentru militarizare, moarte & nostalgie.

Roza & crinul din vîlcele, Anonima, pacea & curajul, cea care gîndește & scrie pe ascuns. Invizibila. Lamentația. Parfumul & splendoarea. Polenul & cenușa. Conflictul & remediul. Varietelul & isteria. Înflorirea de pe morminte. Înflorirea de pe morminte. Cea care din jale se face nimic. Dacă nimic înseamnă femeie. Dacă nimic înseamnă și plîns. Dacă nimic înseamnă ratare & cădere. Dacă nimic devine „natură moartă.” Dacă nimic înseamnă durere durere durere.

Anonima. Roza & crinul din vîlcele. Înflorirea de pe morminte. Cea care din jale se face nimic. Dacă nimic înseamnă femeie. Dacă nimic înseamnă ratare & cădere. Dacă nimic înseamnă durere durere durere.

O, minte promițătoare într-un corp promițător, promit să fiu bine, mai bine decît bine! În 1918, Stefan Grabiński a publicat proza *Strabismus*. Similar eseului. Similar imperfecțiunii & părților întunecate ale spiritului. Referința evidentă este la multitudine & istorie. Similar strabismului. Similar apusului. Similar lui nu-mi găsesc nicăieri locul. Ochii mei se schimbă mereu. Ceea ce este fix mă distruge.

În 1862, oftalmologul olandez Herman Snellen a creat planșa de acuitate vizuală. În 1986, Patricia Bath dezvoltă o nouă tehnică de operație a cataractei, prin laser. În 1872, Ferdinand Monoyer, oftalmolog francez propune utilizarea dioptriilor. Infernul tău, Virgiliu, este diferit de al meu! O, minte promițătoare într-un corp promițător, promit să fiu bine, mai bine decît bine!

Dacă nimic înseamnă femeie. Dacă nimic înseamnă ratare & cădere. Dacă nimic înseamnă durere durere durere.

Dacă ceea ce cade nu este sfîrșit. Dacă ceea ce cade nu este năruit. Toate grijile toate & muncile pe care le duc. Toate

grijile toate & muncile care mă rup. Tot sîngele scurs. Tot sîngele scurs.

Toate vorbele care m-au înstrăinat. Toată viața care s-a luat. Toate numele care mi s-au dat. Toată viața care mi s-a luat. Toate oile negre pe care le-am plîns. Toate oile negre care am fost. Toate literele pe care nu le-am văzut. Toate pietrele pe care nu le-am văzut venind. Tot timpul pe care nu l-am avut. Toată grija pe care am dat-o. Toate rupturile care m-au rupt.

Tot timpul sfîrșit și distrus. Tot timpul pe care l-am plîns. Toate florile de care s-a rîs. Toată grija care m-a rupt. Toate emoțiile de care s-a rîs. Tot timpul care m-a rupt. Tot sîngele pe care l-am plîns. Toate oile negre de care s-a rîs. Toate numele pe care le duc. Toate numele pe care le duc.

Toate pietrele pe care nu le-am văzut venind. Tot sîngele de care s-a rîs. Toată grija pe care o duc. Toată grija de care s-a rîs. Toate rupturile care m-au rupt. Toate bolile de care s-a rîs. Tot sîngele scurs. Toată cenușa de care s-a rîs. Toate oile negre din care m-am smuls. Toată grija pe care o duc.

Tot timpul pe care nu l-am avut.

Toate grijile pe care le duc.

Toate grijile pe care le duc.

Toate grijile care mă rup.

Toată cenușa de care s-a rîs.

Toate versurile în care nu mai pot să duc.

Toată cenușa pe care o duc.

Toată cenușa pe care o duc.

Toate drumurile pe care-am rătăcit.

Toate versurile în care n-am plîns.

Toate versurile de care s-a rîs.
Toate drumurile pe care am fugit.
Toată violența de care m-am ferit.

Toată violența de care s-a rîs.
Toată violența care m-a rupt.
Toate strigătele de ajutor care nu se aud.

Toată violența care m-a rupt.
Toate versurile în care nu mai pot să duc.

Tot sîngele scurs.
Tot sîngele scurs.

Toată cenușa de care s-a rîs.
Toată cenușa de care s-a rîs.

Toate versurile în care nu mai pot să duc.
Toată cenușa pe care o duc.
Toată cenușa pe care o duc.

SONET AUTOBIOGRAFIC. - - - - -

- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -

- - - - - ÎN STIL CONFESIV - - - - -

- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -

- - - - - [O viață în care toată viața am fost viața pe care
trebuia să o dăruiesc altora.] - - - - -

- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -

Am părul mamei mele și buzele tatălui meu. Am sprânce-
nele tatălui meu și înălțimea mamei mele. Am nasul mamei
mele și ochii tatălui meu.

Dacă viața mea contează. O scurtă perioadă. O scurtă peri-
oadă. O scurtă descriere. O scurtă descriere emotivă.

Toată viața am fost pacea pe care trebuia să o cedez. Matu-
rizată înainte de vreme. Maturizată înainte de vreme.

Toată viața am fost viața pe care trebuia să o cedez.
Toată viața am fost viața pe care trebuia să o cedez.

Maturizată înainte de vreme. Maturizată înainte de vreme.

Dacă viața mea contează.

O scurtă perioadă. O scurtă perioadă. O scurtă descriere. O
scurtă descriere a vieții mele interioare.

Aceste pagini pe care le scriu. O scurtă descriere. O scurtă
perioadă. O scurtă descriere a vieții mele interioare.

Pe manualele de limba română am scris. Viața mea în aceas-
tă țară.

Les Misérables.

Tata a căscat o gură mare.
Gura tatei înghițise toate jucăriile mele.
Caietului meu de diactando i se făcuse inima o

Dungă.

Pe manualele de limba română am scris.

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE
CONTEXTUL SOCIAL, LITERAR, POLITIC ȘI SUPREMATIST ÎN
CARE TRĂIESC.

Căderea Zidului Berlinului.
Revoluția Română.

Cînd Samuel Beckett moare.
Cînd Daphne du Maurier moare.

Miercuri, 23 august.

Bananas, Beaches and Bases de Cynthia Enloe.

Jane Eyre de Charlotte Brontë. *Corregidora* de Gayl Jones.

Copilărie de Tove Ditlevsen.

Repetiție de gest:

O SCURTĂ DESCRIERE. O SCURTĂ DESCRIERE A VIEȚII MELE. O SCURTĂ DESCRIERE A DRUMURILOR PE CARE AM FOST PUSĂ. O SCURTĂ DESCRIERE A PIEDICILOR CARE MI-AU FOST PUSE.

O SCURTĂ DESCRIERE A TIMPULUI PE CARE NU ÎL AM.
O SCURTĂ DESCRIERE A MUNCILOR & GRIJILOR MELE. O
SCURTĂ DESCRIERE A TERORII PE CARE AM TRĂIT-O.

O SCURTĂ DESCRIERE A DRUMURILOR PE CARE AM SU-
PRAVIEȚUIT.

O SCURTĂ DESCRIERE A DRUMURILOR DESPRE CARE MI
S-A SPUS CĂ TREBUIE SĂ LE RĂZBAT.

O SCURTĂ DESCRIERE A ACESTUI ARGUMENT. O SCURTĂ
DESCRIERE A TEMELOR „MAJORE & MINORE” DIN ACEASTĂ
CARTE.

O SCURTĂ DESCRIERE A VIEȚII MELE INTERIOARE.
O SCURTĂ DESCRIERE A „UNIVERSULUI MEU FEMININ.”
O SCURTĂ DESCRIERE A CURSULUI VIEȚII MELE. O SCURTĂ
DESCRIERE A SINELUI DISTRUS ÎN ISTORIE:

O pagină din *Povestea vieții mele* de Helen Keller. O pagină
din *Nobody Knows my Name* de James Baldwin. *My later life* de
Helen Keller. Viața lui Charlotte Brontë. *Trei vieți* de Gertrude
Stein.

Une vie. Une vie.

—„Toate sonetele sînt încărcate de dragoste. Toate sonete-
le sînt încărcate de dragoste,” a spus Christina Rossetti.

La vie mode d'emploi de Georges Perec. *A Breath of life* de
Clarice Lispector. O pagină din *The Immortal life of Henrietta
Lacks*. *Viața unui sclav american* de Frederick Douglass. O pa-
gină din *Viața Christinei Rossetti*. O pagină din *Silent spring*
de Rachel Carson.

—„Știu de ce cîntă pasărea în colivie. Știu de ce cîntă pasărea în colivie.”

—*My life in France*, a spus Julia Child.

The Undying de Anne Boyer. *Viața mea* de Lyn Hejinian. Această zi din viața mea. Această zi din viața mea.

Anii de Annie Ernaux. Un tapet galben, un tapet galben¹.

„Un nume prins cu panglici colorate².”

Culoarea liliacului de Séraphine. Culoarea după-amiezii de Fran Ross. Culoarea apusului de Jamaica Kincaid. Culoarea apusului.

Cea care vorbește este Nikki Giovanni.

Corbul lui Charles Dickens.

Pumpkin se numea, a spus Kurt Vonnegut.

Viața lui Kurt Schwitters.

Merzbau.

Pinka se numea cățelușa Virginiei Woolf.

Beppo, pisica lui Jorge Luis Borges.

Cigarette se numea pisica lui Albert Camus.

Griot, Chester Himes.

Flush, Elizabeth Barrett Browning.

My life had stood — a Loaded Gun. —a Loaded Gun³.

1. Charlotte Perkins Gilman

2. Lyn Hejinian, *My life*

3. Emily Dickinson

Repriză:

Toată viața am fost pe muchia vieții.

Toată viața am fost pe buza prăpastiei. Toată viața am fost floarea-de-coliț îmbrățișată de primejdie & frumusețe toxică.

Toată viața am fost la limita vieții. Toată viața am fost floarea-de-coliț expusă experimentului & disecției.

Toată viața am fost la limita puterilor. Toată viața am fost la limita puterilor & existenței.

Toată viața am fost Sprijinul. Țesătoarea de emoții. Țesătoarea sentimentelor reprimite ale altora.

Toată viața am fost cea care păstrează capătul de ață pentru ziua de mîine. Toată viața am fost Cumpătarea.

Toată viața am fost albastrul senin & răcoarea serii de vară. Toată viața am fost parfumul grădinii de bujori, pata de culoare din viețile altora.

Toată viața am fost Argumentul. Povara. Nu-știm-ce-să-facem-cu-tine. Nota introductivă în dizabilitate.

Nota introductivă în abandon & precocitate. Nota introductivă în poezie & emotivitate.

Nota introductivă în sentimente & muncă emoțională.

Nota introductivă în elegie & furie. Nota introductivă în conflict & liniștire.

Toată viața am fost potrivnica. Rătăcitoarea. Clandestina.

Toată viața am avut „șansa” fricii zilei de mîine. Toată viața am avut „șansa” violenței numită „iubire.” „Șansa” dormitului în beciuri & cămări parfumate de igrasie. „Șansa” dormitului pe rogojină & a fugii prin orașe străine. „Șansa” fugii cu frica zilei de mîine.

Repetiție interioară:

De ce țin la repetiții,
De ce țin la repetiții,
De ce țin la repetiții,

Toată viața am avut „șansa” hipervigilenței, a trăitului de pe azi pe mîine.

Toată viața am avut „șansa” că nu voi apuca ziua de mîine.

Toată viața am respirat pe ascuns.
Toată viața am respirat pe ascuns.

Repetiție interioară:

De ce țin la repetiții,
De ce țin la repetiții,
De ce țin la repetiții,

Toată viața am fost floarea-de-colt expusă experimentului & disecției. „Monumentul & Enigma naturii.” Călăuza pe care o caută soldații. Rîvnita. Cea care aduce Dorința.

Toată viața am fost tăinuită. Toată viața am fost uzul casnic. Toată viața am fost de trebuință. Toată viața am fost Clandestina.

—„Știu de ce cântă pasărea în colivie,” a spus Maya Angelou. „Știu de ce cântă pasărea în colivie.”

Tînerete de Tove Ditlevsen.

IBID: A Life de Mark Dunn. *The Writing life* de Annie Dillard.

Această zi din viața mea. Această zi din viața mea.

O viață în care a trebuit „să confirm” că pot deveni cea mai frumoasă poezie scrisă vreodată de o femeie. O viață în care a trebuit să dovedesc că pot deveni fantezia poetului. O viață în care a trebuit „să confirm” că pot îndura alcoolismul poetului.

O viață în care am fost de trebuință. O viață în care a trebuit să demonstrez că sînt de trebuință.

O viață în care a trebuit să dovedesc că pot să-mi cedez viața.

O viață în care a trebuit „să confirm” că pot deveni cea mai frumoasă poezie scrisă de o femeie pentru un bărbat. Imaginea liniștitoare a heterosexualității. Imaginea unei vieți de trebuință. Imaginea unei vieți de uz casnic.

O viață în care toată viața am fost viața pe care trebuia să o cedez altora.

O viață în care toată viața am fost viața pe care trebuia să o dau altora.

Ceea ce am fost învățată despre mine a fost numai mizerie.
Ceea ce am fost învățată despre poezie a fost numai mizerie.
Ceea ce am fost învățată despre dragoste a fost violență,
vioență, vioență.

—„Știu de ce cîntă pasărea în colivie,” a spus Maya Angelou.
„Știu de ce cîntă pasărea în colivie.”

James Baldwin era timid.

Malcolm X avea astigmatism.

La opt ani, Alice Walker și-a pierdut vederea la ochiul drept.

Această zi din viața mea. Această zi din viața mea.

O pagină din Viața mamei mele. O pagină din Viața bunicii
mele. O pagină dintr-o viață în care nu au avut de ales. O pa-
gină dintr-o viață de trebuință.

Ceea ce am fost învățată despre mine a fost numai mizerie
& minciună.

Ceea ce am fost învățată despre viață a fost numai mizerie
& minciună.

Să dau viață.

Să aduc la viață.

De dragul vieții. O pagină dintr-o Viață care este în mîinile
altora.

Între viață & moarte.

Să aduc la viață. De dragul vieții, de dragul vieții.

O viață din ce voi face în această viață. O viață ai. O viață din
mă pun pe mine deoparte, ia-o tu înainte.

Ceea ce am fost învățată despre mine a fost numai mizerie & violență.

Ceea ce am fost învățată despre viață a fost numai mizerie & violență.

Ceea ce am fost învățată despre poezie a fost numai mizerie & violență.

O viață din tăcere & frică. O viață în folosul altora. De dragul vieții. De dragul vieții. Toată viața am fost viața pe care trebuia să o cedez altora.

Ceea ce am fost învățată despre mine a fost numai mizerie & vină.

Ceea ce am fost învățată despre viață a fost numai mizerie & rușine.

Ceea ce am fost învățată despre poezie a fost numai mizerie, vină & rușine.

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE CONTEXTUL SOCIAL, LITERAR, POLITIC ȘI SUPREMATIST ÎN CARE TRĂIESC.

Munții stîncoși: Emigranți traversînd cîmpiile, 1866, litografie, Frances Flora Palmer.

Cînd se naște Rupi Kaur.

Kobo Abé. †

Ralph Ellison. †

Portretul doctorului Gachet.

Homosexualitatea nu este o boală, a spus Organizația Mondială a Sănătății.

Brown v. Board of Education.

Roe v. Wade.

Ruby Bridges. *A Raisin in the Sun*.

L-au împușcat de 60 de ori.

L-au împușcat de 60 de ori.

L-au împușcat de 60 de ori.

În 1965 casa lui Malcolm X a fost bombardată.

Emmett Till. Jayland Walker.

George Floyd. Breonna Taylor.

Eric Garner. Gabriella Nevarez.

Tamir Rice. Michael Brown.

Medgar Evers. Malcolm X. †

În 1948 James Baldwin a emigrat în Franța.

Malcolm X. †

O viață între viață & moarte. *Ice* de Anna Kavan. *No name in the street* de James Baldwin. Un probar de litere.

Franz Fenon, *Black Skin, White Masks*.

Copilăria când mi-o amintesc se năruie.

Copilăria petrecută între a aduce la viață și a găsi drumul în viață.

Copilăria petrecută între a aduce la viață & a rezista la viață.

Copilăria petrecută între a aduce la viață & a rămîne în viață.

Copilăria petrecută între drumul către cimitir și drumul pe care trebuia să-l răzbat singură în viață.

O viață petrecută între drumul către cimitir și drumul pe care trebuia să rămîn în viață.

O viață a unui moment potrivit. O viață la un moment dat.

O viață a momentelor numite eșec. O viață amintită în trecut. O viață amintită în critica literară ca fiind „ordinară, ră-tăcită.”

O viață descrisă în critica literară ca fiind „ordinară, lipsită de vigoare, instinctivă, temperamentală.”

Instinctul meu este culoarea.

Instinctul meu este culoarea.

Laitmotivul meu este sinele distrus în istorie.

O viață amintită ca picanterie.

O viață amintită ca picanterie.

O viață amintită ca notă de subsol în biografia poetului.

Toată viața am fost viața pe care trebuia să o cedez altora.

Toată viața am fost viața pe care trebuia să o dăruiesc al-tora.

Un sonet întrerupt, un sonet întrerupt.

Staccato.

Staccato.

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE CONTEXTUL SOCIAL, LITERAR, POLITIC ȘI SUPREMATIST ÎN CARE TRĂIESC.

*O NECESARĂ INTRODUCERE POLITICĂ & ISTORICĂ
DESPRE „DATORIA” LITERARĂ A SFÎRȘITULUI*

În romanele „universale” datoria mea este să nu vorbesc. Datoria mea este să spăl podele. Să răspund,

—„M-ați chemat, domnule?”

În romanele „universale” datoria mea este să îmi vînd părul. Să răspund,

—„Voi face tot ce mi se cere, voi face tot ce mi se cere.”

În romanele „universale” datoria mea este să pregătesc mormîntul. Datoria mea este să îmi aștept sfîrșitul. Datoria mea este să fiu sfîrșitul.

Datoria mea este să aștept cu demnitate & supunere sfîrșitul vieții mele.

În romanele „universale” datoria mea este să aștept cu bucurie & recunoștință sfîrșitul vieții mele.

Datoria mea este să pregătesc lințoliul. Să pregătesc lințoliul. Să nu respir, să nu respir.

Să fiu „absentă de parcă aș fi moartă,” „absentă de parcă aș fi moartă.”

Să fiu moartă.

În romanele „universale” datoria mea este să fiu viața pe care trebuie să o cedez altora. Să fiu limpezirea vieților altora.

Limpezirea vieților altora.

În romanele „universale” datoria mea este să am pruncul în brațe. În romanele „universale” datoria mea este să fiu binaritatea & obediența. Modestia & discreția. Să fiu roza & crinul din vâlcele. Să bucur privirea. Să susțin fantezia. Să fiu de trebuință. Să fiu splendoarea & misterul.

În romanele „universale” datoria mea este să îmi vînd părul. Să fiu viața pe care trebuie să o dăruiesc altora. Să fiu îndrăgostita care-și dă viața pentru binaritate & supremație.

Să fiu îndrăgostita care-și dă viața pentru supremație & salvarea familiei.

În romanele „universale” rolul meu este minor. Rolul meu este momeala. Rolul meu este misterul. Rolul meu este personajul generic, decorul care-l pune în evidență pe erou.

În romanele „universale” sînt legenda, imaginea unei femei care și-ar fi ucis propriii copii. Imaginea pură a heterosexu-alității.

Cine sînt eu să spun așa ceva. Cine sînt eu nu va fi determinat de nimeni.

Cine sînt eu să resping reprezentarea. Cine sînt eu nu va fi determinat de nimeni.

Cine sînt eu să fac totul în răspăr. Cine sînt eu să fiu mereu împotriva direcției „firești.”

Cine sînt eu să fac totul cu asupra de măsură. Cine sînt eu să nu plîng în văzul tuturor.

Cine sînt eu să fiu Clandestina. Limpezitoarea. Țesătoarea.
Cine sînt eu să fiu mereu de trebuință.

Cine sînt eu să fiu mereu împotriva direcției „firești.”

Cine sînt eu să fiu reziliența. Cea care ține pe umerii săi munca domestică, reconstrucția sinelui & a lumii.

Cine sînt eu să fiu reziliența. Cea care ține pe umerii săi munca emoțională, salvarea, viața pe care trebuie să o dăruiesc altora.

Cine sînt eu să fiu reziliența. Cea care ține pe umerii săi toate grijile & muncile toate,

consumată de grijă & teroare, consumată de grijă & teroare, consumată de grijă & violență, consumată de grijă & sărăcie, consumată de grijă & teroare —

O viață în care toată viața a trebuit să fiu de trebuință altora. O viață în care toată viața am fost viața pe care trebuia să o dăruiesc altora.

Un sonet întrerupt, un sonet

Întrerupt.

SUNET VITAL. - - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - - CONSOLIDAREA OPEREI - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -

UN ROMAN POLITIC
ÎN PRIMELE VERSURI

CAPITOLUL 1

*NOTĂ INTRODUCȚIVĂ DESPRE O SCURTĂ DESCRIERE.
NOTĂ INTRODUCȚIVĂ DESPRE O VIAȚĂ DESCRISĂ
DREPT „FADĂ & ORDINARĂ,” O VIAȚĂ DESCRISĂ
DREPT O VIAȚĂ LIPSITĂ DE VIAȚĂ INTERIOARĂ.*

Eu sînt poeta care mi-a salvat viața. Fata Marilor Speranțe.
Eu, săculețul plin cu diamante;

criza economică & mîna ieftină
de lucru.

Inferioritatea & asprimea materialului.
Culoarea pierderii & a excluziunii.

Culoarea socială a eșecului. Culoarea socială a lipsei dem-
nității sociale.

Culoarea purtată pînă la uzură. Culoarea lipsei.
Culoarea originii sociale.

Culoarea abandonului. Culoarea „excesului sentimenta-
list.” Culoarea cortegiului. Culoarea prescrisă sfîrșitului. Cu-
loarea prescrisă nenorocirii & hăului.

Culoarea stigmei & excluziunii. Culoarea diferenței socia-
le. Culoarea hăului,

Culoarea nenorocirii.

Culorile vieții mele, pastelate, pastelate!

Ceva albastru;
ceva uzat, ceva trecut;
ceva abandonat,

Sînt cea pentru care nu s-a bucurat nimeni, eu, săculețul plin de petice, vreascuri & ghimpi,

Eu sînt poeta care mi-a salvat viața. Fata Marilor Speranțe. Cea pe care ați numit-o cîndva „nerecuperabila.” „Nenorocita.” Eu sînt poeta care mi-a salvat viața.

Eu sînt cea despre care ați vorbit în termenii urii. Cea pe care ați numit-o „trendul literar.” „Prospătura.” „Dispoziția firească” către eșec & nenorocire.

Precoce am fost mereu în suferință,
Precoce am fost mereu în suferință.

Sînt fata Marilor Speranțe. Cea asupra căreia ați acționat în termenii urii. Sînt „excesul sensibilității” & istoria disparițiilor.

Sînt imaginea glodului pe hainele voastre imaculate. Sînt cea pe care ați numit-o „absența mintală.”

Cea care v-a cusut hainele și v-a brodat gulerele. Cea care v-a cărat & deslușit emoțiile. Pe nimic, pe nimic.

Sînt cea care toată viața am fost viața pe care trebuia să o dau altora.

Eu, fisura poeziei contemporane,
Eu, fisura „azilului filantropic.”

Sînt cea care a fost împinsă în foc. Sînt cea care a ieșit din

Foc.

Cea pe care ați caracterizat-o drept „lipsită de nuanță lirică.” O viață descrisă drept „fadă,” neimportantă. O viață ordinară, o viață ordinară. O viață lipsită de viață interioară.

Sînt cea asupra căreia ați acționat în termenii urii. Imaginea „banală, plictisitoare” a foamei & abandonului. Imaginea „fadă” a traumei & exploatării. Imaginea „fadă” a caselor de caritate & corecție. Imaginea „fadă” a culorii stigmei & excluziunii.

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE
CONTEXTUL SOCIAL, LITERAR, POLITIC ȘI SUPREMATIST ÎN
CARE TRĂIESC.

CAPITOLUL 1

*ÎN CARE SÎNT DESCRISE CIRCUMSTANȚELE NAȘTERII MELE;
CONSOLIDAREA OPEREI PRIN SUPRAMUNCĂ & ÎNGROPARE.*

E

F P

T O Z

L P E D

P E C F D

E D F C Z P

F E L O P Z D

D E F P O T E C

L E F O D P C T

F D P L T C E O

P E Z O L C F T D

[COR SOLO]

Stele au căzut anunțînd dezastre.

Am fost aleasa verilor fără vară,
A casei fără casă,
A fugilor numite plimbare.

Am fost nebuna și plînsa,

Stele au căzut anunțînd dezastre.
Stele au căzut anunțînd eliberare.

[ANTIFONIE]

De unde să încep cînd începutul mi-a fost definit drept
„nerecuperabil,” de unde.

De unde să încep cînd începutul mi-a fost hotărît drept
defect de caracter. „Retard,

Debilitate.”

De unde să încep cînd începutul mi-a fost declarat „flagel.”

Cu ce să încep cînd începutul mi-a fost exclus. Cu ce să
încep cînd începutul mi-a fost zăvorît. Cu ce să încep cînd în-
ceputul mi-a fost caracterizat drept „incapacitate.”

„Nenorocire.”

„Flagel.”

„Debilitate, debilitate.”

De unde să încep cînd începutul mi-a fost năruit, de unde.
Cu ce să încep cînd începutul mi-a fost hotărît drept Inferioritate. Exterminare.

Ceva albastru; ceva împrumutat; ceva trecut; ceva anihilat.

Eu sînt poeta care mi-a salvat viața. Nota introductivă în dizabilitate. Nota introductivă în dezvoltarea materialului poetic.

Sînt cea pentru care nu s-a bucurat nimeni. Sînt ceara năclăită de pe morminte,

Gangurile și pivnițele în care-am fost băgată.

Lamentația interzisă,
Munca și supramunca.

Dacă nimic înseamnă femeie.
Dacă nimic înseamnă și plîns.

Sînt Consolidarea Operei prin Supramuncă & Îngropare.

Consolidarea Operei prin bătaie & amenințare.
Consolidarea Operei prin pedeapsă & rușinare.

Consolidarea Operei prin batjocură & Îngropare.
Consolidarea Operei prin uzură & Anihilare.

Pentru că trebuie să fiu la pămînt pentru a fi băgată în pămînt.

Pentru că trebuie să fiu la pămînt pentru a fi băgată în pămînt.

Sînt nota introductivă în abandon & precocitate. Nota introductivă în poezie & emotivitate.

Nota introductivă în sentimente & muncă emoțională. Fragmentele emoțiilor mele, fragmentele emoțiilor mele!

Nota introductivă în elegie & furie. Nota introductivă în conflict & liniștire.

Eu sînt poeta care mi-a salvat viața. Exemplul de „gestionare a sărăciei,” scurta notă biografică.

SCURTĂ NOTĂ
NARATIV-BIOGRAFICĂ DESPRE MINE

Eu, „incapabila,” „idioata” născută la periferia peisajelor de câmpie & a celor stîncos-frumoase descrise de poeți în poeziile despre supremație & elogiul masculinității, spun:

Gîndurile mele sînt vitale. Poezia mea este vitală. Gîndurile mele despre poezie sînt vitale.

Gîndurile mele despre biografie sînt vitale.

Gîndurile mele despre viața mea interioară sînt vitale. Repetițiile mele sînt vitale.

Gîndurile mele despre elegie & eseu sînt vitale.

Gîndurile mele despre poezie sînt vitale. Gîndurile mele despre repetiții sînt vitale.

Procedeele mele stilistice sînt vitale. Poeziile mele sînt vitale.

Sonetele mele & leitmotivele mele sînt vitale.

Vocea mea este esențială.

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE CONTEXTUL SOCIAL, LITERAR, POLITIC, PSIHIC-EMOȚIONAL ȘI SUPREMATIST-CAPITALIST ÎN CARE TRĂIESC.

Născută & umilită aici. Născută & hăituită aici. Născută & denigrată aici. Născută & vînată aici. Născută & batjocorită aici. Născută & discriminată aici. Născută & numită curvă aici. Născută & amenințată aici. Născută & pîndită aici. Născută & bătută aici. Născută & batjocorită aici. Născută & făcută de uz casnic aici. Născută & numită „prospătură” aici. Născută & distrusă aici. Născută & distrusă aici.

Pe toate le cunosc & le port cu mine. Pe toate le cunosc & le port cu mine.

Vorbe despre începuturi & anihilare,
Vorbe patriarhale, vorbe patriarhale.

Vorbe despre viață & amenințare.
Vorbe despre talent & exploatare.
Vorbe lingușitoare. Vorbe lingușitoare.

Vorbe despre „Tînăra Speranță.”
Vorbe despre cenușă & exploatare.
Vorbe patriarhale, vorbe patriarhale.

Vorbe despre precocitate & traumă.
Vorbe despre Lamentație & Elegie.
Vorbe patriarhale, vorbe patriarhale.

Pe toate le cunosc & le port cu mine.
Pe toate le cunosc & le port cu mine.

Florile de soc, mărunte, abia poleite. Dudele albe, roșiatice sau negre. Prunele aburite căzute pe leagănul din curte. Firul de iarbă aplecat de fluturi & gîze. Greierii țîrîind la apus. Libelula cu aripile clare. Rochița rîndunicii & voalul păianjenului.

Tufele de mure & vița ondulată a viei. Trifoiul găsit & bu-ruiana cu otravă. Apa de fântână în care se scutură petale dulci, pastelate.

Regina Noptii & Gura Leului. Cireșele negre & dealul moc-nit de căldură.

Cursul vieții unui fluture. Cursul vieții unei crizanteme. Cursul vieții bujorilor, petale,

Petale de hortensii, petale de gherghine.

Cursul unei vieți abreviate. Cursul unei vieți de trebuin-ță. Cursul unei vieți „ordinare,” plină de teroare. Cursul unei vieți abreviate. Cursul vieții mele interioare.

Un detaliu nesemnificativ. Un detaliu „frivol.”

O viață „ordinară,” o viață împruțată de uzură. O viață curmată „înainte de vreme.” Un detaliu infim. Un detaliu „fri-vol.” Cursul vieții unui fluture, imaginea asociată unei vieți de femeie.

O viață descrisă ca „marfă de calitate.” „Pospătură.” „Plata în natură.”

O viață împruțată de uzură. O viață în serviciul altora. O viață despre care s-a scris că „nu am nimic de spus pentru că sînt femeie.” O viață despre care s-a scris că „nu am nimic de scris pentru că sînt femeie.” O

Fisură. O fisură în peisajul otrăvit. Ceva albastru, ceva îm-prumutat; ceva trecut, ceva anihilat.

Infernul meu, Virgiliu, este diferit de al tău!

INFERNUL & ÎNGHEȚUL SÎNT INTRODUSE ÎN ROMAN

Marele Îngheț, 1709 - - - - -
- - - - -
- - - - - *Hospice des Enfants assistés* - -
- - - - -
- - - - - *Registres d'*
admission - - - - -
- - - - - HOSPICE DES ENFANTS
ASSISTÉS - - - - -
- - - - - *Les*
Enfants Exposés - - - - -
- - - - -
- *Les Enfants Rouges, 1536* - - - - -
- - - - -
- - - - - *La déclaration de grossesse,*
1556 - - - - -
- - - - - *Hospice*
des Enfants Trouvés - - - - -

Hospice de la Pitié

1838, 1860

Dames de la Charité, 1638

372 *enfants abandonnés, 1640;*
890 *enfants abandonnés, 1680;*
1504 *enfants abandonnés, 1690*

*Maison de la
Couche*

3
mai 1667

Maison du Faubourg St. Antoine, 1714-

Hospice des Orphelins

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE
CONTEXTUL SOCIAL, LITERAR, POLITIC ȘI SUPREMATIST ÎN
CARE TRĂIEȘC.

CAPITOLUL 1

*ÎN CARE ESTE DESCRISĂ VIAȚA FETEI CARE-
NU-TREBUIA SĂ EXISTE, A FETEI CARE TREBUIE-
UCISĂ DE ÎNDATĂ; LAITMOTIVELE ROMANULUI
„UNIVERSAL”; TIPURI DE ROMAN; NOTE DESPRE
NARATOLOGIE, PERSOANJE & CONFLICT.*

**FRICA & PLÎNSUL SÎNT INTRODUSE ÎN ROMAN.
INEXISTENȚA ESTE INTRODUSĂ ÎN ROMAN.
VERSURILE & REVOLTA SÎNT INTRODUSE ÎN ROMAN.
LINIARITATEA ESTE A ROMANELOR „UNIVERSALE.”**

În romanele „universale” sînt orfana. Înfometata. Drumul spre Casa de Corecție. Drumul spre Ospiciu. Drumul înțesat de ciulini.

În romanele „universale” sînt „elementul nedorit în societate.” Drumul pe care nu vrea nimeni să calce.

Lamentația.

—„Mai pot să primesc un pic, domnule⁴?”

4. Charles Dickens, *Oliver Twist*

Moștenitoarea mîinilor zdrelite & goale. Fata-care-nu-tre-
buia-să-existe. Fata-care-trebuie-ucisă-de-îndată.

Fata lăsată la răscruce de drumuri.

Fata lăsată pe buza prăpastiei. Călăuza & pericolul. Insu-
ficiența & refracția. Fata lăsată la ușa unui bordei. Fata lăsată
pe canatul ferestrei.

Orfana parohiei. Delicvența care trebuie redresată moral.
Sensul existenței ospiciului. Sufletul drumului & înălțimilor.
Fata îngreunată & slăbită de poveri.

[Toate grijile & muncile toate.
Toate muncile & grijile toate.]

Fata lăsată în dumbrăvioara răcoroasă de una singură, de
una singură.

În romanele „universale” sînt orfana. Fata părăsită în pă-
durea de liliac. Cea lăsată în urmă.

Oaia sacrificată.

Fata lăsată în grija animalelor & florilor.

Fata lăsată pe culcușul de urzici.

Fata închisă în „azilul filantropic.”

Fata-care-nu-trebuie-să-existe.

Fata-care-trebuie-ucisă-de-îndată.

În romanele „universale” sînt orfana. Fata al cărei țipăt
nu-l aude nimeni. Fata cu opincuțe din oțel. Fata cu privirea
sfredelitoare. Moștenitoarea mîinilor dibace. Moștenitoarea
peticelor, firimiturilor & coșului gol.

[Toate grijile & muncile toate.
Toate muncile & grijile toate.]

Singuratica hălăduind în mintea ei. Fata-care-nu-trebuie-să-existe. Fata-care-trebuie-ucisă-de-îndată.

Eu,

Săculețul plin cu diamante.

Eu, „irecuperabila,” nota introductivă în „debilitate.”

În romanele „universale” sînt orfana. Fata care privește cerul prin ochiul crăpat al ferestrei. Moștenitoarea grijilor & muncilor toate. Moștenitoarea opincuțelor din oțel.

Fata care își vorbește sieși.

În romanele „universale” sînt orfana. Casa de corecție & Rușinea societății. Moștenitoarea vînătăilor & a coliviei.

Moștenitoarea Celor-care-nu-Există.

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE CONTEXTUL SOCIAL, LITERAR, POLITIC ȘI SUPREMATIST ÎN CARE TRĂIESC.

— „Nu sînt orfană,” a spus Marilyn Monroe.
„Am fost abandonată.”

În romanele „universale” sînt Cea-care-nu-are-Biografie. Necunoscuta. Anonima.

Neînsemnata viață mărunță. Neînsemnata Biografie. Biografia unei vieți ordinare.

ANTIBIOGRAFIA.

CAPITOLUL 1

ÎN CARE ESTE DESCRISĂ „INSESIZABILA” VIAȚĂ INTERIOARĂ A FETEI-CARE-NU-TREBUIA-SĂ-EXISTE.

Această carte este scrisă chiar de mîna mea. Nu sînt aceeași persoană cu cea care a scris cîndva.

Nu scriu un roman pentru cei care cred că viața femeii este o picanterie.

Nu scriu un roman pentru cei care cred că li se cuvine scrisul meu. Nu scriu un roman pentru cei care cred că îmi dețin scrisul.

Versurile mele sînt versurile mele. Versurile mele îmi plac. Persoana mea îmi place. Îmi plac repetițiile, aliterațiile, consonanța, suita.

Viorile.

Viorile.

Vîntul se face spumă trandafirie.

Violoncelul.

Îmi plac repetițiile & nu voi renunța la ele. Printre multe altele, printre atâtea altele.

Nu mă interesează opinia poetului despre repetiții. Nu mă interesează opinia poetului despre „insesizabila” mea viață interioară. Versurile mele sînt versurile mele.

Nu mă interesează opinia poetului despre versurile mele. Nu mă interesează opinia romancierului despre „frivola” mea viață interioară. Versurile mele sînt versurile mele.

Nu mă interesează părerea „maestrului” despre „ordinara & feminina” mea viață interioară.

Nu mă interesează opinia poetului despre „vulgaritatea & iraționalitatea” vieții mele interioare. Nu mă interesează opinia „maestrului” despre consolidarea operei mele poetice. Nu mă interesează să muncesc pentru grandoarea poetului.

Versurile mele sînt versurile mele. Versurile mele îmi plac foarte mult. Viața mea interioară îmi place foarte mult. Îmi plac repetițiile & nu voi renunța la ele. Ochii mei sînt castanii. Mîinile & urechile mele sînt mici. Îmi place vocea mea. Îmi plac ochii mei foarte mult.

Ceea ce am fost învățată despre poezie a fost numai mizerie & violență.

Ceea ce am fost învățată despre poezie a fost că trebuie să fiu înflorirea bărbatului la senectute.

Ceea ce am fost învățată despre poezie a fost că sînt „tînăra speranță” a bărbaților. Înflorirea lor la senectute.

Înflorirea lor la senectute.

Cine sînt eu nu va fi determinat de nimeni.

Index al primelor versuri, index al primelor versuri,
Cine sînt eu nu va fi determinat de nimeni.

Infernul meu, Virgiliu, este diferit de al tău!

CĂPITOLUL I

FUGĂ INTERMITENTĂ.

*MOȘTENITOAREA NEGURII PRIN CARE ALERG,
A ZORILOR PE CARE SPER SĂ-I PRIND ÎN VIAȚĂ.*

[COR SOLO]

Stele au căzut anunțînd dezastre.

Am fost aleasa verilor fără vară,
A casei fără casă,
A fugilor numite familie,
A fugilor numite plimbare,
A fugilor numite scăpare.

Am fost nebuna și plînsa,

Stele au căzut anunțînd dezastre,
Stele au căzut anunțînd schimbare,

Stele au căzut anunțînd dezastre,
Stele au căzut anunțînd eliberare.

**UN SCURT PROLOG AL IMAGINII
CONSIDERATE NESEMNICATIVE.**

IMAGINEA NESEMNIFICATIVĂ ESTE
CONSIDERATĂ A FI FEMEIA.

IMAGINEA NESEMNIFICATIVĂ PÎLPÎIE
DEASUPRA FOCURILOR ÎN ISTORIE.

IMAGINEA NESEMNIFICATIVĂ ESTE SMULSĂ DINTRE
PAGINILE CONSIDERATE NESEMNIFICATIVE.

IMAGINEA NESEMNIFICATIVĂ PÎLPÎIE
DEASUPRA FOCURILOR ÎN ISTORIE.

IMAGINEA NESEMNIFICATIVĂ ESTE SMULSĂ DINTRE
COPERTELE CĂRȚII CONSIDERATE NESEMNIFICATIVE.

IMAGINEA NESEMNIFICATIVĂ PÎLPÎIE
DEASUPRA FOCURILOR ÎN ISTORIE.

Note istorice despre a scrie. Note istorice despre emoție.
Note istorice despre frică & lectură. Note istorice despre nă-
ruire. Note istorice despre sonet & elegie. Note istorice de-
spre autobiografie. Note istorice confesive. Note istorice
despre introvertire. Note istorice despre imagini nesemnifi-
cative. Note istorice despre plîns & izgonire.

Notă istorică introductivă despre doliu & poezie. Notă isto-
rică introductivă despre a fi femeie. Notă istorică introductivă
despre a scrie.

Notă istorică introductivă despre „Femeia este poezie.”
Notă istorică introductivă despre furie & elegie.

**UN
SCURT PROLOG
AL STIGMEI & VERSURILOR
CONSIDERATE NESEMNIFICATIVE**

Stigma a făcut ceea ce face stigma.
Bocancii au făcut ceea ce fac bocancii.
Armele au făcut ceea ce fac armele.

Trauma a făcut ceea ce face trauma.
Înghițutul a făcut ceea ce face înghițutul.
Izgonirea a făcut ceea ce face izgonirea.

**UN
SCURT PROLOG
AL TITLURILOR. O DEZLEGARE A IMAGINII SINELUI
DISTRUS ÎN
ISTORIE**

Titlurile femeii au trebuit să salveze soldații.
Titlurile femeii au trebuit să satisfacă poezii & soldații.

Titlurile femeii au trebuit să cînte rana soldaților.
Titlurile femeii au trebuit să plîngă poezii & soldații.

Titlurile femeii au trebuit să nu perturbe violența.
Titlurile femeii au fost tăiate, scurtate, nimicite.

Titlurile femeilor pîlpîie deasupra focurilor în istorie.

Poemele femeii au trebuit să dăruiască sănătate bărbaților.
Poemele femeii au trebuit să dăruiască speranță soldaților.

Poemele femeii au trebuit să satisfacă „maeștrii.”
Repetițiile femeii au trebuit să nu perturbe „maeștrii,” soldații, căpitani, președinții, poeții.

Poemele femeilor pîlpîie deasupra focurilor în istorie.

Poemele femeii au trebuit să dăruiască speranță bărbaților.
Poemele femeii au trebuit să dea speranță de viață „maeștrilor.”

Tineretea femeii a trebuit să întinerească „maeștrii.”
Tineretea femeii a trebuit să dea forță soldaților.

Tineretea femeii a trebuit să vindece rana bărbaților.

[Subito]

Trebuie să fiu din nou frumoasă pentru
Literatură.

Trebuie să am părul lung pentru
Literatură.

Trebuie să fiu corpul cu care se distrează poeții, soldații,
căpitani, oamenii „politici.”

Pentru că rușinea & vina sînt „natura stricată” a femeii.
Pentru că dezolarea este „natura” femeii. Pentru că desfrîul
este „natura” femeii.

Pentru că debutul poetului este mult așteptat.
Pentru că debutul poetei este mult hulit.

Pentru că scrisul femeii este „natură stricată.” Pentru că scrisul femeii este „natură moartă.” Pentru că studiul naturii este „natura” bărbatului. Pentru că studiul vieții este „natura” bărbatului. Pentru că studiul vieții femeii este „natura” bărbatului. Pentru că studiul vieții & poeziei sînt școala bărbatului.

Pentru că studiul vieții femeii este consolidarea statutului bărbatului. Pentru că studiul vieții & poeziei femeii sînt școala bărbatului. Pentru că studiul vieții & poeziei femeii înseamnă consolidarea operei bărbatului.

Pentru că instinctul meu este emoția. Pentru că instinctul meu este „iraționalitatea.”

Pentru că dezolarea este „natura” femeii. Pentru că scrisul femeii este „natura stricată” a femeii.

UN SCURT PROLOG AL PROCEDEELOR STILISTICE

Procedee stilistice ale sărăciei.

Procedee stilistice ale lui Walt Whitman.

Procedee stilistice ale capitalismului.

Procedee stilistice numite „natură stricată a femeii.”

Procedee stilistice ale tradiției & datoriei.

Procedee stilistice ale infernului.

[Ruptură de registru]

Notă introductivă despre

Scrisul femeii este „natura stricată” a femeii.

Notă introductivă despre
Ceea ce scrie femeia îi va aparține bărbatului, călăului,
omului „politic.”

Notă introductivă despre procedee stilistice folosite de
mine. Notă introductivă despre procedee stilistice „specifice
femeii.” Notă introductivă despre bărbatul este omul „politic.”
Notă introductivă despre Consolidarea Operei prin uzură &
Îngropare.

Am avut totul:

„Visul” unei „țări ca afară.” „Oportunitatea” de a da sănă-
tate „maeștrilor.” „Oportunitatea” de a da sănătate omului
„politic.” „Oportunitatea” de a da bunăstare omului „politic.”
„Oportunitatea” de a găti pentru omul „politic.” „Oportunita-
tea” de a îngriji omul „politic.” „Oportunitatea” purtării culo-
rii pînă la uzură. „Oportunitatea” de a fi hăiuită & îngropată.

Eu, steaua întunecată a nenorocirii. Eu, steaua întunecată a
eșecului & „excesului sentimentalist.”

Săculețul plin de petice, vreascuri & ghimpi,

Am avut totul:

„Colțișorul de înoptat” nu a existat pentru mine. Mîinile mi
le-am ridicat deasupra capului & feței pentru a nu fi lovită, nu
pentru a chiuu în zare.

Eu, steaua întunecată a originii condiției sociale & a mi-
zeriei,

Steaua întunecată a ospiciului & a caselor de corecție.

Culoarea cortegiului.

Culoarea prescrisă nenorocirii & hăului.

Eu, steaua întunecată a nenorocirii. A azilelor de noapte & a abandonului. Eu, steaua întunecată a eșecului & „excesului sentimentalist.”

Index al primelor versuri, index al primelor versuri,
Cine sînt eu nu va fi determinat de nimeni.

UN SCURT EPILOG AL NOTELOR INTRODUCTIVE

Notă introductivă despre „leadership-ul” omului „politic.”

Notă introductivă despre „tînăra & adorabila” poetă scoasă la mezat. Notă introductivă despre tinerete & exploatare.

Notă introductivă despre exploatare & supremație.

Notă introductivă despre

Talentul tău ni-l datorezi nouă. Talentul tău ni-l datorezi nouă.

Notă introductivă despre

Talentul tău îl datorezi soldatului, căpitanului, poetului, capului de

Familie.

Talentul tău îl datorezi omului „politic.”

Notă introductivă despre

Trebuie să fii recunoscătoare. Trebuie să fii recunoscătoare.

Index al primelor versuri, index al primelor versuri,
Cine sînt eu nu va fi determinat de nimeni.

Notă introductivă despre
Nu ai voie să-l contrazici pe „maestru.” Nu ai voie să-l con-
trazici pe omul „politic.” Notă introductivă despre
Îți face o favoare plecîndu-și privirea asupra ta.

Notă introductivă despre
Călăul îți face o favoare plecîndu-și privirea asupra ta.
Notă introductivă despre omul „politic.” Notă introductivă
despre
Nu ai voie să vorbești neîntrebată. Notă introductivă despre
Nu am voie să vorbesc despre mine.

Nu am voie să vorbesc despre mine.
Nu am voie să vorbesc despre mine.
Nu am voie să vorbesc despre mine.

Cine sînt eu nu va fi determinat de nimeni.

Notă introductivă despre
Nu ai voie să îl refuzi pe omul „politic.”

Trebuie să devii corpul de fată cu care se distrează omul
„politic.”
Corpul de fată.

Notă introductivă despre
Trebuie să devii corpul de fată cu care se distrează „maeș-
trii.”
Cu care se distrează „maeștrii.”

Notă introductivă despre
Trebuie să devii o picanterie. O picanterie.
O viață amintită ca picanterie. O viață amintită ca picanterie.

Notă introductivă despre
Corpul de față devenit picanterie. Notă introductivă despre
Corpul de față devenit picanterie nu poate deveni operă.

Notă introductivă despre
Corpul de față care trebuie să producă & reproducă. Notă
introductivă despre
Binaritate. Notă introductivă despre supremație.

Notă introductivă despre scrisul tău nu îți aparține.
Notă introductivă despre scrisul tău nu îți aparține.

Notă introductivă despre
Cine sînt eu nu va fi determinat de nimeni.
Cine sînt eu nu va fi determinat de nimeni.

UN SCURT EPILOG AL PROCEDEELOR STILISTICE

„Colțișorul de înoptat” nu a existat niciodată pentru mine.
Mîinile mi le-am ridicat deasupra capului & feței pentru a nu
fi lovită, nu pentru a chiuu în zare.

Mîinile mi le-am ridicat deasupra capului pentru a nu fi
ucisă, nu pentru a chiuu în zare.

Eu, steaua întunecată a nenorocirii & hăului,
Moștenitoarea vînațiilor & a colivie.

Moștenitoarea sfîrșitului,
Moștenitoarea vorbitului la ordin.

[Nu sînt un tonomat de poezie,
Nu sînt un tonomat de poezie.]

Moștenitoarea grijii & a sacrificiului,
Moștenitoarea Celor-care-nu-Există.

Moștenitoarea celor care au fugit în miez de noapte.

[Să scap din viață cu viață,
Să scap cu viață din
Viață.]

Moștenitoarea Negurii prin care alerg, a Zorilor pe care
sper să-i prind în viață.

Moștenitoarea sîrmelor cu care alte mîini au fost legate.
Moștenitoarea lui Fac orice pentru tine.

Moștenitoarea nenorocirii, a Celor-care-nu-Există.
Moștenitoarea fricii nesfîrșite.

Moștenitoarea Consolidării Operei prin amenințări și În-
gropare.

Moștenitoarea Consolidării Operei prin vînatăi și Îngropa-
re.

Pe toate le cunosc & le port cu mine.
Pe toate le cunosc & le port cu mine.

Florile de soc, mărunte, abia poleite. Ducele albe, roșia-
tice sau negre. Prunele aburite căzute pe leagănul din cur-
te. Firul de iarbă aplesat de fluturi & gîze. Greierii țîrînd

la apus. Libelula cu aripile clare. Rochița rîndunicii & voalul păianjenului.

[Culorile vieții mele, pastelate, pastelate!]

Tufele de mure & vița ondulată a viei. Trifoiul găsit & bu-ruiana cu otravă. Apa de fîntînă în care se scutură petale dulci, pastelate.

Regina Noptii & Gura Leului. Cireșele negre & dealul moc-nit de căldură.

Cursul vieții unui fluture. Cursul vieții unei crizanteme. Cursul vieții bujorilor, petale,

Petale de hortensii, petale de gherghine.

Cursul unei vieți abreviate. Cursul unei vieți de trebuin-ță. Cursul unei vieți „ordinare,” plină de teroare. Cursul unei vieți abreviate. Cursul vieții mele interioare.

Un detaliu nesemnificativ. Un detaliu „frivol.”

O viață „ordinară,” o viață împutînată de uzură. O viață curmată „înainte de vreme.” Un detaliu infim. Un detaliu „fri-vol.” Cursul vieții unui fluture, imaginea asociată unei vieți de femeie.

O viață descrisă ca „marfă de calitate.” „Prospătură.” „Plata în natură.”

O viață împutînată de uzură. O viață în serviciul altora. O viață despre care s-a scris că „nu am nimic de spus pentru că sînt femeie.” O viață despre care s-a scris că „nu am nimic de scris pentru că sînt femeie.” O

Fisură.

Cursul vieții unui fluture. Cursul vieții unei crizanteme.
Cursul vieții bujorilor, petale,

Petale de hortensii, petale de gherghine.

Cursul unei vieți abreviate.
Cursul unei vieți abreviate.

Cine sînt eu nu va fi determinat de nimeni.
Cine sînt eu

Nu va fi determinat de nimeni.

[COR SOLO]

Stele au căzut anunțînd dezastre.

Am fost aleasa verilor fără vară,
A casei fără casă,
A fugilor numite plimbare.

Am fost nebuna și plînsa,

Stele au căzut anunțînd dezastre.
Stele au căzut anunțînd eliberare.

SONET LIBER. - - - - -

- - - - -
- - - - -

- - - - - **FEMEIE,**
VIAȚĂ, LIBERTATE. - - - - -

- - - - -
- - - - -

- - [Toată viața am fost viața pe care trebuia să o dăruiesc altora.

- - - - -
- - - - -

- - - - - - Mîinile le-am ridicat
deasupra capului & feței pentru viață, - - - - -

- - - - -
- - - - -

- - - - - - Femeie, viață, Libertate.] - - - - -

- - - - -
- - - - -

- - - - -

CAPITOLUL I

FEMEIE, VIAȚĂ, LIBERTATE

Trăiesc pe Tărîmul Negurii, Tărîmul Domestic al Celor-care-nu-Există. Tărîmul Peticelor, Ghimpilor, Muncilor & Grijiilor Toate.

Trăiesc pe Tărîmul Negurii, Tărîmul Coliviilor din vreascuri și humă. Tărîmul Coliviilor din Cenușă & Rouă.

Toată viața am fost peregrina.

Toată viața am fost viața de pe morminte.

Toată viața viața mi-a stat într-un capăt de ață.

Toată viața am trăit viața printre coroane funerare și cripte. Toate ușile zăvorâte, toate ferestrele zăvorâte.

Toată viața am trăit viața printre seu de lumînare & tămâie. Cavouri & cripte, cavouri & cripte.

Toată viața am fost viața ferecată & îngrădită. Toată viața am trăit viața printre coroane funerare & cripte.

Toate ușile zăvorâte, toate ferestrele zăvorâte.

Toată viața am fost pe muchia vieții.

Toată viața am fost pe buza prăpastiei. Toată viața am fost floarea-de-coliț îmbrățișată de primejdie & frumusețe toxică.

Toată viața am fost la limita vieții. Toată viața am fost floarea-de-coliț expusă experimentului & disecției.

Toată viața am fost la limita puterilor. Toată viața am fost la limita puterilor & existenței.

Toată viața am fost Sprijinul. Țesătoarea de emoții. Țesătoarea sentimentelor reprimite ale altora.

Toată viața am fost cea care păstrează capătul de ață pentru ziua de mîine. Toată viața am fost Cumpătarea. Toată viața am fost Prada.

O viață în care a trebuit să demonstrez că sînt de trebuință. O viață în care a trebuit să dovedesc că pot să-mi cedez viața. O viață în care a trebuit „să confirm” că pot deveni cea mai frumoasă poezie scrisă de o femeie pentru un bărbat. Imaginea liniștitoare a heterosexualității. Imaginea unei vieți de trebuință. Imaginea unei vieți de uz casnic.

Copilăria petrecută între a aduce la viață și a găsi drumul în viață.

Copilăria petrecută între a aduce la viață & a rezista la viață.
Copilăria petrecută între a aduce la viață & a rămîne în viață.

Copilăria petrecută între drumul către cimitir și drumul pe care trebuia să-l răzbat singură în viață.

O viață petrecută între drumul către cimitir și drumul pe care trebuia să rămîn în viață.

Toată viața am fost peregrina.

Toată viața am fost viața de pe morminte.

Toată viața viața mi-a stat într-un capăt de ață.

Toată viața am trăit viața printre coroane funerare și cripte. Toate ușile zăvorâte, toate ferestrele zăvorâte.

O viață a unui moment potrivit. O viață la un moment dat.

O viață a momentelor numite eșec. O viață amintită în trecăt.

O viață descrisă în critica literară ca fiind „ordinară, lipsită de vigoare, instinctivă, temperamentală.”

O viață amintită ca picanterie.

O viață amintită ca picanterie.

O viață amintită ca notă de subsol în biografia poetului.

Toată viața am fost viața pe care trebuia să o cedez altora.

Toată viața am fost viața pe care trebuia să o dăruiesc altora.

„În viață” înseamnă atâtea lucruri diferite pentru oameni, plante, animale, roci, râuri.

Toată viața am fost Fata-care-nu-trebuia-să-existe. Fata-care-trebuie-ucisă-de-îndată.

Sînt „fleacul” istoriei. Firimiturile aruncate-n vînt & brumă. Rodul încolțit între pietre & sînge. Un suflet „ordinar” de femeie. Floarea-de-colț răsărită printre igrasie, sărăcie & gunoaie. Floarea-de-colț crescută între croșete & iglițe, între un pericol & un altul, între lacrimile mamei & lacrimile bunicii, udată am fost mereu de suferință,

Udată am fost mereu de suferință.

Toată viața am fost viața pe care trebuia să o cedez altora.
Toată viața am fost viața pe care trebuia să o dăruiesc altora.

Sînt mărunțișul istoriei, detaliul ne semnificativ, „frivol,” aranjamentul floral al sicriului. Aranjamentul floral de pe morminte. „Bucuria” ochilor unora care au spus

— „Nu se va alege nimic de viața ta.”

Mereu am mers pe drumul de neumblat. Mereu am luat-o pe drumul de-ocolit. Mereu am mers pe drumul sfărîmat & sfîrșit.

Stropită am fost mereu de suferință,
Stropită am fost mereu de suferință.

[ANTIFONIE]

Femeie,
Viață,
Libertate,

Părul nostru va flutura liber în vînt, femeie,
Viață,
Libertate,

Părul nostru de-acum va flutura liber în vînt.

Am furie & am patos.
Intermezzo & dal capo al fine. Sfertul &
Sfîrșitul. Firimiturile & cortegiul.

Clopote, clopote, clopote, clopote.

Femeie,
Viață,
Libertate,

Femeie, viață, libertate.

Cortegiul & revolta.

Nu oricine se mai trezește a doua zi. Sînt de partea întunecată a speranței.

Femeie, viață, libertate.

Femeie, viață, libertate,
Părul nostru va flutura liber în vînt.

Ce a făcut bărbatul pentru poezie a făcut războiul pentru femeie. Ce a făcut dumnezeu pentru femeie a făcut bărbatul pentru femeie. Ce a făcut războiul pentru femeie a făcut bărbatul pentru femeie. Ce a făcut bărbatul pentru poezie a făcut bărbatul pentru femeie.

„În viață” înseamnă atîtea lucruri diferite pentru oameni, plante, animale, roci, rîuri.

Un detaliu nesemnificativ. Un detaliu „frivol.” O viață „ordinară,” o viață împruținată de uzură. O viață curmată „înainte de vreme.” Un detaliu infim. Un detaliu „frivol.” Cursul vieții unui fluture, imaginea asociată unei vieți de femeie.

O viață descrisă ca „marfă de calitate.” „Prospătură.” „Plata în natură.”

O viață împruținată de uzură. O viață în serviciul altora. O viață despre care s-a scris că „nu am nimic de spus pentru că

sînt femeie.” O viață despre care s-a scris că „nu am nimic de scris pentru că sînt femeie.” O

Fisură.

„Colțișorul de înoptat” nu a existat niciodată pentru mine. Mîinile mi le-am ridicat deasupra capului & feței pentru a nu fi lovită, nu pentru a chiui în zare.

Mîinile mi le-am ridicat deasupra capului & feței pentru a nu fi ucisă, nu pentru a chiui în zare.

Eu, steaua întunecată a nenorocirii & hăului,
Moștenitoarea vîntăților & a colivie.

Moștenitoarea sfîrșitului,
Moștenitoarea vorbitului la ordin.

[Nu sînt un tonomat de poezie,
Nu sînt un tonomat de poezie.]

Moștenitoarea grijii & a sacrificiului,
Moștenitoarea Celor-care-nu-Există.

Moștenitoarea celor care au fugit în miez de noapte.

[Să scap din viață cu viață,
Să scap cu viață din
Viață.]

Moștenitoarea Negurii prin care alerg, a Zorilor pe care sper să-i prind în viață.

Moștenitoarea sîrmelor cu care alte mîini au fost legate.
Moștenitoarea nenorocirii, a Celor-care-nu-Există.

Moștenitoarea fricii nesfârșite.

Moștenitoarea Consolidării Operei prin amenințări și Îngropare.

Moștenitoarea Consolidării Operei prin vînatăi și Îngropare.

Moștenitoarea Celor-care-trebuie-ucise-de-îndată.

Pe toate le cunosc & le port cu mine.

Pe toate le cunosc & le port cu mine.

Cursul vieții unui fluture. Cursul vieții unei crizanteme.
Cursul vieții bujorilor, petale,

Petale de hortensii, petale de gherghine.

Cursul unei vieți abreviate.

Cursul unei vieți abreviate.

Cine sînt eu să scriu despre scris. Cine sînt eu să scriu despre viață. Cine sînt eu să am o viață. Cine sînt eu să scap cu viață din viață.

Cine sînt eu nu va fi determinat de nimeni.

Cine sînt eu

Nu va fi determinat de nimeni.

Mîinile le-am ridicat deasupra capului & feței pentru viață,
Femeie, viață,

Libertate.

Femeie, viață, libertate,

Părul nostru de-acum va flutura liber în vînt.

Părul nostru de-acum va flutura liber în vînt.

libretto

„I would have come to believe that this is the way of the world.”

— **Jamaica Kincaid,**
The Autobiography of My Mother

„The writing you are reading now is made from the cost of living.”

— **Deborah Levy,**
The Cost of Living

„Of cold. Of hunger. Of the toxins of a whole history.”

— **Eavan Boland,**
Quarantine

„It’s true, the grieving speak a different language.”

— **Victoria Chang,**
Obit

„I pray I’ve done my work so, that when I’ve gone from here, in all the turmoil, through the wreckage and rumble, when someone finds themselves digging through the ruins ... I pray that somewhere in that wreckage they’ll find me. Somewhere in that wreckage they can use something that I left behind. And if I’ve done that, then I’ve accomplished something in life.”

— **James Baldwin,**
The Price of the Ticket

CAPITOLUL 1, PRIMELE PAGINI

ÎN ROMANELE „UNIVERSALE” SÎNT FATA
UCISĂ LA ÎNCEPUTUL *Capitolului 1*.

CAPITOLUL I, ULTIMELE PAGINI

ÎN ROMANELE „**UNIVERSALE**” SÎNT FATA
UCISĂ LA SFÎRȘITUL *Capitolului 1*.

SONET PREMERGĂTOR ÎNCEPUTULUI - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - - [ABISUL ESTE
DARUL PRIMIT LA NAȘTERE.] - - - - -
- - - - -
- - - - -

CAPITOLUL I, PRIMELE PAGINI

ÎN CAPITOLUL I AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” FATA DUCE TOATE
GRIJILE & MUNCILE TOATE.

TOATE GRIJILE & MUNCILE TOATE.

ÎN CAPITOLUL I AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” VIAȚA PROTAGONISTEI
ESTE CURMATĂ „ÎNAINTE DE VREME.”

„ÎNAINTE DE VREME.”

ÎN CAPITOLUL I AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” VIAȚA PROTAGONISTEI
ESTE CURMATĂ DE UN „ACCIDENT.”

„ACCIDENT.”
„ACCIDENT.”
„ACCIDENT.”

ÎN CAPITOLUL I AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” „ACCIDENTUL”
ESTE CHEIA ROMANULUI.

ÎN CAPITOLUL I AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” „ACCIDENTUL”
ESTE DECIZIA AUTORULUI
ROMANELOR „UNIVERSALE.”

ÎN CAPITOLUL I AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” „ACCIDENTUL”
ÎNSEAMNĂ DESTINUL CARE I-A
FOST PRESCRIS PROTAGONISTEI.

ÎN CAPITOLUL I AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” „PATUL DE MOARTE”
ESTE REZERVAT PROTAGONISTEI.

PROTAGONISTEI.
PROTAGONISTEI.
PROTAGONISTEI.

ÎN CAPITOLUL I AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” „PATUL DE MOARTE” ESTE
DARUL PRIMIT LA
NAȘTERE.

ÎN CAPITOLUL I AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” PROTAGONISTA
MOARE LA NAȘTERE.

ÎN CAPITOLUL I AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” VIAȚA PROTAGONISTEI
SE ȚINE DE UN CAPĂT DE AȚĂ.

SE ȚINE DE UN CAPĂT DE AȚĂ.
SE ȚINE DE UN CAPĂT DE AȚĂ.
SE ȚINE DE UN CAPĂT DE AȚĂ.

ÎN CAPITOLUL 1 AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” VIAȚA PROTAGONISTEI
TREBUIE SĂ DEA VIAȚĂ PERSONAJELOR
HIPERSECUNDARE.

ÎN CAPITOLUL 1 AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” PROTAGONISTA
TREBUIE SĂ-ȘI DEA VIAȚA,
ROMANULUI „UNIVERSAL.”

ÎN CAPITOLUL 1 AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” PROTAGONISTA
TREBUIE SĂ FIE OBEDIENȚĂ.

ÎN CAPITOLUL 1 AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” PROTAGONISTA
ESTE PEDEPȘITĂ PENTRU
DEZOBIEDIENȚĂ PRIN MOARTE.

ÎN CAPITOLUL 1 AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” PROTAGONISTA
ESTE ÎMPINSĂ ÎN ABIS.

ÎN ABIS.
ÎN ABIS.
ÎN ABIS.

ABISUL ESTE DARUL PRIMIT LA
NAȘTERE.

„PATUL DE MOARTE” ESTE
DARUL PRIMIT LA
NAȘTERE.

FOSFORUL & CHIBRITUL SÎNT
DARURILE PRIMITE LA
NAȘTERE.

FUGA ESTE DARUL PRIMIT LA
NAȘTERE.

FUGA ESTE DARUL PRIMIT LA
NAȘTERE.

COȘMARUL & TEROAREA SÎNT
DARURILE PRIMITE LA
NAȘTERE.

CÎRPA & CENUȘA SÎNT
DARURILE PRIMITE LA
NAȘTERE.

FOAMETEA & CORTEGIUL SÎNT
DARURILE PRIMITE LA
NAȘTERE.

ABISUL ESTE DARUL PRIMIT LA
NAȘTERE.

ÎN CAPITOLUL I AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” PROTAGONISTA ESTE
UCISĂ IMEDIAT DUPĂ NAȘTERE.

ÎN CAPITOLUL 1 AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” EXISTĂ JUSTIFICĂRI
„STILISTICE” PENTRU ARUNCAREA
PROTAGONISTEI ÎN ABIS.

ÎN CAPITOLUL 1 AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” EXISTĂ NOȚIUNI DE
„CONCORDANȚĂ & LOGICĂ” PENTRU
UCIDERA PROTAGONISTEI PRIN
ACCIDENT, COMLOT, LA NAȘTERE.

ÎN CAPITOLUL 1 AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” PROTAGONISTA
SE AFLĂ MEREU ÎN PERICOL DE A
AJUNGE PE „PATUL DE MOARTE.”

ÎN CAPITOLUL 1 AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” PROTAGONISTA ESTE
UCISĂ PENTRU CĂ REPREZINTĂ
UN PERICOL PENTRU
ROMANUL „UNIVERSAL.”

ÎN CAPITOLUL 1 AL ROMANELOR
„UNIVERSALE” PROTAGONISTA
MOARE LA NAȘTERE,

MOARE ÎNTR-O FABRICĂ
DE CHIBRITURI, DE
CHERESTEA, DE
TEXTILE, DE
LUMÎNĂRI, DE
MĂTASE,
DE

CÎRPIT TUNICI PENTRU
SOLDAȚI,

DE
CÎRPIT TUNICI PENTRU
SOLDAȚI,

DE
CÎRPIT TUNICI PENTRU
SOLDAȚI,

DE
CÎRPIT TUNICI PENTRU
SOLDAȚI,

MOARE DIN „DRAGOȘTE,”
MOARE DE BOLILE SĂRĂCIEI,
MOARE MUNCIND,

MOARE MUNCIND,
MOARE MUNCIND,
MOARE MUNCIND,

MOARE DÎND
NAȘTERE,
MOARE DE FĂMĂTE & FRIG,
MOARE PE TREPTILE UNEI INSTITUȚII,
MOARE ÎNCERCÎND SĂ SCAPE CU VIAȚĂ,

MOARE SUFOCATĂ,
ARSĂ,
BĂTUTĂ,
SUGRUMATĂ,

MOARE PENTRU CĂ ESTE
CONSIDERATĂ „ABSENȚA MINTALĂ,”

„EUL INVALID,”
PENTRU CĂ ESTE CONSIDERATĂ
„INUTILĂ,”
DIVERTISMENT,
ARTIFICIU,
METAFORĂ,

FIGURĂ
DE
STIL.

MOARE PENTRU CĂ DRUMUL
ROMANULUI „UNIVERSAL” O
CONDUCE CĂTRE MOARTE.

MOARE PENTRU CĂ NU MAI POATE FI
FOLOSITĂ,

PENTRU CĂ A FOST DOAR UN DECOR,
UN PRETEXT,

DISTRACTIE & GLUMĂ,

O
„PICANTERIE.”

MOARE PENTRU CĂ ESTE FIGURA DE
STIL
CARE VA TREZI
„DESTINUL & MATURIZAREA”
ROMANULUI
„UNIVERSAL.”

**PERSONAJE HIPERSECUNDARE
ÎN ROMANUL POLITIC,
NON-UNIVERSAL,
DISCONTINUU,
REPETITIV & FRAGMENTAR:**

PERSONAJUL-CARE-CONSIDERĂ-ROMANUL-
PREVIZIBIL

PERSONAJUL-CARE-CREDE-CĂ-ȘTIE-UNDE-SE-
TERMINĂ-POVESTEA

PERSONAJUL-CARE-CREDE-CĂ-ACEST-ROMAN-
NU-TREBUIE-SĂ-EXISTE

PERSONAJUL-CARE-NU-VREA-CA-FEMEIA-SĂ-
SCRIE-DESPRE-SCRIS

PERSONAJUL-CARE-VREA-CA-ANUMITE-SCENE-
DIN-ROMAN-SĂ-FIE-SCURTATE-SAU-TĂIATE

PERSONAJUL-CARE-NU-VA-CITI-„AȘA-CEVA”-
DAR-TRAGE-CU-OCHIUL

PERSONAJUL-CARE-NU-SUPORTĂ-LAMENTAȚIA-
ÎN-LITERATURĂ

PERSONAJUL-CARE-CREDE-ÎN-EXISTENȚA-
ROMANELOR-„MAJORE”

PERSONAJUL-CARE-NU-SUPPORTĂ-REPETIȚIILE

PERSONAJUL-CARE-NU-SUPPORTĂ-SĂ-
AIBĂ-UN-ROL-MODEST,-MINOR-DEȘI-A-
PREDICAT-FEMEILOR-SĂ-FIE-FERICITE-ȘI-
RECUNOSCĂTOARE-CU-ROLUL-INVIZIBIL-PE-
CARE-ACESTA-LE-A-DAT

PERSONAJUL-CARE-ÎN-RUPTUL-CAPULUI-NU-VA-
FACE-CURĂȚENIE,-DAR-VA-CHEMA-FEMEIA-SĂ-
STRÎNGĂ-DUPĂ-EL

PERSONAJUL-CARE-LE-ȘTIE-PE-TOATE

PERSONAJUL-CARE-ÎNTRERUPE-PROTAGONISTA

PERSONAJUL-CARE-DOREȘTE-CA-
PROTAGONISTA-SĂ-FIE-MISTERIOASĂ

PERSONAJUL-CARE-VORBEȘTE-ÎNTRUNA-DESPRE-
ESTETICA-ROMANULUI-„UNIVERSAL”

PERSONAJUL-CARE-NU-SUPPORTĂ-CUVÎNTUL-
POLITIC-ÎN-LITERATURĂ

PERSONAJUL-CARE-SPERĂ-CA-ROMANUL-SĂ-FIE-
DESPRE-TRADIȚII,-DATORIE-ȘI-CĂSĂTORIE

PERSONAJUL-CARE-AȘTEAPTĂ-CA-
PROTAGONISTA-SĂ-MOARĂ-LA-ÎNCEPUTUL-SAU-
LA-SFÎRȘITUL-CAPITOLULUI I

În această parte a cărții încerc să pregătesc cititoarea pentru volbură & jar.

SONET ECONOMIC. - - - - -
- - - - - ÎN CHEIE MINORĂ.- - -
- - - - -
COSTUL EXISTENȚEI - - - - -
- - - - -
- - - - -

Tot timpul sfârșit și distrus. Tot timpul pe care l-am plîns.
Toate florile de care s-a rîs. Toată grija care m-a rupt. Toate
emoțiile de care s-a rîs. Tot timpul care m-a rupt. Tot sîngele
pe care l-am plîns. Toate oile negre de care s-a rîs. Toate nu-
mele pe care le duc. Toate numele pe care le duc.

Toate pietrele pe care nu le-am văzut venind. Tot sîngele
de care s-a rîs. Toată grija pe care o duc. Toată grija de care
s-a rîs. Toate rupturile care m-au rupt. Toate bolile de care
s-a rîs. Tot sîngele scurs. Toată cenușa de care s-a rîs. Toate
oile negre din care m-am smuls. Toată grija pe care o duc.

Tot timpul pe care nu l-am avut.
Toate grijile pe care le duc.
Toate grijile pe care le duc.
Toate grijile care mă rup.

Toată cenușa de care s-a rîs.
Toate versurile în care nu mai pot să duc.
Toată cenușa pe care o duc.
Toată cenușa pe care o duc.

Toate drumurile pe care-am rătăcit.
Toate versurile în care n-am plîns.

Toate versurile de care s-a rîs.
Toate drumurile pe care am fugit.
Toată violența de care m-am ferit.

Toată violența de care s-a rîs.
Toată violența care m-a rupt.
Toate strigătele de ajutor care nu se aud.

Toată violența care m-a rupt.
Toate versurile în care nu mai pot să duc.

Tot sîngele scurs.
Tot sîngele scurs.

Toată cenușa de care s-a rîs.
Toată cenușa de care s-a rîs.

Toate versurile în care nu mai pot să duc.
Toată cenușa pe care o duc.
Toată cenușa pe care o duc.

ÎN CHEIE MINORĂ

Mi-aduc aminte trăitul pe furiș. Mi-aduc aminte prima carte citită. Mi-aduc aminte cînd am citit *I remember* de Joe Brainard. Mi-aduc aminte de Georges Perec. Mi-aduc aminte de Lyn Hejinian. Mi-aduc aminte de Gilbert Adair. Shane Allison. Mi-aduc aminte de toate femeile care nu au putut scrie *Capitolul I*. Mi-aduc aminte de toate femeile care nu au fost lăsate să scrie *Capitolul I*. Mi-aduc aminte de Jamaica Kincaid, Gayl Jones. Mi-aduc aminte de James Baldwin.

[Ritornello]

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE STANDARDELE ȘI PRACTICILE LITERARE PATRIARHAL-SUPREMATISTE.

ACEASTĂ AUTOBIOGRAFIE ESTE RESTRICȚIONATĂ DE CONTEXTUL EMOȚIONAL, SOCIAL, LITERAR, POLITIC, SUPREMATIST ȘI CAPITALIST ÎN CARE TRĂIESC.

PREȚUL „NATURAL” AL VIEȚII CELOR-CARE-NU-EXISTĂ

Mi-aduc aminte că femeia este numită Mărul Discordiei. Vrajba & Ispita. Mi-aduc aminte de femeile cărora li s-a spus că este „patetic” să scrie *Capitolul I*. Mi-aduc aminte de femeile cărora li s-a spus că este „indecent & vulgar” să scrie *Capitolul I*. Mi-aduc aminte de actul politic de a scrie Lamentație.

Durere durere durere.

Mi-aduc aminte de femeile cărora li s-a spus că „nu trebuie să se lase pradă lamentației.”

Mi-aduc aminte de actul politic de a scrie Lamentație.

Maturizată înainte de vreme,
Maturizată înainte de vreme.

Mi-aduc aminte de Tărîmul Domestic al Celor-care-nu-Există.

Mi-aduc aminte descrierea ABISULUI. Mi-aduc aminte descrierea Infernului & Paradisului. Mi-aduc aminte „necesitatea morții femeii” din romanele „universale.”

Mi-aduc aminte de stilul convențional pe care un roman trebuie să îl aibă.

Mi-aduc aminte de femeile care au fost închise pentru că au fost pe marginea ABISULUI. Mi-aduc aminte de femeile care au fost închise pentru că au scris Lamentație.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte de femeile care au fost ucise pentru că au scris Lamentație. Mi-aduc aminte de femeile care au fost torturate pentru că au scris despre ABIS.

Mi-aduc aminte de Tărîmul Domestic al Celor-care-nu-Există.

Mi-aduc aminte că în istorie sînt Mărul Discordiei. Lamentația văzută ca „Vaietul stupid al unei ființe stupide” care nu a cucerit teritorii, nu a iscat războaie. Mi-aduc aminte că sînt „Femeile nu au făcut nimic în istorie.”

Mi-aduc aminte că Elena este folosită ca pretext pentru război. Mi-aduc aminte că boala trebuie ascunsă. Mi-aduc aminte că războiul este mîndria romanului „universal.”

Mi-aduc aminte că pentru romanul „universal” războiul este eveniment, celebrare. Mi-aduc aminte trăitul pe furiș, mi-aduc aminte viața ferecată & îngrădită.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că moartea nu trebuie ascunsă atîta timp cît este a unui așa-zis erou, rege, voievod, colonizator. Mi-aduc aminte diferența dintre *lamentație* și *oratorie*.

Mi-aduc aminte că moartea unei femei, a unui animal nu trebuie plînsă.

5. George Bacovia, *Serenada muncitorului*

Mi-aduc aminte că durerea este mereu asociată cu războiul. Mi-aduc aminte că moartea unei femei, a unui animal trebuie ascunsă.

Mi-aduc aminte de diferența dintre *lamentatie* și *oratorie*. Mi-aduc aminte diferența dintre ratare și victorie. Mi-aduc aminte că durerea este mereu asociată cu războiul.

Mi-aduc aminte curajul pe care trebuia, trebuia să îl am în copilărie. Mi-aduc aminte de ABISUL COPILĂRIEI. Mi-aduc aminte de ȚIPETELE DIN ABIS. Mi-aduc aminte de SUBSOLUL ABISULUI. Mi-aduc aminte rugină & gheață, rugină & gheață.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte Pitulușul. Mi-aduc aminte trăitul pe furiș. Mi-aduc aminte FUGA DIN ABIS. Mi-aduc aminte grija de a nu destrăma abisul. Mi-aduc aminte rugină & gheață, rugină & gheață.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că toată viața a trebuit să iau lumea în piept, să fac față. Mi-aduc aminte că peticele trebuie ascunse, că toată viața a trebuit să iau viața în piept, să fac față. Mi-aduc aminte că lacrimile sînt asociate cu femeia, iar curajul cu războiul.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte de Tărîmul Domestic al Celor-care-nu-Există.

Mi-aduc aminte că sărăcia înseamnă rușine. Mi-aduc aminte că sărăcia trebuie ascunsă. Mi-aduc aminte că ceea ce îndur se numește Tărîmul Domestic al Celor-care-nu-Există.

Mi-aduc aminte de scriitorii care nu cunosc numele scriitoarelor. Mi-aduc aminte de James Baldwin⁶. Mi-aduc aminte discreția & absența care li se cere femeilor. Mi-aduc aminte de „estomparea vocilor” care ni se cere nouă, femeilor.

[Murmur]

CALCUL DE SUPRAVIEȚUIRE

Mi-aduc aminte de ABISUL CÎRPELOR & IGRASIEI. Mi-aduc aminte gheață & sînge, gheață & sînge.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte de scriitoarea care a spus că femeile scriu „exhibiționist” după secole de exhibiționism și moarte adusă de bărbați.

După secole de exhibiționism și rasism, după secole de exhibiționism & misoginie, după secole în care „c-o moarte toți bărbații sînt datori.”

„C-o moarte toți bărbații sînt datori.”

Mi-aduc aminte că se va spune că este o „pură generalizare.” Mi-aduc aminte că scriu această carte cu costul existenței mele. Mi-aduc aminte că se vor pronunța cuvinte precum;

6. Nobody Knows my Name

patetic, vulgar, lamentație, feminin, traumă, nesemnificativ, exhibiționism. Mi-aduc aminte că scriu pe scurt și pe fugă. Mi-aduc aminte că scriu pe scurt și pe fugă, cu costul existenței mele.

Mi-aduc aminte că sînt „exhibiționistă” scriind pe scurt și pe fugă. Mi-aduc aminte că sînt „exhibiționistă” scriind cu costul existenței mele.

Mi-aduc aminte că am scris pe scurt și pe fugă ESEU PRIVIND „PROBLEMA” PĂRULUI FEMEILOR. Mi-aduc aminte de femeile ucise pentru o șuviță adiind în vînt.

Mi-aduc aminte de implicațiile politice, istorice, suprematiste ale „problemei” părului femeilor. Je me souviens. Je me souviens.

Mi-aduc aminte că „vulgar și indecent” înseamnă pierderea vieții femeilor.

Mi-aduc aminte că „trebuie să fiu” personajul minor, moameala, corpul cu care se distrează poezia. Mi-aduc aminte cu vîntul Muză.

Mi-aduc aminte că nu trebuie să am un nume. Mi-aduc aminte la mistificarea. Mi-aduc aminte că trebuie să rămîn personajul generic, „vaietul stupid al unei ființe stupide” din istorie.

Mi-aduc aminte că numele meu este rolul. Cuvinte precum: sacrificiu, dăruire, grijă și discreție. Mi-aduc aminte că părul meu nu este perceput ca părul meu. Mi-aduc aminte că ochii mei nu sînt percepuți ca fiind ochii mei. Mi-aduc aminte că asupra vieții mele romanul „universal” are „drept de viață și de moarte.”

Mi-aduc aminte că trebuie să fiu Inexistența.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că femeia este crescută pentru eșec și nenorocire. Pentru sărăcie & dezastru. Mi-aduc aminte că femeia este crescută să fie ofranda.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că femeia este numită Provizorat și Ultimul Resort. Mi-aduc aminte că am fost crescută pentru puținul cel mai puțin. Pentru puținul cel deloc.

Mi-aduc aminte că femeia este educată pentru plîns, iar bărbatul pentru succes. Mi-aduc aminte că femeia este educată pentru nenorocire, pentru a împiedeca ratarea bărbatului „de succes.”

Ratare & abis, ratare & abis.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că femeia este educată pentru nenorocire, iar bărbatul pentru putere & expansiune.

Mi-aduc aminte că femeia este Anonima. Mi-aduc aminte de James Baldwin. Mi-aduc aminte de Lorraine Hansberry. Mi-aduc aminte de Zora Neale Hurston. De Nella Larsen. Mi-aduc aminte de Audre Lorde. De bell hooks. *Nobody Knows my Name.*

Mi-aduc aminte că moartea femeii este rușinea familiei. Mi-aduc aminte că moartea femeii este dezideratul romanului „universal.” Mi-aduc aminte că lacrimile femeii sînt

„rușinea” femeii. Mi-aduc aminte că lacrimile și poezia sînt „slăbiciunea” femeii.

Mi-aduc aminte că moartea bărbatului este numită *tragedie*, pe cînd a femeii, *picanterie*. Mi-aduc aminte că boala femeii este rușinea societății. Mi-aduc aminte cum numele unui bărbat șterge opera unei femei queer. Mi-aduc aminte cum suferința unei femei queer aduce aminte de suferința unui bărbat hetero.

Mi-aduc aminte că moartea bărbatului trebuie plînsă de femeie, pe cînd moartea femeii este o picanterie. Mi-aduc aminte cum suferința unei femei queer este patetism, pe cînd suferința unui bărbat hetero este creație.

Mi-aduc aminte că moartea bărbatului este numită *tragedie*, pe cînd a femeii, *picanterie*.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că ideea de legitimitate este legată de paternitate & respectabilitate.

Mi-aduc aminte că ideea de legitimitate este legată de îndreptățirea sau fuga bărbatului. Mi-aduc aminte că ideea de legitimitate este strîns legată de familie.

Mi-aduc aminte că ideea de ilegitimitate este strîns legată de munca productivă și reproductivă a femeii. Mi-aduc aminte că ideea de ilegitimitate este strîns legată de heteronormativitate. De clasă, rasă, dizabilitate. De legămînt și căsătorie.

Mi-aduc aminte că ideea de ilegitimitate este strîns legată de puritate, claritate, dominație, expansiune, colonizare.

Mi-aduc aminte că ideea de ilegitimitate este strâns legată de cea de virginitate, rușine, vină, păcat, anomalie.

Mi-aduc aminte că trebuie să fiu dăruire, dăruire, dăruire.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că autenticitatea pentru critici înseamnă „reprimare.” Mi-aduc aminte că femeia este descrisă ca sentimentală, inferioară. Mi-aduc aminte că sînt „eul invalid.”

Mi-aduc aminte zilele cînd femeile încălzeau laptele pentru copil la lumînare. Mi-aduc aminte că doar femeia plînge morții, în timp ce „c-o moarte toți bărbații sînt datori.”

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte de ideea conform căreia femeia nu poate fi poetă. Mi-aduc aminte ce scria Rousseau:

~~—„Women have, in general, no love of any art; they have no proper knowledge of any; and they have no genius.”~~

a spus
Rousseau.

Mi-aduc aminte că „nu trebuie să mă las pradă lamentației.” Mi-aduc aminte că toată lumea simte mireasma morții & a abandonului cînd ești orfană. Mi-aduc aminte că a fi orfană este o rușine în societate. Mi-aduc aminte că a fi orfană înseamnă

~~—„Tu ești de vină.”~~

Mi-aduc aminte că a fi orfană înseamnă „exhibiționism” pentru literatura respectabilă, discretă, plină de frumusețe & „normalitate.”

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că „orfană” este strîns legată de ideea de familie, de respectabilitate, de „stricată.” Mi-aduc aminte de manipularea persoanelor vulnerabile prin sărăcie & violență. Mi-aduc aminte că viața femeii este „doar o picanterie.” Mi-aduc aminte că scriu o nouă compoziție.

Mi-aduc aminte că am fost educată pentru sărăcie & ofrandă. Pentru neputință & înstrăinare. Pentru ofrandă & modestie. Pentru folosință & colivie. Pentru cele puține & rupte. Pentru cele găurite & cîrpite. Pentru opincuțele din oțel. Pentru cele cîteva clipe de viață.

Mi-aduc aminte de reprezentarea sufletului & corpului femeii. Mi-aduc aminte de lipsa reprezentării. Mi-aduc aminte de patologizare & demonizare. Mi-aduc aminte de Sor Juana Inés de la Cruz.

Mi-aduc aminte
1881, Chicago, The Ugly Law.
Erinna.

Fuiorul.
Ghergheful & fusul.

Charlotte Brontë l-a influențat pe Charles Dickens.

Myra Breckinridge.

Ann Petry.
Născută Anna Houston Lane.
Anna Louise James.

[Adagio Lamentoso]

Mi-aduc aminte că eram în mijlocul zilei de naștere pe care nimeni nu mi-o sărbătorea.

Mi-aduc aminte că mereu a trebuit să aleg între apus și răsărit.

Mi-aduc aminte răsăritul din august, ultimul răsărit. Ochii lui prinzînd ultimele fragmente de viață.

Viața.

Mi-aduc aminte că eram în mijlocul zilei de naștere pe care nimeni nu mi-o aniversa.

Mi-aduc aminte că îmi plac frunzele. Îmi place iarba. Îmi plac frunzele căzute printre firele de iarbă. În fața mea vi-ța-de-vie.

Tufănele, petale,
Petale de gherghine.

Mi-aduc aminte ochii lui prinzînd ultimele fragmente de viață.

Viața.

Cînd eram mică am cunoscut multe operații medicale.

Nu am fost niciodată într-o excursie împreună cu părinții mei.

Nu îmi amintesc să fi fost vreodată într-o grădină cu flori împreună cu părinții mei.

Nu am fost niciodată într-o excursie împreună cu părinții mei.

Nu îmi amintesc să fi fost vreodată la cinema împreună cu părinții mei.

Nu îmi amintesc să fi avut părinți.

Mi-aduc aminte că eram în mijlocul zilei de naștere pe care nimeni nu mi-o aniversa.

Îmi place nuvela *Păsările* de Daphne du Maurier.

Îmi place să mă uit la ilustrații cu munți.

Îmi plac ilustrațiile cu marea.

Îmi plac furtunile.

Îmi plac grădinile cu flori sub ploaie.

Convulsiile au început prin Iulie. Ochii lui prinzând ultimele fragmente de viață.

Viața.

Mi-aduc aminte

Azodyl. Azomed.

Tolura 40 mg.

Furosemid.

Milgamma N.

Potasiu.

Bicarbonat de sodiu.

Cerenia.

Cerenia.

Cerenia.

Și așa mai
Departa.

S-a agățat de mine. Am vrut să plecăm imediat de acolo. Străzile pe care nu am voie să exprim nicio emoție. Florile de tei deasupra mea tot drumul. Florile de tei deasupra lui tot drumul.

Mi-aduc aminte ochii lui prinzînd ultimele fragmente de viață.
Viața.

Fără viață.

Cînd eram mică educatoarea mi-a prins mîna în ușa și a spus că este vina mea.

Cînd eram mică nu am avut voie să fiu copil.

Nu pot să știu ce ar însemna ca ochii mei să vadă.

Nu am văzut niciodată orașul împreună cu părinții mei.
Nu am văzut cîmpiile sau pădurile împreună cu părinții mei.

Nu am fost niciodată într-o pădure împreună cu părinții mei.

Nu am văzut niciodată lacurile sau marea împreună cu părinții mei. Tot ce îmi amintesc este vederea unui munte în depărtare.

Tot ce îmi amintesc este muntele.

Nu sînt aceeași persoană cu cea care a scris cîndva.

„În viață” înseamnă atâtea lucruri diferite pentru oameni,
plante,
animale,
roci,
rîuri.

Mi-aduc aminte că James Baldwin avea 63 de ani cînd a murit. Mi-aduc aminte că Mahsa Amini avea 22 de ani cînd a fost ucisă de Poliția Moralității. Mi-aduc aminte că Malala avea 15 ani cînd a fost împușcată în cap. Mi-aduc aminte că Malcolm X avea 40 de ani cînd a fost ucis.

Mi-aduc aminte că nu trebuie să am emoții & dorințe. Mi-aduc aminte de „forța emoțională” a bărbatului care-și reprimă emoțiile.

Mi-aduc aminte de Colette. De Vera Nabokov. De John le Carré. Mi-aduc aminte că Jane a fost „colaboratoarea lui secretă.” Mi-aduc aminte că expresia „colaboratoarea lui secretă” înseamnă *autoare*.

Mi-aduc aminte de o fotografie a unui laureat al premiului Nobel. Mi-aduc aminte imaginea camerei lui, curățenia făcută de soție, fotografia făcută, cu siguranță, de soție. Mi-aduc aminte confortul laureatului premiului Nobel, lipsa lui de grijă, viața lui a cărei grijă o cară soția.

Mi-aduc aminte că trebuie să duc grija, trebuie să duc grija, trebuie să limpezesc viața

Altora.

Mi-aduc aminte de Marie Curie. De *Hidden Figures*. De Cecilia Payne-Gaposchkin. Mi-aduc aminte de *Sweet Days of*

Discipline de Fleur Jaeggy. Mi-aduc aminte de *Dependency* de Tove Ditlevsen. Mi-aduc aminte de Tiya Miles.

Mi-aduc aminte că descrierea Protagonistei ocupă câte-va rînduri în romanele „universale.” Mi-aduc aminte scrisul pe furiș. Mi-aduc aminte scrisul ininteligibil de pe o copertă. Mi-aduc aminte fundalul încărcat peste care fusese suprapus scrisul. Mi-aduc aminte că lumea este construită pentru ochii celor puternici & violenți.

Mi-aduc aminte că scriu cartea asta cu costul vieții mele. Mi-aduc aminte că aspectele vieții mele sînt considerate mărunte, fleacuri, anomalie. Mi-aduc aminte că ochii mei sînt considerați anomalie. Mi-aduc aminte că ochii mei sînt considerați o rușine. Mi-aduc aminte că în romanele „universale” ochii mei reprezintă „caracterul meu josnic.” Mi-aduc aminte exotizarea. Mi-aduc aminte „picanteria.”

— „Știați că Rousseau era atras de ...”

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte cuvîntul „sașie.” Mi-aduc aminte abjectul, monstruosul. Mi-aduc aminte exterminarea. Mi-aduc aminte legile & experimentele medicale. Mi-aduc aminte privirea îndreptățită, „respectabilă.” Mi-aduc aminte plăcerea de a umili a privirii îndreptățite, „respectabile.” Mi-aduc aminte patolozizarea & caterinca. Mi-aduc aminte demonizarea & caterinca. Mi-aduc aminte exterminarea & experimentele medicale.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Repetiție interioară:

Pentru că nasul meu și buzele mele și ochii mei și creierul meu sînt problema legionarilor, antisemiților, neonaziștilor, bigoților.

Pentru că nasul meu și buzele mele și ochii mei și creierul meu sînt o problemă istorică.

Pentru că nasul și buzele mele și ochii mei și creierul meu sînt o problemă morală.

Pentru că studiul moralei este frenologia.

Pentru că studiul moralei sînt ochii mei.

Pentru că studiul moralității este devierea ochilor mei.

Pentru că studiul moralității este „handicapul.”

Pentru că studiul moralității este sinoptoforul.

Pentru că studiul moralității este sinoptoforul.

Pentru că studiul moralității este unghiul de fugă al ochilor mei.

Pentru că studiul moralității este micrometrul. Pentru că studiul moralității este castitatea ochilor mei. Pentru că studiul moralității este „valoarea tradițională” a ochilor mei. Pentru că studiul moralității este igiena rasială.

Pentru că ochii femeii sau ochii persoanei percepute sau identificate ca femeie sînt studiul Sfinților Părinți.

Pentru că ochii mei nu trebuie să perturbe legea divină, pentru că ochii mei sînt problema Bisericii,

Problema legionarilor și neo-naziștilor; pentru că ochii mei sînt experimentul eugeniștilor.

Pentru că Sfînta Medana, pentru că Sfînta Triduana,

Pentru că ochii femeii sînt ochii bărbatului, pentru că Sfînta Odilia, pentru că Margaret of Castello, pentru că Sfînta Adelaide, pentru că ochii femeii aparțin bărbatului. Pentru că ochii femeii trebuie să fie umili, luminoși și albaștri, pentru că bărbatul nu poate trăi fără ochii femeii, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că ochii femeii sînt lumina vieții lui, pentru că bărbatul nu poate trăi cu ochii femeii, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că ochii femeii trebuie scoși.

Pentru ca femeia să fie lăsată în pace, și-a scos ochii și i-a aruncat la picioarele pețitorului.

Pentru că femeia și-a scos ochii cu un ghimpe și i-a trimis pe o țepușă pețitorului.

Pentru că femeia trebuie să se mutileze pentru a fi lăsată în pace.

Pentru că femeii trebuie să i se amputeze părți ale corpului pentru a nu mai fi dezirabilă.

Pentru că femeii trebuie să i se amputeze părți ale corpului pentru a fi dezirabilă.

Pentru că femeii căreia i-a fost luată complet vederea este considerată indezirabilă.

Pentru că femeii căreia i-a fost luată parțial sau complet vederea este considerată imorală.

Pentru că ochii femeii trebuie să fie fideli bărbatului. Pentru că ochii femeii trebuie să fie obedienți. Pentru că ochii femeii nu trebuie să vadă ceea ce ochii bărbatului văd. Pentru că ochii femeii nu trebuie să cunoască.

Pentru că ochii sînt oglinda sufletului, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că femeia nu are suflet, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că ochii femeii nu trebuie să privească către lume, ochii femeii trebuie să privească în mormînt.

Pentru că ochii femeii sînt rădăcina răului, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că *the female gaze* este un concept, pe cînd *the male gaze* este divinitate.

Pentru că *the female gaze* este infatuare, pe cînd *the male gaze* este creație.

Pentru că femeia a creat, ochii femeii trebuie scoși. Pentru că Sfînta Lucia, pentru că Sfînta Medana, pentru că Sfînta Tri-duana, pentru că Sfînta Adelaide,

Pentru că ochii sînt oglinda sufletului, ochii femeii trebuie scoși.

Pentru că femeia nu are suflet, ochii femeii trebuie scoși.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

PREȚUL „NATURAL” AL VIEȚII. SUPRAMUNCA EMOȚIONALĂ

Mi-aduc aminte că în romanele „universale” Protagonista este descrisă ca fiind „instabilă emoțional.” Mi-aduc aminte că mi se spune că nu trebuie să mă iau în serios.

Mi-aduc aminte că emoțiile, dorințele & opiniile Protagonistei nu sînt tolerate în romanul „universal.” Mi-aduc aminte diferențierea care se face între „autor” și „scriitor.” Mi-aduc aminte că vocea Protagonistei îl irită pe Stăpîn. Mi-aduc aminte că vocea Scriitoarei îl irită pe Stăpîn. Mi-aduc aminte că Stăpînul decide cînd, cum, unde începe sau se sfîrșește povestea.

Mi-aduc aminte că Stăpînul este indignat că Protagonista vrea să trăiască. Protagonista vrea să trăiască. Protagonista gîndește. Protagonista are o viață. Mi-aduc aminte că Stăpînul este oripilat că Protagonista gîndește, că are o viață. Mi-aduc aminte că Stăpînul este răvășit de furie cînd află că Protagonista scrie un roman.

Mi-aduc aminte că Stăpînul va scrie „Romanul Literaturii Universale” cu costul vieților femeilor. Mi-aduc aminte de „lecția marilor clasici.”

Mi-aduc aminte că Scriitoarea nu trebuie să scrie despre scris. Mi-aduc aminte că în „Romanul Literaturii Universale” Protagonista lipsește de la începutul romanului.

Mi-aduc aminte că Protagonista lipsește la începutul „Romanului Literaturii Universale” fiind nevoită să pregătească masa & să hrănească copiii. Să îngrijească de „Creatorul Literaturii Universale.”

Mi-aduc aminte că Începutul „Romanului Literaturii Universale” o surprinde pe fată spălînd podelele.

Mi-aduc aminte că orice spune ea este ACOPERIT DE NEVOILE BĂRBATULUI. Mi-aduc aminte că ce spune ea este considerat neimportant în romanul scris de bărbat pentru NEVOILE BĂRBATULUI.

Mi-aduc aminte că PRIMA PROPOZIȚIE A ROMANULUI EI ESTE FURATĂ DE BĂRBAT. Mi-aduc aminte că „lecția marilor clasici” este să se autodefinească drept clasici.

Mi-aduc aminte că „lecția marilor clasici” este să elimine femeia. Mi-aduc aminte că „lecția marilor clasici” este să caracterizeze Protagonista drept „absența mintală.” Mi-aduc aminte că „lecția marilor clasici” este să definească Protagonista ca „eul invalid.”

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că „lecția marilor clasici” este să strivească diferența. Mi-aduc aminte că „lecția marilor clasici” este să considere existența femeii drept „viciu.”

Mi-aduc aminte că „lecția marilor clasici” este să considere existența Protagonistei drept ilegală. Mi-aduc aminte că scriu această carte cu costul vieții mele.

Mi-aduc aminte că „lecția marilor clasici” este să considere existența Protagonistei drept „impertinență, Ispită.” Mi-aduc aminte că „lecția marilor clasici” este să considere opera unei scriitoare queer drept anomalie.

Mi-aduc aminte că „lecția marilor clasici” este să considere existența Protagonistei queer drept patologie. Mi-aduc aminte că „lecția marilor clasici” este să considere existența Autoarei queer drept ilegală.

Mi-aduc aminte că se va spune că ceea ce scriu este ilegal.

Mi-aduc aminte necrologul litografei Frances Flora Palmer, artista care l-a întreținut pe soțul său alcoolic:

„a relict of Edmund S. Palmer of Leicester, England.”⁷

Mi-aduc aminte că nu se amintește nimic despre viața și profesia ei. Mi-aduc aminte că nu se precizează nimic despre arta ei. Mi-aduc aminte că nu se precizează nimic despre costul existenței ei. Despre faptul că și-a ținut soțul în viață prin munca ei. Mi-aduc aminte fraza pe care am citit-o pe Wikipedia: „doliul după soțul său a făcut-o să nu-și mai semneze lucrările.”

Mă întreb dacă „doliul după soția sa” l-ar fi făcut pe bărbat să nu-și mai semneze lucrările.

Mă întreb care este legătura dintre doliu și refuzul de a-ți semna numele, dar a continua să crezi.

Mă întreb dacă existența doliului te face să-ți dorești să fii Anonimă. Mi-aduc aminte cum moartea bărbatului ia cu ea numele tău.

Mi-aduc aminte că femeia este educată pentru plîns, iar bărbatul pentru succes. Mi-aduc aminte că femeia este educată pentru nenorocire, pentru a împiedeca ratarea bărbatului „de succes.”

Ratare & hău, ratare & hău.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

7. Ellen Mazur Thomson, *Alms for Oblivion: The History of Women in Early American Graphic Design*, p. 66, în *Design History: An Anthology*, edited by Dennis P. Doordan, The MIT Press, 1996.

Mi-aduc aminte că femeia este educată pentru nenorocire, iar bărbatul pentru putere & expansiune.

Mi-aduc aminte că femeile trebuie să jelească morții, pe când „c-o moarte toți bărbații sînt datori.”

Mi-aduc aminte că femeile trebuie să renunțe la tot, începînd cu numele. Mi-aduc aminte de scriitorii care nu cunosc numele scriitoarelor.

Mi-aduc aminte fragmente. Mi-aduc aminte că fragmentul se numește traumă.

Mi-aduc aminte că firimiturile se numesc traumă. Mi-aduc aminte că hipervigilența se numește traumă.

Mi-aduc aminte că imposibilitatea de a-mi aminti se numește traumă. Mi-aduc aminte că legătura ștearsă dintre mine și celelalte Anonime se numește traumă.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

CAPITOLUL 1, PENULTIMELE PAGINI

PREȚUL „NATURAL” AL VIETII.
SUPRAMUNCA INVIZIBILĂ

ÎN ACEST ROMAN VOI CHEMA TOATE PERSONAJELE:

[Accelerando]

Numind pe cele pe care nimeni nu le știe.

Zeița,

Prezicătoarele,

Profetele,

Ursitoarele & Oracolele,

Femeia de la Mansardă. Fetița aprinzând Focul. Căței și pisicii zgribuliți în iarnă,

Acoperișurile de zinc ale Parisului,

Cămăruțele de slujitoare,

Șorțurile boțite și mâinile deformate de muncă,

Slujitoarele mii, slujitoarele mii.

Uniformele roz & albastre,

Uniformele cenușii & pământii,

Culoarea pierderii & a excluziunii.

Culoarea socială a eșecului. Culoarea socială a lipsei demnității sociale.

Culoarea purtată pînă la uzură. Culoarea lipsei.
Culoarea originii sociale.

Culoarea abandonului. Culoarea „excesului sentimentalist.” Culoarea cortegiului. Culoarea prescrisă nenorocirii & hăului.

Culoarea cortegiului, culoarea nenorocirii.
Culoarea lamentației.

Tapetul galben și tapetul verde. Pereții de humă & scîndurile roase. Foarfeca care va tăia părul care va fi apoi vîndut.

Fata care apare la sfîrșitul romanului.

Fetele și femeile „de rînd.” Fetele din fabricile de chibrituri & textile.

Coșciugul fetei & corpul femeii împins la margine.
Marginea drumului pe care corpul femeii zace.

Toată viața am fost pe muchia vieții.

Toată viața am fost pe buza prăpastiei. Toată viața am fost floarea-de-colt îmbrățișată de primejdie & frumusețe toxică.

Toată viața am fost la limita vieții. Toată viața am fost floarea-de-colt expusă experimentului & disecției.

Toată viața am fost la limita puterilor. Toată viața am fost la limita puterilor & existenței.

Toată viața am fost potrivnică. Rătăcitoarea. „Crucea.”
Vîntul potrivnic care spulberă tot ce-a fost semănat cu ură.
Toată viața a fost o furtună emotivă, o furtună emotivă.

Stropită am fost mereu de suferință.
Stropită am fost mereu de suferință.

Toată viața am fost buruiana care trebuia plivită și floarea
excepțională care trebuia strivită între cărțile altora.

Stropită am fost mereu de suferință.
Stropită am fost mereu de suferință.

Fînul de pe stradă este în roman.

Fumul bordeiului este în roman. Pereții umezi și mucega-
iul sînt în roman. Singurul scaun din cameră este în roman.
Casele fără scaune sînt în roman. Paturile din paie sînt în ro-
man.

În acest roman femeia este în roman.

„Indezirabilele” sînt în roman. Cîntecul de dor și speranța
sînt în roman.

Fata cu opincuțe de oțel.
Fata care amestecă rîndurile romanului.

Femeia părăsită și aerul molatic al lunii. Pisica sălbatică și
pădurile încă nedefrișate. Femeile și fetițele muncitoare din
fabricile sordide. Colțul de pîine care nu ajunge și foamea ne-
sfîrșită.

Fuiorul & ceanul. Blidul gol & frunzele de măcriș. Loboda
& urzica. Pălămida & bulbii de rouă.

Toată viața am fost pe muchia vieții.

Toată viața am fost pe buza prăpastiei. Toată viața am fost floarea-de-coliț îmbrățișată de primejdie & frumusețe toxică.

Toată viața am fost la limita vieții. Toată viața am fost floarea-de-coliț expusă experimentului & disecției.

Toată viața am fost la limita puterilor. Toată viața am fost la limita puterilor & existenței.

[Subito]

CALCUL DE VIAȚĂ

Mi-aduc aminte că unei poete trebuie să i se găsească mereu un tată. Mi-aduc aminte că în filme femeia trebuie să spună mereu

— „Mi-e bine, tată.”

Mi-aduc aminte că numele tatălui contează. Mi-aduc aminte că „fata trebuie să vorbească mereu despre tatăl ei cu admirație.” Mi-aduc aminte că tatăl trebuie să fie centrul vieții unei femei.

Mi-aduc aminte cum este reprezentată Marilyn Monroe în filmul *Blonde*. Mi-aduc aminte că femeia e mereu reprezentată tânjind după patriarh. Mi-aduc aminte că rememorarea vieții unei femei trebuie să fie portretul tatălui.

Mi-aduc aminte că divorțul e mereu pus în seama femeii. Mi-aduc aminte că „lecția marilor clasici” înseamnă că poeta nu există fără tată. Mi-aduc aminte că în ochii lor sînt Muza. Mi-aduc aminte de Zeul Distrugerii.

Mi-aduc aminte de Nox. Mi-aduc aminte de Styx. Mi-aduc aminte că femeia trebuie să fie mereu bine. Mi-aduc aminte că în mîinile lor sînt Folosința. Mi-aduc aminte aspectele „mărunte” ale unei vieți de femeie:

— Mama fugea cu mine în brațe, fugea departe, departe, departe. Eu mi-am pierdut fularul cel roșu și mama fugea cu mine ca să ne salveze viața. Mama fugea cu mine departe, departe, departe ca să ne salveze viața. Mama fugea cu mine, iar eu eram un săculeț plin cu diamante.

Mi-aduc aminte că scopul comparației este denigrarea: respectabilitatea; ierarhia; anihilarea. Mi-aduc aminte că „lecția marilor clasici” înseamnă că este „indecent & vulgar” ca femeia să fie în viață.

Mi-aduc aminte că părul este „podoaba femeii.” Mi-aduc aminte de Angela Davis. Mi-aduc aminte de legătura dintre păr și supraviețuire. Dintre păr și supremație. Mi-aduc aminte de boabele de orez prinse în împletitura părului. Mi-aduc aminte de părul lucrătoarelor sexuale. Mi-aduc aminte de părul vîndut pentru supraviețuire. Mi-aduc aminte de semințele ascunse în împletitura părului. Mi-aduc aminte de ierarhizarea părului.

Mi-aduc aminte că părul fetelor și femeilor este o „problemă.” Mi-aduc aminte că femeia trebuie „disciplinată.” Mi-aduc aminte că părul fetelor și femeilor fiind o „problemă” trebuie ascuns. Mi-aduc aminte că părul fetelor și femeilor trebuie „disciplinat.” Mi-aduc aminte că viața femeii trebuie

„disciplinată.” Mi-aduc aminte că viața femeii trebuie redusă, îndreptată, scurtată.

Mi-aduc aminte de drumul „cel drept” al romanului „universal.” Mi-aduc aminte de drumul „cel drept” pe care trebuie să meargă femeia. Mi-aduc aminte că femeile trebuie să stea cu capul acoperit.

Mi-aduc aminte că „femeia trebuie să aibă pe cap un semn al stăpînirii ei.” Mi-aduc aminte că „bărbatul nu este dator să-și acopere capul, pentru că el este chipul și slava lui Dumnezeu, pe cînd femeia este slava bărbatului.”

Mi-aduc aminte de fetele și femeile dispărute fără urmă. Mi-aduc aminte de nostalgia patriarhală și suprematistă a „vremurilor de altădată.” Mi-aduc aminte că trebuie să fie gingașă & delicată, „absentă de parc-aș fi moartă.”

Mi-aduc aminte de femeile pe care le vedeam bătute în copilărie. Mi-aduc aminte de copilăria petrecută între fugă și refugiu, între teroare și fugă. Mi-aduc aminte de romantizarea familiei. Mi-aduc aminte de „drumul cel drept” plin de bărbați care vor o bucățică din tine. Mi-aduc aminte de copilăria mitizată de scriitori.

Mi-aduc aminte de „copilăria bărbatului e același lucru cu cea a femeilor.” Mi-aduc aminte de „copilăria bărbatului reprezintă Universalitatea.”

Mi-aduc aminte de „copilăria femeilor nu interesează pe nimeni.” Mi-aduc aminte de „copilăria bărbatului reprezintă Universalitatea.”

Mi-aduc aminte despre heteronormativitatea din poeziile „de dragoste” și „pentru pace.” Mi-aduc aminte de scriitorii care spuneau că se retrag să scrie în casa din pădure.

Mi-aduc aminte de femeile care sînt trimise la „muncile femeiești” considerate pasiune. Mi-aduc aminte că nicio femeie nu a visat să se retragă în casa din pădure ca Thoreau, să scrie. Mi-aduc aminte că femeile în general nu au unde locui. Mi-aduc aminte că adăposturile pentru femei devin temporar casă.

Mi-aduc aminte de cuvîntul tutelă. Mi-aduc aminte de cuvîntul Asistență socială. Mi-aduc aminte de copilăria fetelor numită „retard, handicap.” Mi-aduc aminte de copilăria fetelor numită „absența mintală.”

Mi-aduc aminte că „fetele trebuie să stea pe lîngă casă.” Mi-aduc aminte de lipsa casei. Mi-aduc aminte că „trebuie să fii fată de casă.” Mi-aduc aminte că femeia este ultima care mănîncă la masă.

Mi-aduc aminte că femeia mănîncă mereu stînd în picioare. Mi-aduc aminte că femeia mănîncă mereu din mers, strîngînd și limpezind. Mi-aduc aminte că bărbatul trebuie să primească mereu bucata cea mai bună la masă.

Mi-aduc aminte că „fetele nu trebuie să aibă o educație.” Mi-aduc aminte că educația fetelor este gestionarea muncilor casei. Mi-aduc aminte că educația fetelor este cum să faci să rămînă în viață. Mi-aduc aminte că fetele nu aveau voie să meargă pe bicicletă. Mi-aduc aminte discriminarea orfanilor. Mi-aduc aminte de „cititul strică mintea fetelor.” Mi-aduc aminte de

~~—„Tu nu trebuie să gîndești, ești fată!”~~

Mi-aduc aminte că fetele trebuie să scrie o poezie inofensivă despre „joc și joacă, feminitate și căsătorie.” Mi-aduc aminte că viziunea bărbatului despre poezie este o femeie

tînă ră moartă. Mi-aduc aminte că poezia este numită deseori Cenușăreasă.

Mi-aduc aminte că femeia este cea care strînge mereu după bărbat. Mi-aduc aminte că femeia este ultima care mănîncă la masă. Mi-aduc aminte că femeia mănîncă ce-a mai rămas, dacă a mai rămas. Mi-aduc aminte că prioritatea femeii trebuie să fie foamea & viața bărbatului. Mi-aduc aminte de foametea numită

Copilărie. Mi-aduc aminte de munca de îngrijire numită
Copilărie. Mi-aduc aminte de cimitirul numit

Copilărie. Mi-aduc aminte de cenușa numită
Copilărie. Mi-aduc aminte de violența numită

Copilărie. Mi-aduc aminte de discriminarea numită
Copilărie. Mi-aduc aminte de trauma numită

Copilărie.

Mi-aduc aminte că munca domestică este considerată pasiunea femeii. Mi-aduc aminte că cenușa și moartea sînt considerate pasiunea femeii. Mi-aduc aminte disprețul bărbaților pentru munca domestică.

Mi-aduc aminte că femeia „nu are noroc,” pe cînd bărbatul este sortit succesului. Mi-aduc aminte cuvîntul „oligofrenă.”

Mi-aduc aminte cum sărăcia este romantizată sau demonizată. Mi-aduc aminte cum Penelopa ar fi trebuit să aștepte.

Mi-aduc aminte că bărbatul ar lumina calea femeii. Mi-aduc aminte că bărbatul este cel care sapă gropile și pune lațurile în calea femeii.

Mi-aduc aminte că trebuie să scriu cu „pudoare,” dar nu cu „falsă pudoare.” Mi-aduc aminte că nu trebuie să scriu cu „excesivă atenție” și să mă iau în serios.

Mi-aduc aminte că munca femeii este considerată meritul bărbatului. Mi-aduc aminte că opera femeii este paternitatea scriitorului. Mi-aduc aminte că reușita autoarei e mereu folosită pentru grandoarea bărbatului.

Mi-aduc aminte de trăitul în șoaptă. Mi-aduc aminte de sticla cu apă caldă din viața femeilor. Mi-aduc aminte de sticla cu apă caldă la menstruație.

Mi-aduc aminte de stigma menstruației. Mi-aduc aminte de stigma libertății femeilor. Mi-aduc aminte de cîrpele și tamponurile de vată. Mi-aduc aminte de *Cuvinte care eliberează*. Mi-aduc aminte de menopauză și de lungimea fustei.

De mică a trebuit să îmi aduc aminte. De mică a trebuit să îmi aduc aminte mai întâi de alții și să uit de mine. De mică a trebuit să îmi aduc aminte că fetele au o viață scurtă.

Cîteva clipe de viață,
Cîteva clipe de

Viață,

Libelule, libelule.

De mică a trebuit să îmi aduc aminte drumul spre viață. Mi-aduc aminte că de mică a trebuit să găsesc singură drumul spre casă.

Trebuie să țin minte,
Trebuie să țin minte,
Trebuie să țin minte.

Mi-aduc aminte că de mică a trebuit să clădesc o casă din cenușă și tămâie. Din vreascuri și rouă. Din cenușă și tămâie. Din vreascuri și rouă.

Mi-aduc aminte că de mică a trebuit să duc grija casei. Prin ce voi reuși să rămân în viață? Mi-aduc aminte hălăduitul de una singură. Mi-aduc aminte casa din cenușă și tămâie. Din vreascuri și rouă, din ghimpi & cenușă.

Mi-aduc aminte de expresia „timpul pierdut.” „Timpul probabil.” Mi-aduc aminte de „trecerea timpului.” De „pierdere de timp.” Mi-aduc aminte că femeia este numită „pierdere de timp.” Mi-aduc aminte că viața femeii este numită „pierdere de vreme.”

Mi-aduc aminte că doar peste femeie „trec anii.” Mi-aduc aminte de frunzele aurii, smarald ale castanilor. Frunzele peste care „a trecut vremea.” Frunzele mâncate de vreme. Mi-aduc aminte că doar peste femeie „trec anii.” Mi-aduc aminte că femeia, asemenea frunzelor este „mâncată de vreme.”

Mi-aduc aminte că „nu am o viață” înseamnă că nu am bărbatul alături. Că nu m-am așezat la temelia casei patriarhale. Mi-aduc aminte că trebuie să fiu simbolul economiei, fata modestă care nu dorește nimic. Inexistența.

Mi-aduc aminte că doliul după un tată absent este important nu doliul după animale. Mi-aduc aminte că femeia ca să „se regăsească” trebuie să plece pe o insulă pustie. Mi-aduc

aminte că bărbatul ca să „se regăsească” trebuie să descopere și să cucerească insule, oceane, spațiul aerian.

Mi-aduc aminte de casele din „romanele universale.” Mi-aduc aminte că existența femeii este considerată „inopertună & trivială.” Mi-aduc aminte de ghimpi & cenușă.

Mi-aduc aminte de evacuări și barăci. Mi-aduc aminte de gentrificare. Mi-aduc aminte de expresia „cum îți așterni așa dormi.” Mi-aduc aminte că „Ce vrei să te faci când vei fi mare?” include doar meserii „respectabile.” Mi-aduc aminte că plapuma va fi lucrată pe gratis. Că masa va fi gătită gratis.

Și așa mai departe.

Și așa mai departe.

Mi-aduc aminte că lipsa locuinței este o rușine. Mi-aduc aminte că meseria X nu este respectabilă. Mi-aduc aminte că trebuie să muncești încă de pe băncile școlii. Mi-aduc aminte de „locuitul” pe stradă.

Mi-aduc aminte de munca emoțională și casnică făcută de fetițe. Mi-aduc aminte de infirmierele fetițe. Mi-aduc aminte de cortegiul copiilor. Mi-aduc aminte de groparele fetițe. Mi-aduc aminte de culegătoarele fetițe. Mi-aduc aminte că trebuie să muncești dinainte de a fi în băncile școlii.

Mi-aduc aminte că femeia trebuie să fie dată, să fie dislocată, să fie pierdută fără urmă. Mi-aduc aminte că trebuie să fiu „binele comun.”

Mi-aduc aminte de casa de paie, de bordeie. Mi-aduc aminte de puterea visului unui bărbat de a crea într-o casă retras în pădure. Mi-aduc aminte de grija zilei de mâine a femeii.

Mi-aduc aminte de „locuitul” pe trepte. Mi-aduc aminte de „locuitul” în beciuri. Mi-aduc aminte de „locuitul” pe scara blocului. Mi-aduc aminte de „locuitul” în abis. Mi-aduc aminte că a visa este un verb pe care femeile nu ajung să-l folosească.

Mi-aduc aminte că trebuie să produc.

[Tardando]

Mi-aduc aminte de casele începute după Revoluție și terminate niciodată. Mi-aduc aminte că dacă vei pași pe o gură de canalizare vei avea ghinion.

Mi-aduc aminte de primul televizor color. Mi-aduc aminte de cuvântul aprozar. Mi-aduc aminte de cuvântul consignație.

Mi-aduc aminte de rușinea de a locui într-o garsonieră. Mi-aduc aminte de magazinele *Romarta*. Mi-aduc aminte de atelierele auto. Mi-aduc aminte de magazinele cu mobilă din zona muncitorească.

Mi-aduc aminte de aleile pline de frunze peste care treceau fantomatic femeile abuzate emoțional. Mi-aduc aminte de palieretele fără bec ale blocurilor. Mi-aduc aminte de îndoctrinarea femeilor în heteronormativitate.

Mi-aduc aminte de miresele plânse și pentru totdeauna captive. Mi-aduc aminte de baticul pe care trebuia să îl poarte femeia măritată. Mi-aduc aminte că trebuie să te simți mereu vinovată. Mi-aduc aminte de prăjitura Semenice.

Mi-aduc aminte de sălciile din fața blocului. Mi-aduc aminte când ziua de 8 Martie era considerată „Ziua Mamei.”

Mi-aduc aminte confuzia. Mi-aduc aminte de felicitarea pe care trebuia să o fac de „Ziua Mamei.” Mi-aduc aminte de bu-cătăriile Nuremberg.

Mi-aduc aminte de Warsan Shire. Mi-aduc aminte de James Baldwin. De Alice Walker. De Gwendolyn Brooks. Mi-aduc aminte de poemul *Home*. Mi-aduc aminte de poemul *I, too*.

Mi-aduc aminte de Ntozake Shange. Mi-aduc aminte de Melvin Dixon. Mi-aduc aminte de poemul *Heartbeats*. Mi-aduc aminte de poemul *Still I rise*. Mi-aduc aminte de eseul *Stranger in the Village*.

Mi-aduc aminte de *I am the brother of XX*. Mi-aduc aminte de eseul *Many Thousands Gone. Many Thousands Gone*. Mi-aduc aminte de *Everybody's Protest Novel*. Mi-aduc aminte de *Ultimul Interviu*.

Mi-aduc aminte de Ingrid Jonker. Mi-aduc aminte de poemul *The child is not dead*. Mi-aduc aminte de volumul *The Evidence of Things Not Seen*. Mi-aduc aminte de întâlnirea lui James Baldwin cu Norman Mailer. Mi-aduc aminte descrierea pe care i-o face lui Malcolm X. Mi-aduc aminte de *O altă țară*.

Mi-aduc aminte că variola a fost folosită ca armă. Mi-aduc aminte de *Tinerete* de Tove Ditlevsen. Mi-aduc aminte de Carole Maso. Mi-aduc aminte de *The Ugly Laws*. Mi-aduc aminte de Geoff Dyer.

Mi-aduc aminte de Leonora Carrington. Mi-aduc aminte de Anna Kavan. Mi-aduc aminte de Séraphine Louis. Mi-aduc aminte de *The Undying*. Mi-aduc aminte de *The Cancer Journal*. Mi-aduc aminte că scriu această carte cu costul existenței mele.

Mi-aduc aminte de femeile care au spălat sîngele de pe tunicile soldaților morți. Mi-aduc aminte de femeile care au cusut tunicile soldaților. Mi-aduc aminte de „muncile femeiești” „numai bune” pentru a rezolva violențele mondiale create de bărbați. Mi-aduc aminte de soldatul care dă eșarfa femeii să fie mirosită de toți „camarazii.”

Mi-aduc aminte că sănătatea femeii este o „picanterie.” Mi-aduc aminte că boala femeii este o „picanterie.” Mi-aduc aminte că sîngele femeii creează dezgust, pe cînd sîngele bărbatului creează istoria.

Mi-aduc aminte de sticla cu apă caldă la menstruație. Mi-aduc aminte de contextul emoțional. Mi-aduc aminte de revistele „conduse” de bărbați. Mi-aduc aminte de

- × prețul pîinii
- × mirosul săpunul de casă făcut de femei

Mi-aduc aminte că femeia trebuie

- × să știe să facă colivă
- × să coase, cîrpească, însăileze, albească

Și așa mai departe.

Și așa mai

Departe.

Mi-aduc aminte de cumpăratul pe caiet. Mi-aduc aminte „dealul” pe care mergeam la cules de măceșe sau mure, calea ferată ieșită din funcțiune și blocurile de nefamiliști, scorjite, înnegrite de explozii ale buteliilor, camere minuscule în care familii întregi încercau să trăiască. Mi-aduc aminte de

ghioceii, tămîioarele, ciuboțica-cucului, de zambilele răsărite în grădina din fața blocului.

Mi-aduc aminte de blocurile pline de urme nisipii, șerpui-toare lăsate de apa scursă de la rufe și covoare. Mi-aduc amine de dunele de nămol. De gardurile înghițite de pământ. De roabele abandonate în curte. De casele niciodată terminate. De acoperișurile sparte.

Mi-aduc aminte mirosul corcodoșelor căzute prin iarbă. Mi-aduc aminte de poeziile care trebuiau învățate pe de rost. Mi-aduc aminte de orele de caligrafie.

Repetiție interioară:

Mi-aduc aminte discriminarea din școală.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că nu trebuie să-i deranjez pe copii de la joacă. Mi-aduc aminte că nu trebuie să fac clasa și cancelaria să se simtă inconfortabil. Mi-aduc aminte că trebuie „să fac bine și să văd mai bine.”

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că nu trebuie să stau în calea mingii și a jocului, în calea învățaturii și a educației; în calea literelor și a dicției.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

În calea recitării și a mecanicii poetice, în calea memorării și a coordonării mișcării. În calea orientării în spațiu, în

calea luminii soarelui sau în calea luminii artificiale. În calea distanței dintre bancă și tablă, dintre picior și treapta scării, dintre penița stiloului și rîndul caietului de caligrafie.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că nu trebuie să stau în calea normalității, în calea perfecțiunii și a performanței, în calea productivității clasei, în calea părinților importanți de care școala și clasa au nevoie.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că nu trebuie să stau în calea sticlutei cu cerneală, în calea asfaltului spart din curtea școlii, în calea bulgărilor de zăpadă; în calea băieților; în calea apusului de soare;

în calea cerului înstelat; în calea sănătății mintale a clasei; în calea dinamicii de grup a clasei; în calea regulilor și ordinelor; în calea legii educației naționale.

În calea progresului celorlalți copii; în calea autorilor de manuale; în calea condițiilor de învățare; în calea ilustrațiilor din manuale; în calea mărimii fontului din manual sau carte;

în calea ultraconservatorilor și a preoților; în calea obedienței; în calea docilității și a loialității; în calea sacrificiului celorlalți părinți; în calea talentului profesorilor; în calea devotamentului directorului;

în calea performanței sportive a celorlalți copii; în calea spontaneității și inteligenței celorlalți copii; în calea bucuriei și energiei celorlalți copii.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că nu trebuie să stau în calea vederii celorlalți copii; în calea vederii profesorilor; în calea câmpului vizual; în calea câmpului didactic; în calea câmpului literar;

în calea alfabetizării; în calea pronosticului vizual; în calea barei cu prismă; în calea unghiului, triunghiului, dreptunghiului, în calea fizicii și a medicinei, în calea geografiei școlii și a cartierului, în calea geografiei naționale, în calea copilăriei celorlalți copii; în calea fericirii celorlalți copii, profesori și părinți.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că nu trebuie să stau în calea performanței politicii românești; nu trebuie să stau în calea performanței școlare, în calea politicii românești. În calea baremelor, a Asistenței sociale, în calea performanței în arest.

În calea **REGULAMENTULUI DE ORDINE ȘI DISCIPLINĂ PENTRU LICEE ȘI GIMNAZII**, în calea recitării în arest, în calea buneii purtări în arest. În calea guvernului și a grijii pseudo-egale; în calea „șanselor egale”; în calea accesului; în calea accesului la învățătură; în calea ușii; în calea admiterii; în calea persoanelor apte.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că nu trebuie să stau în calea abilității celorlalte persoane; în calea prestigiului școlii și națiunii; în calea diplomei și a calității educației; în calea accesului la sănătate; în calea străzilor orașului și în calea parcurilor; în calea ecleraajului stradal; în calea ecleraajului stradal nocturn; în calea tradiției educației și a discriminării; în calea ignoranței și a indiferenței; în calea segregării și a învățămîntului național; în calea inocenței școlii.

În calea purității și perfecțiunii școlii naționale; în calea confortului național; în calea bugetului național; în calea dotării spitalelor cu aparatură de specialitate; în calea LIMBII ROMÎNE; în calea normelor de CIRCULAȚIE RUTIERĂ; în calea POLIȚIEI; în calea mîndriei naționale; în calea memoriei; în calea îndreptării naționale; în calea poeziei; în calea ființelor umane.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că nu trebuie să stau în calea vieții; nu trebuie să stau în calea istoriei:

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte că m-am născut pentru puținul cel deloc. Mi-aduc aminte că m-am născut într-o cameră rece. Mi-aduc aminte zilele cînd femeile încălzeau laptele pentru copil la lumînare. Mi-aduc aminte costul existenței mele.

Mi-aduc aminte că Martin și Coretta King au plătit spitalizarea mamei Juliei Roberts. Mi-aduc aminte de contextul social, politic, emoțional & economic, de contextul psihic al nașterii mele.

Mi-aduc aminte că utilitatea mea este

- × să curăț răni
- × să bandajez răni
- × să vindec răni
- × să spăl sîngele soldaților
- × să absorb oroarea
- × să curăț după

Oroare.

Mi-aduc aminte că sînt muza sfertului de persoană,

Doliul și cenușa,

Turbarea & „flagelul,”

Muza închisă în sanatoriile liceelor și leagănele

Statului.

Lucrătoarea eficientă incapabilă să înțeleagă abstracția,

Muza aberantă, dar

Bănoasă,

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte de imaginea maternității. Mi-aduc aminte de hîrtia creponată de la nunți. Mi-aduc aminte de Sherley Temple. Mi-aduc aminte de *The Bluest Eye*. Mi-aduc aminte de mărgelele cusute pe flanelele din mohair.

Mi-aduc aminte de flanelele scurte la mîneci. Mi-aduc aminte mirosul igrasiei. Mi-aduc aminte de amenințările directorului că vom rămîne repetenți și repetente în clasa I. Mi-aduc aminte de frigul din școală și de lipsa toaletei. Mi-aduc aminte de expresia „o gură de hrănit.”

Mi-aduc aminte scaunele rupte din autobuze. Mi-aduc aminte de penele de curent. Mi-aduc aminte de mașinile împotmolite în zăpadă.

Mi-aduc aminte de lustrele din cofetării. Mi-aduc aminte de laboratoarele de fizică & chimie. Mi-aduc aminte de grațiile de la geamurile școlilor. Mi-aduc aminte de săniile din lemn.

Mi-aduc aminte de balcoanele căzute ale apartamentelor. Mi-aduc aminte de perdelele de la geamul balcoanelor. Mi-aduc aminte de cimbrul pus la uscat.

Mi-aduc aminte de molizii împodobiiți de Crăciun. Mi-aduc aminte de podurile prăbușite. Mi-aduc aminte de lipsa locurilor de joacă.

Mi-aduc aminte de mușamale. Mi-aduc aminte de florile de tei și sunătoare puse la uscat.

Mi-aduc aminte de hainele uscate în bucătărie. Mi-aduc aminte de cartoanele puse la fereastră. Mi-aduc aminte de viscole & zambile.

Mi-aduc aminte de magazinele din PVC. Mi-aduc aminte de gratiile de la ferestrele magazinelor. Mi-aduc aminte de rugina ușilor și balcoanelor.

Mi-aduc aminte de vopseaua sărită a bufetelor din bucătărie. Mi-aduc aminte de cîinii „vagabonzi.” Mi-aduc aminte de leagănele rupte din fața blocului. Mi-aduc aminte de seringile care trebuiau sterilizate.

Mi-aduc aminte frica că voi uita poezia. Mi-aduc aminte frica de-a încurca versurile. Mi-aduc aminte tufănele, narcise, gura-leului,

Tîmîioare.

Mi-aduc aminte *Plumb* și *Lacustră*. Mi-aduc aminte

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte poeziile pentru și despre toamnă. Mi-aduc aminte batistele „chinezești” pe care erau imprimare flori de

cireș. Mi-aduc aminte alunecarea palmelor pe bara de bățut covoare.

Mi-aduc aminte de pantofii uzi de ploaie. Mi-aduc aminte de picioarele înghețate în sandale. Mi-aduc aminte de „romanele minore” și de „romanele majore.”

Mi-aduc aminte că poezia este considerată „retard” pentru că sînt femeie. Mi-aduc aminte de marginea zimțată a fotografiilor alb-negru. Mi-aduc aminte de cămida pusă pe aragaz.

Mi-aduc aminte de compartimentele de tren neluminate. Mi-aduc aminte de sobele din teracotă.

Mi-aduc aminte de Viețile Sfinților & Patriarhilor. Mi-aduc aminte bărbații care au scris cărți despre „Viața Marilor Bărbați.”

Mi-aduc aminte de „romanele minore” și de „romanele majore.” Mi-aduc aminte că viața este considerată „retard” pentru că sînt femeie. Mi-aduc aminte că toată viața viața mi-a stat într-un capăt de ață.

„Eu sînt un monstru pentru voi,” hălăduind, hălăduind.

Mi-aduc aminte dorința de a trăi. Mi-aduc aminte că a mers înspre Nord și a mers înspre Est. A mers înspre Sud și a mers înspre Vest.

Mi-aduc aminte că în romanele „universale” și în viața fata nu trebuie să aibă educație. În romanele „universale” nu există niciun loc pentru fată în casă. În roman. În societate. În

Viață.

În romanele „universale” fata este abandonată de mamă.
În romanele „universale” tatăl este bărbatul respectabil fără
nicio legătură cu nașterea fetei. În romanele „universale” nu
se spune

— Fata a fost abandonată de tată.

Cînd se naște Francine, fiica „ilegitimă” a lui Descartes.

Cînd se naște Isabel, fiica „ilegitimă” a lui Cervantes.

Cînd se naște Elizabeth, fiica „ilegitimă” a lui Robert Burns.

Cînd se naște Caroline, fiica „ilegitimă” a lui Wordsworth.

Cînd se nasc scriitoarele „ilegitime.”

Cînd „ilegitim” este simbolul rușinii și vinii.

Cînd „ilegitim” înseamnă „o femeie lipsită de importanță.”

Cînd „ilegitim” înseamnă „eul invalid.”

Cînd „ilegitim” devine acțiune eugenică.

Cînd „ilegitim” devine exterminare.

Și așa mai departe.

Și așa mai departe.

În romanele „universale” fata este găsită de „un necunoscut
cumsecade.” În romanele „universale” „necunoscutul cumse-
cade” este bărbatul bogat care îi dă educație și un nume. În
romanele „universale” fata își „depășește condiția mizeră.” În
romanele „universale” fata devine aproape legitimă. În roma-
nele „universale” fata devine aproape legitimă într-o cultură
rasistă & patriarhală.

[Subito]

Nu există niciun loc pentru fată în casă. În roman. În Viață.

Este împinsă departe, departe, departe. Este trimisă departe; este dată; este Ucisă.

Nu există niciun loc pentru fată în casă. În roman. În Viață.

Este împinsă departe, departe, departe. Este trimisă departe; este dată; este considerată povară economică.

Nu există niciun loc pentru fată în roman. În casă. În Viață.

Este împinsă departe, departe, departe. Este trimisă departe; este dată; nu este de niciun ajutor familiei.

Este alungată din roman. Din casă. Din Viață.

Nu există niciun loc pentru fată în casă. Nu există niciun loc pentru fată în casă. Nu există niciun spațiu pentru personalitatea ei în casă. În familie. În roman. În

Viață.

Nu există niciun loc pentru vocea ei în casă. În roman. În Viață.

[Precipitando]

Prefer să mă uit întâi la dreaptă și apoi la stînga. Prefer să văd pericolul cu ceea ce pot vedea.

Adesea munca femeilor este o elegie. Adesea cîntecul morții este politic. Adesea tăcerea este elegie. Adesea a vorbi este elegie. Adesea cenușa este numită curvă. Adesea în pămînt se întoarce doar femeia. Adesea bocetul nu este considerat elegie. Adesea a șopti este elegie.

Prefer să mă uit întâi la dreaptă și apoi la stînga. Prefer să văd pericolul cu ceea ce pot vedea.

Adesea cancerul femeii este considerat o rușine. Adesea boala bărbatului este privită drept virtute. Adesea cine nu este bărbat sau femeie este privit ca monstru. Adesea boala bărbatului este cîntată drept elegie. Adesea a fi queer este o elegie. Adesea cancerul femeii este numit curvă. Adesea ce e tulbure e considerat impur. Adesea alunecarea apei este asociată cu femeia. Adesea femeia este comparată cu schimbarea vremii.

Adesea a vorbi este elegie. Adesea cenușa este numită curvă. Adesea în pămînt se întoarce doar femeia. Adesea poezia înseamnă genealogie. Adesea cvasiabsența este elegie. Adesea cenușa este numită curvă. Adesea cenușa este aruncată în vînt. Adesea cenușa este folosită în gospodărie. Adesea gospodăria nu există fără cenușă. Adesea în cenușă se întoarce doar femeia.

Scriu pe scurt și pe fugă pentru că cicatricea este o cicatrice este o elegie. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că furtuna este o revoluție este o elegie.

Scriu pe scurt, tremurat și deseori apăsător pentru că ceea ce știu despre furtună știu din propriul meu corp. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că cenușa este considerată isterie. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că cenușa este numită curvă pentru că sînt femeie. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că isterică este privită doar femeia. Scriu pe scurt și pe fugă și cînd scriu mă gîndesc la poezie pentru că poezia este considerată curvă pentru că sînt femeie.

Scriu pe scurt și pe fugă pentru că am și nu am noțiunea timpului. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că la cenușă se întoarce doar femeia. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că timpul fetiței este să crească gîndindu-se că este considerată o povară.

Timpul fetiței este să crească gîndindu-se cît timp o să fie în viață. Timpul fetiței este să crească gîndindu-se cum să se apere. Timpul fetiței este să crească gîndindu-se cum să scape. Timpul fetiței este să crească gîndindu-se cum să nu fie izolată. Timpul fetiței este să crească gîndindu-se cum va reuși să rămînă în viață.

Scriu pe scurt și pe fugă pentru că am și nu am noțiunea timpului. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că la cenușă se întoarce doar femeia. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că timpul fetiței este să crească gîndindu-se că i-a expirat deja timpul.

Timpul fetiței este să crească gîndindu-se cum să facă să facă tot ceea ce poate. Timpul fetiței este să crească gîndindu-se cum să facă să aibă parte de un pic de odihnă. Timpul fetiței este să crească gîndindu-se cum să facă să rămînă în viață. Timpul fetiței este să crească gîndindu-se cum să oprească timpul în loc.

Scriu pe scurt și pe fugă pentru că nu pot opri timpul în loc. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că sînt femeie și nu pot opri timpul în loc. Scriu pe scurt și pe fugă și mă emoționez repede pentru că sînt femeie. Scriu pe scurt și pe fugă și obosesc repede pentru că sînt femeie. Scriu pe scurt și pe fugă pentru că nu am timp să fac tot ce pot.

Și așa mai departe sînt oroarea și teroarea. Și așa mai departe este o elegie. Scriu pe scurt și pe fugă și trebuie să rămîn mereu puternică. Scriu pe scurt și pe fugă și nu trebuie să mă clintesc. Scriu pe scurt și pe fugă și trebuie să fac tot ce pot să fac singură. Scriu pe scurt și pe fugă și nu am zîmbetul pe buze. Scriu pe scurt și pe fugă și nu cred că poezia începe aici și se sfîrșește acolo.

Scriu pe scurt și pe fugă și în „voia sortii” pentru că sînt femeie. Scriu despre rîuri pentru că vreau să scriu despre pierdere. Scriu despre pierdere pentru că sînt femeie, pentru că sînt „exagerată, inconsolabilă & irațională.” Scriu pe scurt și pe fugă pentru că scriu împotriva anihilării.

Scriu pe scurt și pe fugă și cînd scriu mă gîndesc mereu la poezie, iar poezia devine „viciu” pentru că sînt femeie. Scriu pe scurt și pe fugă și sînt „fragilă” pentru că sînt femeie. Scriu pe scurt și pe fugă și sînt „fragilă,” iar poezia mea se bazează pe emoții pentru că sînt femeie.

Scriu poezie și cînd scriu mă gîndesc la poezie pentru că sînt femeie. Scriu versuri lungi și folosesc repetiții „specifice femeii” și scriu poezie și cînd scriu poezie mă gîndesc la poezie pentru că sînt femeie și poezia mea se bazează pe emoții.

Scriu pe scurt și pe fugă și cînd scriu mă gîndesc mereu la poezie, iar poezia devine „retard” pentru că sînt femeie.

Cine sînt eu să scriu depre scris. Cine sînt eu să scriu despre muncă & supramuncă. Cine sînt eu să scriu despre hor-nuri & stambă. Cine sînt eu să scriu despre mătase & forța de muncă. Cine sînt eu să scriu despre munca de zi & munca de noapte.

Cînd scriu mă gîndesc mereu la poezie, iar poezia devine „retard” pentru că sînt femeie.

Cine sînt eu să scriu depre scris. Cine sînt eu să scriu despre abis & mătase. Cine sînt eu să scriu despre viață. Cine sînt eu să scap cu viață din viață.

Cine sînt eu să mă ridic din abis.

Cine sînt eu să mă ridic din abis.

Toată viața am fost viața pe care trebuia să o cedez altora.
Toată viața am fost viața pe care trebuia să o dăruiesc al-tora.

Cine sînt eu să scriu în propriul stil.

Cine sînt eu să pun „sufletul” în poem.

Cine sînt eu să fiu mereu în răspăr.

Cine sînt eu să fiu mereu împotriva direcției „firești.”

Cine sînt eu să am speranță de

Viață.

Cine sînt eu să am speranță în viață.

Cine sînt eu să pun speranța în viață.

Cine sînt eu să mă ridic din abis.

Cine sînt eu să mă ridic din abis.

Cine sînt eu să scriu

Exist, exist, exist.

Toate grijile & muncile toate,
Toate viețile toate,

toate viețile toate.

Toate bărcile care au fost scufundate.
Toate viețile toate,

toate viețile toate.

Toate fugile care au fost provocate.
Toate viețile toate,

toate viețile toate.

Toate fugile care au fost curmate.
Toate viețile toate,

toate viețile toate.

Toate viețile toate,

toate viețile toate.

În această parte a cărții încerc să pregătesc cititoarea pentru finalul acestui roman.

SONET VIVACE. - - - - -
- - - - -
- - SONET PREMERGĂTOR ÎNCHEIERII.- - - - -
- - - - -
- - - - - [Leg Toate Legăturile de Viață
care au fost smulse.] - - - - -
- - - - -
- - -

IVIVACEI

Sonet care nu este încă ultimul sonet.
Sonet care nu are niciun atașament față de abis.
Sonet în care nu păstrez nimic din ceea ce mi-au dat ei.

Sonet care Rupe „Legăturile de Sînge.”
Sonet în care A Rupe „Legăturile de Sînge” înseamnă A
Opri Vărsarea de Sînge.

Numesc acest sonet Viața.
Numesc acest sonet Să fie.
Numesc acest sonet Posibilitatea.
Numesc acest sonet Tu însăși.

Numesc acest sonet Ieșirea din Temniță.
Numesc acest sonet Ruperea „Legăturilor de Sînge.”
Numesc aceste sonete *Iubesc aceste sonete.*

Numesc acest sonet Dreptul la Viață.
Numesc acest sonet Cîntec Pentru Vindecare & Speranță.

Numesc aceste sonete Chem Toate Emoțiile care au fost respinse.

Numesc aceste sonete Chem Toate Emoțiile care nu au fost plînse.

Numesc aceste sonete Chem Toate Emoțiile care au fost smulse.

Numesc aceste sonete Leg Toate Legăturile de Viață care au fost smulse.

Numesc aceste sonete Leg Toate Legăturile de Viață care au fost smulse.

Numesc aceste sonete

Leg Toate Legăturile de Viață care au fost Smulse.

SONET SIMFONIC. - - - - -
- - - - - AL
DOILEA SONET PREMERGĂTOR ÎNCHEIERII - - - - -
- - - - - [MI-AM „PIERDUT
MINȚILE”!!! - - - - -
- - - - - AU SPUS - - - - -
- - - - - MÎINILE ÎN FOC PENTRU VIAȚĂ LE-AM
PUS.] - - - - -
- - - - -

ICORALI

O, sibilă măreață!
Din păr mi-au smuls vîlvătăi & gheață.
Din păr mi-au smuls vîlvătăi & gheață.

Mi-am „pierdut mințile”!!!
au spus —

Mi-am „pierdut mințile”!!!
au spus —

Mîinile în foc pentru mine le-am pus.
Mîinile în foc pentru viață le-am pus.

Din păr mi-au smuls vîlvătăi & gheață.
Din păr mi-au smuls vîlvătăi & gheață.

Mi-am „pierdut mințile”!!!
au spus —

Mi-am „pierdut mințile”!!!
au spus —

Din foc versuri am adus și un capăt de ață.
Din foc furii am adus și un capăt de ață.

Și o nouă viață.
Și o nouă viață.

Mi-am „pierdut mințile”!!!
au spus —

Mi-am „pierdut mințile”!!!
au spus —

Sonetelor despre opulență,
Obscuritate & viață puțină!!!
Obscuritate & viață puțină!!!

Peste sonetele pline de violență
Umbra și praful să vină,
Umbra și praful să vină!!!

Mi-am „pierdut mințile”!!!
au spus —

Mi-am „pierdut mințile”!!!
au spus —

Mîinile în foc pentru viață le-am pus.

Din foc furii am adus pentru o viață deplină.
Din foc foc am adus pentru o viață deplină.

Mîinile în foc pentru viață le-am pus.
Din foc viață am adus pentru o viață deplină.

Din foc viață am adus pentru o viață deplină.

Sonet în care revin la analiza „estetică” a sărăciei.
Sonet în care revin la caracterul „estetic” al vieții & traumei.

Sonet în care revin la analiza frumuseții lăudată
de poeți în poeziile despre ignoranță & suprație.
Sonet în care revin la peisajul traumatic al esteticii sărăciei.

Sonet în care revin la „frumusețea” coșurilor
de nuiele puse la uscat pe garduri.
Sonet în care revin la „frumusețea” bolilor
provocate de traumă, discriminare
& sărăcie.

Sonet în care revin la „frumusețea” leagănelor
ruginite din parcurile de joacă.
Sonet în care revin la „frumusețea” acoperișurilor sparte.

Sonet în care revin la „frumusețea” fîntînilor secate.
Sonet în care revin la „frumusețea” zilelor negre.

Sonet în care revin la „frumusețea” hainelor
„bune” păstrate pentru zile negre.

Sonet în care revin la „frumusețea” supraviețuirii.
Sonet în care revin la „frumusețea” cimitirelor numite viață.

Sonet în care revin la „frumusețea”
mîinilor deformate de apa rece.

Sonet în care revin la „frumusețea” neputinței & deznădejdiei.

Sonet în care revin la „frumusețea”
trăitului de pe azi pe mîine.

Sonet în care revin la „frumusețea”
trăitului azi, căci mîine nu există.

Sonet în care revin la „frumusețea” foametei & frigului.

Sonet în care revin la „frumusețea” „steluțelor din genele ei.”

Sonet în care revin la „frumusețea” fulgilor de zăpadă
de pe haina celor care „locuiesc” pe stradă.

Sonet în care revin la „frumusețea” fulgilor de zăpadă
din blana pisicilor, din gerul de-afară.

Sonet în care revin la „frumusețea” „aerului
rece” care străbate coridoare & instituții
& bulevarde & coplării & oase.

Vorbesc despre „frumusețea” oaselor afectate
de viscolul superb de-afară & din case.

Vorbesc despre „frumusețea” cergii
lucrate de mîinile înghețate.

Vorbesc despre „frumusețea” catifelată a laptelui
înghețat & despre copilul care plînge înfometat.

Vorbesc despre estetica săracă a sărăciei & traumei.

Vorbesc despre „frumusețea” hornurilor
care înnegresc paginile cărții.

Vorbesc despre „frumusețea” ștergerii femeii din istorie.
Vorbesc despre „frumusețea” ștergerii femeii din istorie.

Vorbesc despre „frumusețea” poluării & a deșeurilor.
Vorbesc despre „frumusețea” astmului & diabetului.

Vorbesc despre „frumusețea” bombelor & a grijii.
Vorbesc despre „frumusețea” muncii emoționale,
despre „frumusețea” extenuării cronice a femeii.

Vorbesc despre „frumusețea” gândului
— „Ce vom mânca mâine?”

Vorbesc despre „frumusețea” de a nu mai putea merge.
Vorbesc despre „frumusețea” mîinii tremurînde.

Vorbesc despre „frumusețea” lingurii
amestecînd în oala cu ciorbă.
Vorbesc despre „frumusețea” temei umilirii în sărăcie.

Vorbesc despre „frumusețea” tematică a sărăciei.
Vorbesc despre „frumusețea” pierderii sinelui în
estetica superbă a sărăciei & supraviețuirii.

Vorbesc despre „frumusețea” șorturilor & a cîrpelor.
Vorbesc despre „frumusețea” farfuriei goale.

Vorbesc despre „frumusețea” aburului care-mi iese din gură.
Vorbesc despre „frumusețea” aburului care-mi iese din gură.

Vorbesc despre „frumusețea” corpurilor
înghețate pe marginea drumului.
Vorbesc despre „frumusețea” grijii supraviețuirii.

Vorbesc despre „frumusețea” poveștii despre sărăcie.
Vorbesc despre „frumusețea” tensiunii
poveștii despre sărăcie.

Vorbesc despre „frumusețea” poveștii fetiței cu chibrituri.
Vorbesc despre „frumusețea” căldurii ficționale.

Vorbesc despre „frumusețea” drumului înghețat.
Vorbesc despre „frumusețea” aburului care-mi iese din gură.

Vorbesc despre „frumusețea” pierderii
sinelui în sărăcie & supraviețuire.

Vorbesc despre „frumusețea” aburului care-mi iese din gură.
Vorbesc despre „frumusețea” ultimului chibrit aprins.

Vorbesc despre „frumusețea” fulgilor
care sting flacăra chibritului.
Vorbesc despre „frumusețea” fulgilor
așezându-se pe corpul încă viu.

Vorbesc despre „frumusețea” viscolului din poveste.
Vorbesc despre „frumusețea” fulgilor de
zăpadă căzînd pe buzele vinete.
Vorbesc despre „frumusețea” sclipirii
fulgilor de zăpadă pe buzele vinete.

Vorbesc despre „frumusețea” grijii supraviețuirii.
Vorbesc despre „frumusețea” aburului
care nu mai iese din gură.

Vorbesc despre „frumusețea” aburului
care nu mai iese din gură.

SONET CARE ELIBEREAZĂ SFÎRȘITUL. - - -

- - - - -

- - - - - AL PATRULEA SONET PREMERGĂTOR
ÎNCHEIERII - - - - -

- - - - - [Este aceasta o carte
dacă Protagonista nu își dă viața? - - - - -

- - - - -

- - - - - Este aceasta o carte dacă nu ia
viața?] - - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

Este aceasta o carte dacă această carte nu are sfârșit?
Mai este aceasta o carte dacă este respinsă?

Este aceasta o carte dacă sfârșitul nu este conform sfârșituri-
lor declarate sfârșit?

Este elegia poezie?
Este aceasta o carte dacă Protagonista se odihnește?

Este eseul poezie?
Este aceasta o carte dacă Protagonista plînge?

Mai este aceasta o carte dacă sistemul spune că nu este o carte?

Este aceasta o Protagonistă dacă sistemul spune că nu este?
Este această carte un roman dacă sistemul spune că nu este?

Este acesta un sfârșit de carte dacă sistemul spune că nu este?
Este aceasta o carte de poezie dacă sistemul o respinge?

Mai este aceasta o carte dacă conflictul ei nu este considerat
demn pentru un conflict?
Este aceasta o carte dacă „nu tratează teme majore”?

Este aceasta o carte dacă nu discută teme impuse?

Este aceasta o carte dacă nu este conformă cărților declarate literatură?

Este aceasta o carte dacă sfârșitul nu este conform sfârșiturilor declarate sfârșit?

Este Protagonista un „fleac” dacă lumea o spune?
Este aceasta o viață dacă nimeni nu o numește viață?

Este Protagonista în viață dacă nimeni nu îi aude respirația?
Este respirația o temă „minoră” dacă toată lumea o spune?

Este primăvara o temă „feminină” dacă toată lumea o spune?
Este pierderea o temă „feminină” dacă toată lumea o spune?

Este aceasta o carte dacă nu ia viața?

Este aceasta o carte „frumoasă” dacă nu ia viața?
Este aceasta o carte dacă nu târguiește Protagonista?

Este aceasta o carte dacă cartea nu este muza?

— Nu sînt un troc,
Nu sînt o afacere,

A spus Protagonista.

Este aceasta o carte dacă Protagonista nu își dă viața?
Este aceasta o carte dacă nu ia viața?

Este supraviețuirea o temă „minoră” dacă lumea o spune?
Este acesta un sfârșit de carte dacă dă viață vieții considerate „nimic”?

Este acesta un sfârșit de carte dacă nu poate fi stăpînit?
Este acesta un sfârșit de carte dacă inima Protagonistei continuă să bată?

Este acesta un sfârșit de carte dacă cheamă libelule, greieri, gărgărițe, fluturi, rîndunele, albine?
Este acesta un sfârșit de carte dacă a fi în viață este considerat un clișeu?

Este aceasta o carte dacă nu ia viața?

Este aceasta o carte dacă nu ia viața?

SONET CARE ELIBEREAZĂ VIAȚA. - - - - -
- - - - - AL
CINCILEA SONET PREMERGĂTOR ÎNCHEIERII - - -
- - - - - [Rup toate strânsorile care mi-au fost strânse.]
- - - - -
- - - - -

Rup toate Legăturile de Moarte care au fost puse.
Rup toate strânsorile care mi-au fost strânse.
Rup toate strânsorile care mi-au fost strânse.

Rup toate Legăturile de Moarte care au fost puse.
Rup toate Legăturile Reprezentărilor care mi-au fost puse.
Rup toate Legăturile Reprezentărilor care mi-au fost puse.

Reprezentarea fetei ca lipsită de valoare moare.
Reprezentarea fetei ca nenorocire moare.
Rup toate Legăturile Reprezentărilor care mi-au fost puse.

Rup toate strânsorile care mi-au fost strânse.
Rup toate strânsorile care mi-au fost strânse.

Rup toate strânsorile lacrimilor în care au fost prinse.

Sînt furii și descleștare,
Sfîrșitul Înghețului și Negurii,

Fiica șerpilor demonizați în istorie,
Fiica pietrelor & apei,
Fiica dezastrelor & a Soarelui,

Fiica Noapții & a Manifestului,

Sînt furii și descleștare,
Sfîrșitul Înghețului și Negurii,

Sînt cea care nu s-a sfărîmat în valul de mare,
Cîte mîini au întins mîna să ia piatra!
Cîte mîini au întins mîna și au ridicat piatra!

Sînt cea care a făcut din lapidare fluturi,
Sînt cea care a făcut din lapidare fluturi,

Sînt cea care a făcut din lapidare petale,

Petale de gherghine.

Sînt furii și descleștare,
Sfîrșitul Înghețului și Negurii.

Rup toate strînsorile care mi-au fost strînse,
Rup toate strînsorile în care am fost prinsă,

Eliberez viața din toate strînsorile în care a fost strînsă.

Sfârșit în care revin la sfârșitul liric predestinat femeii.
Sfârșit în care revin la „secțiunea emoțională” a femeii.
Sfârșit în care revin la sfârșitul liric al supraviețuirii.

Sfârșit în care revin la drumul liric al femeii.
Sfârșit în care revin la drumul liric al nimicirii.
Sfârșit în care revin la sfârșitul liric al „resturilor vieții” femeii.

Sfârșit în care revin la căderea lirică a unei lacrimi.
Sfârșit în care revin la împingerea lirică a femeii în abis.
Sfârșit în care revin la lirismul expresiei „între viață și moarte.”

Sfârșit în care revin la marginea lirică pe care se află femeia.
Sfârșit în care revin la expresia lirică a sfârșitului.

Sfârșit în care revin la părul femeii.
Sfârșit în care revin la „resturile vitale” ale femeii.
Sfârșit în care revin la puterea femeii.

Sînt năruirea tutelei & captivității,
Sfârșitul expresiei „din tată-n fiu.”

Sînt sfârșitul expresiei „inutilitatea vieții” unei femei.
Sfârșitul tradiției & datoriei de a fi la pământ,
Sfârșitul datoriei femeii de a se întoarce la cenușă,

Sînt sfîrșitul tradiției & datoriei.
Sfîrșitul tradiției & datoriei de a nu fi tu însăși,
Sfîrșitul tradiției & datoriei de a fi nenorocire.

Sînt sfîrșitul tradiției & datoriei de a fi hrana & odihna altora,
Sfîrșitul tradiției & datoriei de a îngropa emoții.
Sfîrșitul tradiției & datoriei de a fi tragedie.

Sînt sfîrșitul expresiei „natura melancolică a femeii,”
Sînt sfîrșitul sfîrșitului liric predestinat femeii,
Sfîrșitul expresiei „natura stricată a femeii.”
Sfîrșitul tutelei patriarhatului & supremației.

SONET DE FORȚĂ LIRICĂ. - - - - -

SONET DIN LIRICA FEMINISTĂ A NOULUI SECOL. -

- - - - - AL ȘAPTELEA SONET PREMERGĂTOR
ÎNCHEIERII. - - - - -

- - - - - [O femeie
poate fi pedepsită cu propria viață. - - - - -

- - O femeie poate fi pedepsită cu propria naștere.] - - - - -

Un bărbat poate tăia gîtul altui bărbat și apoi să fie numit președinte.

Un bărbat poate tăia gîtul unei femei și apoi să fie numit președinte.

Un bărbat poate tăia drepturile altora și apoi să fie numit președinte.

O femeie poate fi pedepsită cu propria viață.

O femeie poate fi pedepsită cu propriile versuri.

O femeie poate fi pedepsită cu propria frumusețe.

O femeie poate fi pedepsită cu propria naștere.

O femeie poate fi pedepsită cu propriul suflet.

O femeie poate fi pedepsită cu propriile tînguiri.

O femeie poate fi pedepsită prin drepturile luate.

O femeie poate fi pedepsită cu propriul păr.

O femeie poate fi pedepsită cu propria voce.

O femeie poate fi pedepsită cu propria revoltă.

O femeie poate fi pedepsită cu propria libertate.

O femeie poate fi pedepsită cu tot ceea ce a simțit.

O femeie poate fi pedepsită cu propria viață.

O femeie poate fi pedepsită cu propria viață.

O femeie poate fi pedepsită cu propria lipsă.
O femeie poate fi pedepsită cu propriul sânge.
O femeie poate fi pedepsită prin propriii ochi.

O femeie poate fi pedepsită prin cuvântul femeie.
O femeie poate fi pedepsită prin propria cădere.

O femeie poate fi pedepsită cu propria viață.
O femeie poate fi pedepsită cu propria viață.

METAMORFOZA. - - - - -
- - - - - SONET
DIN LIRICA FEMINISTĂ A NOULUI SECOL. - - - - -
- - - - -
- - - - - [Mă transform ca orice femeie
transformată de istorie, - - - - -
- - - - - Zeița
puterilor nefirești, a talentului în răspăr, - - - - -
- - - - - Pot să-mi
scot din inimă ceea ce mi-au băgat în inimă] - - - - -
- - - - -

Binecuvîntez oaia cea neagră,
Introvertita,
Cea legată de viață cu fire de oțel,

Opincuța tocită,
Inima de fier,

Binecuvîntez oaia rătăcită și cenușa pe care am băut-o seara,
Am băut-o la amiază,
Am băut-o de la primii zori,

Binecuvîntez pe cea împodobită de scînteii,
Binecuvîntez pe cea sfîrtecătă de scînteii,

Eu, trecută în biologia poeziei ca inferioară,
O neputință lirică de invidiat,

Dreptace,

„Retardul” pe care mi l-au bătut în cap,
„Retardul” pe care mi l-au bătut în inimă,
Rușinea, vina și frica pe care le-au bătut în mine,

Născută din umbra nopții,
Născută din pîlpîirea „șubredă” a celor maturizate înainte de
vreme,
Născută din gîtul unei femei care a țipat
Libertate,

O, Zeiță a celor invizibile, a fetelor abandonate,
Zeița celor torturate,
Zeița pîlpîietoarelor sufluri,
Zeița cărării regăsite,

Mă transform ca orice femeie transformată de istorie,
Mă transform ca orice femeie transformată de istorie.

Zeița puterilor nefirești, a talentului în răspăr,
A poetelor „promițătoare” și a celor absente,

Zeița poetelor „necuviincioase,” a poetelor alungate,
Zeița poetelor „patetice,”

A lamentației politice,

Zeița „anomaliei poetice,”
A poetelor „neseemnificative,”

Zeița versurilor „nefirești,”
Zeița vorbelor oprite, a lumii celorlalte,

O, zeiță a fetelor aruncate în edenul întunecat și morbid,
Pot să-mi scot din cap ceea ce mi-au băgat în cap,
Pot să-mi scot din inimă ceea ce mi-au băgat în inimă,

Pot să-mi scot din cap ceea ce mi-au bătut în cap,
Pot să-mi scot din inimă ceea ce mi-au bătut în inimă,

Mă voi pune pe mine la mine în cap,
Mă voi pune pe mine la mine în inimă,

O să pun
—„Da, sînt o persoană!”

La mine în sînge.

O să pun viața la mine în viață,
O să pun viața la mine-n viață,

Pot să-mi scot din cap ceea ce mi-au băgat în cap,
Pot să-mi scot din inimă ceea ce mi-au băgat în inimă,

Eu,
Trecută în biologia poeziei ca inferioară,
O neputință lirică de invidiat,

Dreptace,
Înfiorătoare,
Potecuța misterioasă năpădită de foc și năsturei,
Feroce,
Neîmblînzită,

Liberă.

O, Zeiță a celor aruncate în uitare,
A celor nevăzătoare,
Zeiță a celor care nu au avut de ales,

Pot să-mi scot din cap ceea ce mi-au bătut în cap,
Pot să-mi scot din inimă ceea ce mi-au bătut în inimă,

Născută din umbra nopții,
Născută din gîtul unor femei care au strigat

Libertate,

Din luptele și metamorfozele celor „patetice” și „vulgare,”

Din „isterie” și absență,
Din abandon și „viciu,”
Din „anomalie” și cenușă,

Din limba unor femei cărora le-a fost tăiată limba,
Din sînul unor femei cărora le-a fost tăiat sînul,

Din ochii unor femei cărora le-au fost scoși ochii,
Din mintea unor femei cărora le-a fost furată mintea,

Din gîtul unor femei cărora le-a fost tăiat gîtul,
Din gîtul unor femei cărora le-a fost tăiat gîtul,

O, Zeiță a metamorfozei,

Îmi scot din cap ceea ce mi-au bătut în cap,
Îmi scot din inimă ceea ce mi-au bătut în inimă,

Mă transform ca orice femeie transformată de strînsori, de
flăcări, de fugă și de furie,
Mă transform ca orice femeie transformată de istorie,

O, Zeiță a metamorfozei,

Mă transform ca orice femeie eliberată de istorie,
Mă transform ca orice femeie eliberată de istorie.

INDEXUL
MUNCI
INVIZIBILE

[A]

Abandon, [*Sonet emotiv*], [*Sonet de refracție*], [*Sonet femeiesc. Infernul*],
[*Sonet vital*], [*Sonet economic*]
Abé, Kobo, [*Sonet autobiografic*]
Abis, [*Sonet premergător începutului*], [*Sonet economic*], [*Sonet vivace*],
[*Sfârșit liric patriarhatului & supremației*]
Accelerando, [*Sonet economic*]
Adagio lamentoso, [*Sonet economic*]
Adair, Gilbert, [*Sonet economic*]
Allison, Shane, [*Sonet economic*]
Amini, Masha, [*Sonet economic*]
Angelou, Maya, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*],
Anonima, [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet vital*], [*Sonet economic*]
Antifonie, [*Sonet vital*], [*Sonet liber. Femeie, viață, libertate*], [*Sonet economic*]
Apus, [*Sonet emotiv*], [*Sonet de refracție*], [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet vital*], [*Sonet economic*]
Astigmatism, [*Sonet autobiografic*]
Autobiografie, [*Sonet emotiv*], [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet vital*], [*Sonet economic*]
Atwood, Margaret, [*Sonet emotiv*]
Azodyl, Azomed, [*Sonet economic*]

[B]

Bacovia, George, [*Sonet economic*]
Baldwin, James, [*Sonet emotiv*], [*Sonet de interval*], [*Sonet autobiografic*],
[*Sonet economic*]
Bath, Patricia, [*Sonet emotiv*], [*Sonet femeiesc. Infernul*]
Beatrice, [*Sonet de interval*]

Beckett, Samuel, [*Sonet autobiografic*]
Beppo, [*Sonet autobiografic*]
Binaritate, [*Sonet de interval*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet vital*]
Biologie, [*Metamorfoza*]
Boll, Heinrich, [*Sonet emotiv*]
Borges, Luis, Jorge, [*Sonet emotiv*], [*Sonet autobiografic*]
Boyer, Anne, [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*]
Brainard, Joe, [*Sonet economic*]
Breckinridge, Myra, [*Sonet economic*]
Brontë, Charlotte, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*]
Brooks, Gwendolyn, [*Sonet economic*]
Brown, Michael, [*Sonet autobiografic*]
Browning, Barrett, Elizabeth, [*Sonet autobiografic*]
Burns, Robert, [*Sonet economic*]

[C]

Calvino, Italo, [*Sonet emotiv*]
Camus, Albert, [*Sonet autobiografic*]
Capitolul 1, [*Sonet vital*], [*Sonet liber. Femeie, viață, libertate*], [*libretto*], [*Sonet premergător începutului*], [*Sonet economic*]
Carte, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet vital*], [*Sonet care eliberează sfirșitul*]
Cardinal, Marie, [*Sonet economic*]
Carson, Rachel, [*Sonet emotiv*], [*Sonet de interval*]
Caroline, [*Sonet economic*]
Carrington, Leonora, [*Sonet economic*]
Casă, [*Sonet de interval*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet vital*], [*Sonet economic*], [*Suită folclorică*]
Cenușă, [*Sonet de interval*], [*Sonet de refracție*], [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet vital*], [*Sonet liber. Femeie, viață, libertate*], [*Sonet premergător încheierii*], [*Sonet economic*], [*Metamorfoza*]
Cervantes, [*Sonet economic*]
Cigarette, [*Sonet autobiografic*]
Cimitir, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet liber. Femeie, viață, libertate*], [*Sonet economic*], [*Suită folclorică*]
Child, Julia, [*Sonet autobiografic*]
Colette, [*Sonet economic*]
Continuo, [*Sonet economic*]
Copilărie, [*Sonet emotiv*], [*Sonet de refracție*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet economic*]
Coral, [*Sonet simfonic*]; cor solo, [*Sonet vital*]

Crucișă, [*Sonet emotiv*], [*Sonet economic*]
Culori, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet vital*]
Curie, Marie, [*Sonet economic*]
Cursul vieții, [*Sonet emotiv*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet vital*], [*Sonet liber. Femeie, viață, libertate*]

[D]

Davis, Angela, [*Sonet economic*]
De Beauvoir, Simone, [*Sonet emotiv*]
Deleuze, Gilles, [*Sonet emotiv*]
DeLillo, Don, [*Sonet emotiv*]
Descriere, [*Sonet emotiv*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*]
Descartes, [*Sonet economic*]
Dickens, Charles, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*]
Dickinson, Emily, [*Sonet autobiografic*]
Dillard, Annie, *The Writing life*, [*Sonet autobiografic*]
Ditlevsen, Tove, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*]
Dixon, Melvin, *Heartbeats*, [*Sonet economic*]
Douglass, Frederick, [*Sonet autobiografic*]
Dublet, [*Sonet de refracție*]
Duffy, Ann, Carol, [*Sonet emotiv*]
Du Maurier, Daphne, [*Sonet economic*]
Dunn, Mark, *IBID: A life*, [*Sonet autobiografic*]

[E]

Elegie, [*Sonet emotiv*], [*Sonet de interval*], [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet vital*], [*Sonet care eliberează sfârșitul*]
Elena, [*Sonet economic*]
Eliot, S., T., [*Sonet de interval*]
Ellison, Ralph, [*Sonet autobiografic*]
Elizabeth, [*Sonet economic*]
Enloe, Cynthia, [*Sonet autobiografic*]
Epilog, [*Sonet vital*]
Ernaux, Annie, [*Sonet autobiografic*]
Erinna, [*Sonet economic*]
Eseu, [*Sonet de interval*], [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet vital*], [*Sonet economic*], [*Sonet care eliberează sfârșitul*]
Estetică, [*Sonet de refracție*], [*Suită folclorică*]
Evers, Medgar, [*Sonet autobiografic*]

Exhibiționism, [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet economic*]
Experiment, [*Sonet emotiv*], [*Sonet de refracție*], [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*]

[F]

Fata-care-nu-trebuia-să-existe, [*Sonet vital*], [*Sonet liber. Femeie, viață, libertate*]
Fenon, Franz, [*Sonet autobiografic*]
Flori, [*Sonet emotiv*], [*Sonet de interval*], [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet vital*], [*Sonet liber. Femeie, viață, libertate*], [*Sonet economic*], [*Sonet care eliberează viața*], [*Metamorfoza*]
Floyd, George, [*Sonet autobiografic*]
Flush, [*Sonet autobiografic*]
Fosse, Jon, [*Sonet emotiv*]
Franco, Francisco, [*Sonet emotiv*]
Francine, [*Sonet economic*]
Fugă, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet de refracție*], [*Sonet vital*]

[G]

Garner, Eric, [*Sonet autobiografic*]
Gilman, Perkins, Charlotte, [*Sonet autobiografic*]
Giovanni, Nikki, [*Sonet autobiografic*]
Graves, Robert, [*Sonet emotiv*]
Griot, [*Sonet autobiografic*]
Gospel, [*Sonet emotiv*]
Grabiński, Stefan, [*Sonet femeiesc. Infernul*]

[H]

Hansberry, Lorraine, [*Sonet economic*]
Hejinian, Lyn, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*]
Hilton, Als, [*Sonet femeiesc. Infernul*]
Himes, Chester, [*Sonet autobiografic*]
Holocaust, [*Sonet emotiv*], [*Sonet femeiesc. Infernul*]
hooks, bell, [*Sonet economic*]
Hughes, Langston, [*Sonet economic*]
Hugo, Victor, [*Sonet autobiografic*]
Hurston, Neale, Zora, [*Sonet economic*]

[I]

„For the last century, since the emergence of the secretarial agencies in the 1890s, these indexers have been increasingly – now overwhelmingly – women.⁸”

Igliță, [*Sonet emotiv*]

Ilegitim, [*Sonet economic*]

Infern, [*Sonet femeisc. Infernul*], [*Sonet vital*], [*Sonet economic*]

Isabel, [*Sonet economic*]

[J]

Jaeggy, Fleur, [*Sonet economic*]

James, Louise, Anna, [*Sonet economic*]

Je me souviens, [*Sonet economic*]

Jonker, Ingrid, [*Sonet economic*]

Jones, Gayl, [*Sonet autobiografic*]

[K]

Kaur, Rupi, [*Sonet autobiografic*]

Kavan, Anna, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*]

Keller, Helen, [*Sonet autobiografic*]

King, Martin, Coretta, [*Sonet economic*]

Kincaid, Jamaica, [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*]

[L]

Lacrimi, [*Sonet emotiv*], [*Sonet economic*], [*Sonet care eliberează viața*],
[*Sfârșit liric patriarhatului & supremației*]

Laitmotiv, [*Sonet emotiv*], [*Sonet vital*]

Lamentație, [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet vital*], [*Sonet economic*],
[*Metamorfoza*]

Lapidare, [*Sonet care eliberează viața*]

Larkin, Philip, [*Sonet emotiv*]

8. Cf., Dennis Duncan, *Index, a History of the*, W.W. Norton & Company, 2022

Larsen, Nella, [*Sonet economic*]
Le Carré, Jane, [*Sonet economic*]
Le Guin, Ursula, [*Sonet emotiv*]
Lee, Glessner, Frances, [*Sonet femeiesc. Infernul*]
Legato, [*Sonet emotiv*]
Levi, Primo, [*Sonet emotiv*]
Lispector, Clarice, [*Sonet autobiografic*]
Lorde, Audre, [*Sonet economic*]
Louis, Séraphine, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*]
Lucia, Sf., [*Sonet de refracție*]

[M]

Mailer, Norman, [*Sonet economic*]
Malala, [*Sonet economic*]
Mandela, Nelson, [*Sonet emotiv*]
Márquez, Garcia, Gabriel, [*Sonet emotiv*]
Maso, Carole, [*Sonet economic*]
Medana, Sf., [*Sonet de refracție*], [*Sonet economic*]
Merzbau, [*Sonet autobiografic*]
Miles, Tiya, [*Sonet economic*]
Monroe, Marilyn, [*Sonet emotiv*], [*Sonet vital*], [*Sonet economic*]
Monoyer, Ferdinand, [*Sonet femeiesc. Infernul*]
Morrison, Toni, [*Sonet economic*]
Moștenitoarea, [*Sonet vital*], [*Sonet liber. Femeie, viață, libertate*]
Murdoch, Iris, [*Sonet emotiv*]
Murmur, [*Sonet economic*]
Müller, Heiner, [*Sonet emotiv*]
Murray, Pauli, [*Sonet emotiv*]
Muza, [*Sonet de refracție*], [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet economic*],
[*Sonet care eliberează sfîrșitul*]

[N]

Nabokov, Vera, [*Sonet economic*]
Născută, [*Sonet emotiv*], [*Sonet vital*], [*Sonet economic*], [*Metamorfoza*]
Negură, [*Sonet vital*], [*Sonet liber. Femeie, viață, libertate*], [*Sonet care eliberează viața*]
Nevarez, Gabriella, [*Sonet autobiografic*]
Neves, [*Sonet emotiv*]
Note, [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet vital*]
Noul secol, [*Sonet de forță lirică*], [*Metamorfoza*]

[O]

Of Castello, Margaret, [*Sonet de refracție*]
Odilia, Sf., [*Sonet de refracție*], [*Sonet economic*]
Orfană, [*Sonet emotiv*], [*Sonet vital*], [*Sonet economic*]
Operă, [*Sonet emotiv*], [*Sonet vital*], [*Sonet economic*]

[P]

Palmer, F., Flora, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*]
Patriarhat, [*Sonet de refracție*], [*Sonet de interval*], [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sfârșit liric patriarhatului & suprațâției*]
Peisaje, [*Sonet emotiv*], [*Sonet vital*], [*Suită folclorică*]
Penelopa, [*Sonet de interval*], [*Sonet economic*]
Perec, Georges, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*]
Petry, Ann, [*Sonet economic*]
Pinka, [*Sonet autobiografic*]
Piper, Adrian, [*Sonet femeiesc. Infernul*]
Poetrie, [*Sonet emotiv*], [*Sonet de refracție*], [*Sonet de interval*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet care eliberează sfârșitul*], [*Metamorfoza*]
Precipitnado, [*Sonet economic*]
Prolog, [*Sonet vital*]
Protagonista, [*Sonet premergător începutului*], [*Sonet economic*], [*Sonet care eliberează sfârșitul*]
Pumpkin, [*Sonet autobiografic*]

[R]

Război, [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet vital*], [*Sonet economic*]
Reagan, [*Sonet emotiv*]
Repetiție confesivă, [*Sonet emotiv*]
Repetiție de gest, [*Sonet emotiv*], [*Sonet autobiografic*]
Repetiție eliptică, [*Sonet emotiv*]
Repetiție emotivă, [*Sonet emotiv*]
Repetiție interioară, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*]
Repetiție în lanț, [*Sonet emotiv*]
Repriză, [*Sonet de refracție*], [*Sonet autobiografic*]
Rice, Tamir, [*Sonet autobiografic*]
Rich, Adrienne, [*Sonet emotiv*]
Ritornello, [*Sonet economic*]
Ross, Fran, [*Sonet emotiv*]

Rossetti, Christina, [Sonet autobiografic]
Roman, [Sonet emotiv], [Sonet femeiesc. Infernul], [Sonet care eliberează sfârșitul]; „universale,” [Sonet autobiografic], [Sunet vital], [libretto], [Sonet premergător începutului], [Sonet economic]; în versuri, [Sunet vital], [libretto], [Sonet premergător începutului], [Sonet economic]
Rousseau, Jacques, Jean, [Sonet economic]
Ruptură de registru, [Sunet vital]

[S]

Sărăcie, [Sonet emotiv], [Sunet vital], [Sonet liber. Femeie, viață, libertate], [Sonet premergător începutului], [Sonet economic], [Suită folclorică]
Sanchez, Sonia, [Sonet emotiv]
Sanguinetti, [Sonet emotiv]
Saramango, José, [Sonet emotiv]
Schwitters, Kurt, [Sonet autobiografic]
Sfârșit, [Sonet autobiografic], [Sunet vital], [Sonet liber. Femeie, viață, libertate], [libretto], [Sonet economic], [Sonet care eliberează sfârșitul], [Sonet care eliberează viața], [Sfârșit liric patriarhatului & supremației]
Shange, Ntozake, [Sonet economic]
Shire, Warsan, Home, [Sonet economic]
Sine distrus, [Sonet emotiv], [Sonet autobiografic], [Sunet vital], [Suită folclorică]
Skloot, Rebecca, [Sonet autobiografic]
Snellen, Herman, [Sonet femeiesc. Infernul]
Speranță, [Sonet de refracție], [Sunet vital], [Sonet liber. Femeie, viață, libertate], [Sonet vivace]
Sonet, autobiografic în [Sunet vital], [Sonet liber. Femeie, viață, libertate], [Sonet economic]; emotiv în [Sonet autobiografic], [Sonet liber. Femeie, viață, libertate], [Sonet economic]; de interval în [Sonet economic]; de refracție în [Sonet economic]; femeiesc în [Sonet economic]; liber în [Sonet economic]
Staccato, [Sonet emotiv], [Sonet autobiografic]
Stein, Gertrude, [Sonet autobiografic]
Stil, [Sonet emotiv], [Sunet vital], [Sonet premergător începutului]
Strabism, [Sonet de refracție], [Sonet femeiesc. Infernul], [Sonet economic]
Subito, [Sunet vital], [Sonet economic]
Suflet, [Sonet emotiv], [Sonet de refracție], [Sonet de interval], [Sonet femeiesc. Infernul], [Sunet vital], [Sonet economic], [Sonet de forță lirică]
Supramună, [Sonet femeiesc. Infernul], [Sunet vital], [Sonet economic]
Sweet Days of Discipline, [Sonet economic]

[T]

- Tardando, [*Sonet economic*]
 Tărîm, [*Sonet liber. Femeie, viață, libertate*], [*Sonet economic*]
 Telura, [*Sonet economic*]
 Tempest, Kate, [*Sonet emotiv*]
 Teroare, [*Sonet emotiv*], [*Sonet de refracție*], [*Sonet de interval*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet vital*], [*Sonet premergător începutului*], [*Sonet economic*]
 Till, Emmett, [*Sonet autobiografic*]
 The Silent Spring, [*Sonet de interval*], [*Sonet autobiografic*]
 Timp, [*Sonet de interval*], [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet economic*]
 Tinerețe, [*Sonet emotiv*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet vital*], [*Sonet economic*]
 Traumă, [*Sonet de refracție*], [*Sonet de interval*], [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet vital*], [*Sonet economic*], [*Suită folclorică*]
 Triduană, Sf., [*Sonet de refracție*], [*Sonet economic*]

[T]

- Țesătoare, [*Sonet autobiografic*], [*Sonet liber. Femeie, viață, libertate*]

[V]

- Vedere, [*Sonet emotiv*], [*Sonet de refracție*], [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet economic*]
 Virgiliu, [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet vital*]
 Vîlcele, [*Sonet femeiesc. Infernul*], [*Sonet autobiografic*]
 Vonnegut, Kurt, [*Sonet autobiografic*]
 Vuong, Ocean, [*Sonet emotiv*]

[W]

- Walker, Alice, [*Sonet de refracție*], [*Sonet autobiografic*], [*Sonet economic*]
 Walker, Jayland, [*Sonet autobiografic*]
 Winterson, Janette, [*Sonet emotiv*]
 Wordsworth, William, [*Sonet economic*]
 Woolf, Virginia, [*Sonet autobiografic*]

[X]

X, Malcolm, *[Sonet autobiografic]*, *[Sonet economic]*

[Y]

Yourcenar, Marguerite, *[Sonet emotiv]*

NOTE DESPRE APARIȚIA ȘI PUBLICAREA SONETELOR

Sonet de refracție a apărut în *Observator cultural*;

Sonet de interval a apărut pe *Literatură și Feminism*; ulterior a fost publicat ca broșură (Litfem/ frACTalia)

Sonet femeiesc. Infernul a apărut pe *Literatură și Feminism*;

Sonet Liber. Femeie, Viață, Libertate a apărut pe *Literatură și Feminism*.

Note de subsol

SONET EMOTIV. ÎN PROPRIUL STIL

1. *Precious Lord, Take My Hand, gospel*, în interpretarea lui James Baldwin.

2. Bessie Smith, v. James Baldwin, *Nobody Knows my Name*: „[...] I began to try to re-create the life I had first known as a child and from which I had spent so many years in flight. It was Bessie Smith, through her tone and her cadence, who helped me to dig back to the way I myself must have spoken when I was a pickaninny, and to remember the things I had heard and seen and felt. I had buried them very deep.”

3. *Cría cuervos*, r. Carlos Saura, 1976

SONET DE REFRAȚIE

1. REGULAMENTULUI DE ORDINE ȘI DISCIPLINĂ PENTRU LICEE ȘI GIMNAZII, 1866, 1870, v.:

— *Istoria României în texte*, Bogdan Murgescu, p. 258, editura Corint, 2001

2. Sfânta Medana, Triduana, v. Maggie Nelson, *Bluets*, Wave Books, 2009.

SONET DE INTERVAL

1. Rachel Carson, „isterică, fată bătrână, probabil o comunistă,” v. *Rachel Carson's Silent Spring*, Linda J. Lear, *Environmental History Review*, vol. 17, no 2, (Summer, 1993), pp.23-48

SONET FEMEIESC. INFERNUL

1. „Îngerul casei,” v. Virginia Woolf, *Professions for women*.

SONET AUTOBIOGRAFIC. ÎN STIL CONFESIV

1. „Tata a căscat o gură mare”; citat din *divina tragedie*.
2. „Pe manualele de limba română”; trimitere la poemul PE MANUALELE din volumul *Delacroix este tabu: Suita românească*.

SUNET VITAL. CONSOLIDAREA OPEREI

1. Marele Îngheț, 1709, v.:
— *Abandoned children. Foundlings and Child Welfare in Nineteenth-Century France*, Rachel G. Fuchs, State University of New York Press, 1984;
— *Le peuple des villes dans l'Europe du nord-ouest (fin du Moyen Âge-1945)*, volumul I, Philippe Guignet, Publications de l'Institut de recherches historiques du Septentrion, 2002, v.:
— *Enfants bleus et enfants rouges: les uniformes attribués par les institutions d'assistance*, Denise Turrel.
2. „Trebuie să fiu”; citat din poemul OAMENII din volumul *Delacroix este tabu: Amendamentele lirice*.

SONET ECONOMIC. ÎN CHEIE MINORĂ. COSTUL EXISTENȚEI

1. 1881, Chicago, *The Ugly Law*, legi discriminatorii care vizau prezența în public a persoanelor cu dizabilități și/sau fără adăpost, v. *The Ugly Laws: Disability in Public*, Susan M. Schweik, New York University Press, 2009.

2. „Mama fugea cu mine,” trimitere la volumul *divina tragedie*.

3. „colaboratoarea lui secretă,” v. Nick Cornwell, *My father was famous as John le Carré. My mother was his crucial, covert collaborator*, <https://www.theguardian.com/books/2021/mar/13/my-father-was-famous-as-john-le-carre-my-mother-was-his-crucial-covert-collaborator>

4. *Ultimul interviu*, James Baldwin: The Last Interview and other Conversations, (intervievat de Studs Terkel, Julius Lester, Richard Goldstein, Quincy Troupe), Melville House, 2014

SUITĂ FOLCLORICĂ. AL TREILEA SONET PREMERGĂTOR ÎNCHEIERII

1. „steluțelor din genele ei,” v. *Steluțe în genele ei*, Mircea Cărtărescu.

COPERTA IV

Printre gărgărițe, fluturi, libelule, rândunici. Un cântec de doliu. Pentru florile de cireș primăvara. Pentru femei și fetețe. Pentru muncitoare, îngrijitoare și scriitoare. Pentru țesătoarea. Pentru toate viețile care trec într-o clipă & toate viețile „curmate înainte de vreme”. Pentru toate viețile pierdute „printre altele”, de dragul altora, în grija altora; toate viețile femeilor de la nota de subsol; toate viețile considerate mărunte, secundare, non-universale, non-umane. Toate viețile copiilor abandonati „în voia sorții”, a fricii, în voia violenței și traumei. Toate viețile trimise să susțină „umanul” în măreția și gloria sa. Un cântec de doliu. Pentru toate generațiile de fetețe, fete, femei pentru care să-și descopere sinele este un lux și-un pericol. Pentru timpul compus din violență și fugă, din anticipare și hipervigilență, din suferință și frică; din sărăcie, grijă și muncă, pentru zilele compuse din verbul a te feri, din rușine. Un cântec de eliberare. Așa cum cealaltă față a doliului e iubirea și viața, *Țesătoarea* e opera regenerării. Printre gărgărițe, fluturi, libelule, rândunici; printre gherghine, unde toate strânsorile devin petale. Opera recuperării sinelui și a ancorării în sine, opera autodeterminării, autonomiei și limitelor. Opera și teoria autobiografiei în termeni proprii; a iubirii și grijii de sine ca act radical, așa cum e definită de Audre Lorde și bell hooks în scrierile lor feministe. Prin foc și prin furie, prin descleștare. O viziune asupra lumii măiastră, complexă & completă; o literatură politică desăvârșită.

Carolina Voizian